

HAJDINČAN

GLASILO OBČINE HAJDINA

Leto XVI, št. 3, junij 2014

Poština plačana pri pošti 2288 HAJDINA

**Pet sladkih sadežev za najlepše,
najbolj doživete in varne
poletne počitnice**

Potek del na investicijah, ki se trenutno izvajajo

Začetek energetske sanacije šolske zgradbe

Praznično na osrednjem občinskem trgu

Nagrajene dobrote naših pridnih rok

Minimaturanti na občinskem trgu

V vročem četrtkovem dopoldnevu, 12. junija, so se na osrednjem občinskem trgu ustavili letošnji minimaturanti in njihove vzgojiteljice iz hajdinskega vrtca Najdihojca. Z velikim navdušenjem jih je tam pričakal župan mag. Stanislav Glažar v družbi svojih sodelavcev ter jim poleg dobrodošlice zaželel še razigrane počitnice in jeseni dober začetek v prvem razredu.

V znak pozornosti so otroci županu izročili risbico pikapolonice in nekaj semen, iz katerih bodo vzklile sadike, in te bodo lep spomin na prijetno družanje z malčki. Letošnjim minimaturan-

Pikapolonica za župana

Ko se generacija 2013/14 na ogled postavi ...

tom so se na občinskem trgu pridružili še starši, dedki in babice, prijatelji, ki sta jih dobra volja in piskanje bodočih prvošolcev še kako navdušila.

Besedilo in foto: TM

Minimaturanti v družbi župana, njegovih sodelavcev ter staršev in vseh drugih, ki so se ob prijetnem dogodku zbrali na občinskem trgu.

V družbi odličnjakov

V prostorih občine Hajdina so se 12. junija na svečanem sprejemu zbrali letošnji odličnjaki iz OŠ Hajdina in OŠ Breg. Njihov gostitelj je bil župan mag. Stanislav Glažar v družbi podžupana Andreja Tkalca in direktorice občinske uprave Valerije Šamprl, ki jim je ob tej priložnosti čestital za izjemen uspeh ob koncu šolanja, izrazil ponos občine do njih in njihovega znanja ter jim na novi poti zaželel veliko uspehov.

Ob tako izjemnem uspehu sta svoji čestitki dodala tudi oba ravnatelja – hajdinska Vesna Mesarič Lorber in breški Milan Fakin, oba pa sta se hkrati zahvalila vodstvu hajdinske občine za dobro sodelovanje in posluš, ki ga ima občina do svoje šole. Razredničarka hajdinskih odličnjakov Tatjana Lukovnjak pa je izrazila ponos do svojih odličnjakov, ob tem pa poudarila, da je to posebna generacija, ki zna biti odgovorna, prizadevna, delavna, seveda takrat, ko je to potrebno.

Učenci, ki so imeli najboljši učni uspeh v vseh razredih osnovne šole in so vpisani v zlato knjigo, so: Timotej

Cebek (OŠ Hajdina), Nina Ekart (OŠ Hajdina), Nuša Petek (OŠ Hajdina), Barbara Toplak (OŠ Hajdina), Nika Vukovič (OŠ Hajdina), Davorin Furek (OŠ Breg), Eva Menhart (OŠ Breg) in Tjaša Rajh (OŠ Breg). Posebno priznanje za najboljši učni uspeh v 9. razredu je prejela Manja Gabrovec iz OŠ Hajdina.

Čestitamo!

Besedilo in foto: TM

Hajdinčan je glasilo Občine Hajdina.

Člani uredništva: Tatjana Mohorko (odgovorna urednica), Silva Hajšek, Jože Mohorič, Tanja Furek, Maja Leber, Magda Intihar, Silvestra Brodnjak, Sanja Kokol in Estera Korošec

Lektoriranje: Petra Krajnc

Tisk: Tiskarna Ekart, d. o. o.

Oblikovanje in priprava na tisk: Mspot, s. p.

Naslov uredništva: Občina Hajdina, Zgornja Hajdina 44a, 2288 Hajdina, telefon: 02 788 30 30, telefaks 02 788 30 31, elektronski naslov: uprava@hajdina.si

Glasilo Občine Hajdina je vpisano v evidenco javnih glasil Ministrstva za kulturo RS, pod zaporedno številko 1639. V skladu z določili Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 33/2009, 13/2011 – uradno prečiščeno besedilo, 18/2011, 78/2011, 38/2012, 40/2012-ZUJF, 83/2012) je glasilo Hajdinčan uvrščeno v proizvode, od katerih se obračunava in plačuje 9,5-odstotni davek.

Franc Mlakar, podžupan

Foto: Črtomir Goznik

Kje se skriva pregovorna slovenska delavnost

Na binško nedeljo smo se Skorbcani že četrtri tradicionalno odpravili na vaški izlet. Pred štirimi leti je padla ideja, da si skupaj ogledamo dele Slovenije, obiščemo eno od pokrajinskih znamenitosti in povrh še eno turistično kmetijo na tistem območju. Vedno izvemo nekaj novega in poskušamo nato primerjati in debatirati, kaj bi na vidnem vzorcu lahko naredili v naši vasi, da bi lahko v prihodnosti zaradi bližine ptujskih Term tudi sami kaj ponudili gostom. Ne nazadnje se vedno čudimo, koliko znajo ljudje v teh krajih, ki jih obiščemo, povedati o sebi in kraju, v katerem živijo. V večini primerov iz njih žari tudi ponos, ki ga črpajo iz lastne zgodovine in izkušenj.

Letos je bil na vrsti za organizacijo vaškega izleta Silvo Pernat, vedno nasmejani in optimistični sovaščan in član vaškega odbora. Z lepo oblikovanim vabilom, ki smo ga prejeli na dom, nam je sporočil, da je v imenu nas izbral pot po širšem ribniškem območju s Kočevskim rogom in Velikimi Laščami.

Ura je odbila šest zjutraj, ko smo se odpeljali s prijetnim šoferjem Edijem, ki nas vozi že vsa štiri leta po naših poteh, proti Ljubljani. Vaški kletarji so razdelili jutranje poživilo, Silvo in Edi pa sta nam podala nekaj informacij o izletu in nas seveda, kot se spodobi, s pozdravom in dobrimi željami pospremila na pot. Vožnja je potekala lepo mirno, jutro se je razvijalo v sončen dan, ko me pritegne debata dveh sovaščank o delovnih navadah v Sloveniji. Kot običajno se je debata začela o tem, kako so morale

v svoji mladosti dosledno upoštevati navodila staršev in trdo delati doma na kmetiji, tudi njuni starši in brati in sestre enako. Danes pa sploh ni več tako, da smo se Slovenci glede tega »pobalkanili« in da nihče nič več ne dela in tako naprej, kot se pač za dve vaški »ččenči« spodobi. S tem sta mi dali iztočnico za mirno razmišljanje na to temo, ki sem jo izkoristil in si skrajšal vožnjo do Ribnice na Dolenjskem, kjer nas je čakal prvi ogled. In glej, res sem moral pritrčiti, da je od tiste pregovorne delavnosti Slovencev, ki se je mimogrede spomnim še iz otroških let tudi jaz, ostala le tolažba, ki jo Slovenci pogosto uporabimo, ko se želimo postaviti pred drugimi. Spomnim se analize o delavnosti Slovencev v eni od oddaj na TV Slovenija, da večina Slovencev dela efektivno le štiri ure na dan in da večina že v četrtek razmišlja, da bi v petek pobegnila na podaljšani vikend. Slovenci smo veliki rekorderji, sodeč po informaciji na TV Slovenija, tudi po bolniških staležih, s katerimi si podaljšamo že tako predolge letne dopuste, in tudi po praznikih v koledarskem letu naj bi bili rekorderji. Strinjam se s temi podatki, ampak nujno jih je treba ločiti na mestno in vaško populacijo. Za mesto zgoraj naštetu velja v popolnosti, tudi po mojem prepričanju.

Druga zgodba pa je podeželje, kjer so delovne navade že del vzgoje od malega, ki je kombinacija fizičnega dela in verske vzgoje. Zato se mesto in vas na tem področju razlikujeta kot dan in noč, kar se je pokazalo tudi pri zadnji prireditvi v dominikanskem samostanu v organizaciji Turističnega društva Mitra Hajdina. Pripravili so srečanje s pisateljem Bogdanom Novakom, ki je napisal uspešnico o naših krajih Trte umirajo stoje. Še nekaj dni po prireditvi me je klicalo ogromno znancev s Ptujja, da ne morejo verjeti, kako znamo Hajdinčani v organizacijskem smislu in smislu delitev vlog združiti energijo. Gospodinje in kletarji poskrbijo za pogostitev, drugi pa, da je prireditev profesionalno izpeljana.

Že mnoga leta sem aktiven na področju umetnosti v mestu Ptujju in lahko rečem, da tega mesto – ne samo Ptuj – ni sposobno izpeljati. Še bi lahko razpredal, a se je avtobus ustavil na parkirišču pred muzejem suhe robe v Ribnici, kjer nam je vodič prijazno povedal, da je tradicija izdelave teh izdelkov več kot tristoletna. Mojster, ki je demonstri-

ral izdelavo suhe robe, je bil samo dokaz delavnosti v teh krajih Slovenije že od nekdaj. A nas je prava lekcija o slovenski delavnosti šele čakala. V nadaljevanju smo se odpeljali proti Kočevju, kjer se nam je pridružil Rajko in nas prijazno popeljal v kočevsko vas Koprivnik. Rajko je akademski kipar, ki si je upal obesiti varno državno službo na klin in se preselil iz mesta v vas Koprivnik, kjer je gonilna sila oživiljanja in osmišljanja kočevske kulture. Vas je bila med drugo svetovno vojno in po njej uničena do temeljev s cerkvami vred. Rajko je deklica za vse, opravlja različna dela, od intelektualnih (piše zbornike o zgodovini Kočevjarjev, pripravlja razstave in je tudi lokalni turistični vodič) do fizičnih del pri obnovi vasi in postrežbi gostov, ki zaidejo na Kočevsko.

Po tradicionalnem kočevskem kosilu nam Rajko pripravi vrhunec zgodbe o slovenski delavnosti. Pod njegovim vodstvom nas pot z avtobusom zapelje v nekdanjo vasico Reichenau (Rajhenav), kjer danes domuje štajerski rojak iz Miklavža pri Mariboru Alojz Brdnik, ki kmetuje na 1600 hektarjev veliki kmetiji in se ukvarja z vzrejo nemlarskega goveda (200 glav), čebelarstvom, drobnico in gozdarstvom. Z ženo imata zaposlenega enega delavca in trije obvladujejo dela na gromozansko veliki kmetiji, ne samo za slovenske razmere. Optimizem, ki veje iz tega človeka, je tako močan, da je ne samo nalezljiv, ampak tudi navdušujoč. V začetku sem pozabil povedati, da Lojz ni takšen navaden kmet, ampak kmet z diplomom iz živinoreje in lastnik treh plemenskih bikov evropske prepoznavnosti. Dragi Hajdinčani, še obstaja sinonim slovenske delavnosti, ki jo najdeš tam, kjer mobilni nima signala in so redke radijske postaje, do prvega zdravnika je 60 km in še bi lahko našteval. Ljudje, ki sem jih opisoval v tem uvodniku, izžarevajo neizmerno zadovoljstvo in so dokaz, da je nam Slovincem edini izhod iz krize model, ki smo ga srečali na Kočevskem. Poletje je pred vrati, zato vam iskreno želim, da ga izkoristite za malo več druženja z domačimi in prijatelji. Mojega pisanja pa si le ne jemljite preveč k srcu, ko boste kje v senci srkali hladni napitek in si privoščili malo več počitka, kot običajno ob poletnem žaru. In seveda previdno na cesti.

Franc Mlakar, podžupan

UVODNA BESEDA

26. redna seja Občinskega sveta Občine Hajdina

V aprilu se je občinski svet sestal na 26. redni seji, ki je bila 17. aprila 2014 ob 17. uri v prostorih Občine Hajdina.

Na seji je bilo sprejeto:

1. **Sklepi in zapisnik 25. redne seje in 1. izredne seje.**
2. **Odlok o zaključnem računu proračuna Občine Hajdina za leto 2013.**
3. **Odlok o dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Glasbena šola Karola Pahorja Ptuj.**
4. **Pravilnik o dodeljevanju pomoči za pospeševanje razvoja malega gospodarstva v Občini Hajdina**, ki podrobneje določa upravičence, ukrepe in pogoje za dodeljevanje sredstev, upravičene stroške in njihovo višino, postopek dodeljevanja in nadzor nad porabo sredstev za pospeševanje razvoja malega gospodarstva v Občini Hajdina kot manj razvitem območju.
5. **Sklep o ukinitvi statusa grajenega javnega dobra**, s katerim se ukine javno dobro na parc. št. 753/15 k. o. Lancova vas. Navedena parcela je v zemljiški knjigi Okrajnega sodišča na Ptujju vpisana kot grajeno javno do-

bro v korist Občine Hajdina.

6. **Sklep o soglasju k določitvi cene storitve pomoči družini na domu – socialne oskrbe in določitvi subvencioniranja cene storitve pomoči družini na domu – socialne oskrbe za leto 2014.**

Občinski svet Občine Hajdina soglaša, da znaša od **1. 3. 2014**:

- skupna cena storitev socialne oskrbe na domu ob **delovnikih 15,98 EUR na uro**,
- skupna cena storitev socialne oskrbe na domu v **nedeljo 22,24 EUR na uro**,
- skupna cena storitev socialne oskrbe na domu na **praznik 23,58 EUR na uro**,
- strošek strokovne priprave v zvezi s sklenitvijo dogovora za vse občine UE Ptuj **1.904,00 EUR**.

Cena storitev za uporabnika socialne oskrbe na domu znaša od **1. 5. 2014**:

- ob **delovnikih 3,60 EUR** na efektivno uro,
- v **nedeljo 5,05 EUR** na efektivno uro,
- na **praznik 5,35 EUR** na efektivno uro.

Razliko do polne cene storitve bo Občina Hajdina kot subvencijo pokrivala iz sredstev občinskega proračuna v višini **77,3 %**. Stroške strokovne priprave bo občina sorazmerno številu uporabnikov v 100 % pokrivala iz sredstev občinskega proračuna.

V skladu s 6. členom Pravilnika o standardih in normativih socialnovarstvenih storitev Občina Hajdina soglaša z odstopanjem od normativa števila efektivnih ur zaradi posebnosti naselja na 100 efektivnih ur na eno neposredno izvajalko na mesec od 1. 5. 2014 dalje.

7. **Soglasje JZ Zdravstveni dom Ptuj k sklepanju podjemnih pogodb, izdajanju naročilnic in opravljanju študentskega dela.**

8. **Mnenje lokalne skupnosti o kandidatih za imenovanje ravnatelja/ravnateljice OŠ dr. Ljudevita Pivka Ptuj**, s katerim Občinski svet Občine Hajdina daje pozitivno mnenje obema kandidatama za ravnateljico OŠ dr. Ljudevita Pivka Ptuj.

Občinska uprava

27. redna seja Občinskega sveta Občine Hajdina

V maju se je občinski svet sestal na 27. redni seji, ki je bila 22. maja 2014 ob 17. uri v prostorih Občine Hajdina.

Na seji je bilo sprejeto:

1. **Sklepi in zapisnik 26. redne seje.**
2. **Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o organizaciji in načinu dela vaških odborov v Občini Hajdina**, in sicer se v Odloku o organizaciji in načinu dela vaških odborov v Občini Hajdina (Uradni vestnik Mestne občine Ptuj, št. 5/99 in Uradno glasilo slovenskih občin, št. 41/10) za prvim stavkom 3. člena doda: »Vaška skupnost Zg. Hajdina ima zaradi številčnosti in teritorialne razdeljenosti dva vaška odbora:

- Vaški odbor Zg. Hajdina in
- Vaški odbor Zg. Hajdina preko proge.

Vaški odbor Zg. Hajdina preko proge zajema naselje preko železniške proge.«

3. **Sklep o imenovanju Občinske volilne komisije Občine Hajdina v sestavi:**

1. Urška Pesek, univ. dipl. pravica, Slovenja vas 48a – predsednica
2. Mateja Majhen, univ. dipl. pravica, Zg. Hajdina 12b – namestnica predsednice
3. Kristijan Cafuta, dr. znanosti, Draženci 89 – član
4. Zdenka Štrafela, ing. kemijske tehnologije, Skorba 40 – namestnica

člana

5. Milena Gojkovič, upokojenka, Sp. Hajdina 32 – članica
 6. Simona Strmšek Šlamberger, poslovni tehnik, Skorba 36c – namestnica članice
 7. Patricija Verbajs, dipl. pravica, Skorba 2d – članica
 8. Janja Bračko, univ. dipl. pravica, Slovenja vas 61 – namestnica članice
- Mandatna doba članov občinske volilne komisije traja 4 leta.

Občinska uprava

Plačilo prispevka za kanalizacijski priklop

Občina Hajdina je leta 2007 sprejela Odlok o programu opremljanja zemljišč za gradnjo in merilih za odmero komunalnega prispevka na območju Občine Hajdina (Uradno glasilo slovenskih občin, št. 34/07 in 11/08). Na podlagi prvega odstavka 79. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP, 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A, 109/12, 35/13 – skl. US; v nadaljevanju ZPNačrt), ki navaja: »Komunalni prispevek je plačilo dela stroškov gradnje komunalne opreme, ki ga zavezanca ali zavezanec (v nadaljnjem besedilu: zavezanec) plača občini.« Merila za odmero komunalnega prispevka so navedena v 82. členu ZPNačrt, ki navaja: »Komunalni prispevek se določi na podlagi programa opremljanja glede na površino in opremljenost stavbnega zemljišča s komunalno opremo ter glede na neto tlorisno površino objekta in njegovo namembnost oziroma glede na izboljšanje opremljenosti stavbnega zemljišča s komunalno opremo.« je občina izdajala odločbe, s katerimi je zavezanecem v skladu s takrat veljavnimi predpisi odmerila višino plačila priklopa na javno kanalizacijsko omrežje. Neto tlorisna površina objekta je seštevek vseh tlorisnih površin objekta in se izračuna

po standardu SIST ISO 9836. To je neto površina bivalnih in pomožnih prostorov (kleti, podstrešja, shrambe in kar spada k stanovanju), minus tloris sten, pregrad ipd. Podrobnejša obrazložitev neto tlorisne površine je navedena v tehniških navodilih in primerih za izračun površin prostorov in delov stavb.

Občinska uprava je dobila s strani ministrstva dopis, da je treba odlok uskladiti z veljavno zakonodajo, zato se je pripravil novi odlok, ki je usklajen z veljavno zakonodajo. Sporne so bile razne olajšave pri izračunu komunalnega prispevka.

Občinski svet Občine Hajdina je na svoji 6. redni seji dne 20. 6. 2011 sprejel Odlok o programu opremljanja stavbnih zemljišč in merilih za odmero komunalnega prispevka na območju Občine Hajdina (Uradno glasilo slovenskih občin, št. 17/11), ki je začel veljati 15. 7. 2011. S sprejetjem tega odloka se je sprejel tudi Program opremljanja stavbnih zemljišč za območje Hajdina in merila za odmero komunalnega prispevka na območju Občine Hajdina. Z dnem uveljavitve tega odloka je prenehal veljati Odlok o programu opremljanja zemljišč za gradnjo in merilih za odmero komunalnega prispevka na območju Občine Hajdina (Uradno glasilo slovenskih občin, št. 34/07, 11/08).

Občinska uprava je morala v skladu z novosprejetim odlokom in Programom opremljanja stavbnih zemljišč za območje Hajdina in merila za odmero komunalnega prispevka na območju Občine Hajdina zaračunavati prispevek za kanalizacijski priklop po novem odloku z dnem 15. 7. 2011. Navedeni odlok v 19. členu določa: »Odmera komunalnega prispevka se v nedokončanih postopkih do začetka veljavnosti tega odloka odmerja po veljavnem predpisu, ki je veljal do dneva podane vloge.« Višina zaračunanega prispevka za priklop na javno kanalizacijsko omrežje je odvisna od veljavnosti Odloka o programu opremljanja zemljišč za gradnjo in merilih za odmero komunalnega prispevka na območju Občine Hajdina in merila za odmero komunalnega prispevka na območju Občine Hajdina.

Občani, katerim je bil prispevek zaračunan po Odloku o programu opremljanja zemljišč za gradnjo in merilih za odmero komunalnega prispevka na območju Občine Hajdina (Uradno glasilo slovenskih občin, št. 34/07, 11/08), niso upravičeni do vračila zneska, čeprav bi jim bil po Odloku o programu opremljanja stavbnih zemljišč in merilih za odmero komunalnega prispevka na območju Občine Hajdina (Uradno glasilo slovenskih občin, št. 17/11) prispevek obračunan v nižjem znesku. Prav tako tisti občani, ki bi morali po novem odloku plačati več, ne bodo plačali razlike. Prispevek za kanalizacijski priklop se odmerja v skladu z vso veljavno zakonodajo.

Izgradnja kanalizacijskega sistema je v občini Hajdina ena od prednostnih razvojnih nalog.

Foto: TM

Občinska uprava

Potek del na investicijah, ki se trenutno izvajajo

IZGRADNJA KANALIZACIJE V OBČINI HAJDINA

Operacijo delno financira Evropska unija iz Evropskega sklada za regionalni razvoj. Operacija se izvaja v okviru Operativnega programa krepitve regionalnih razvojnih potencialov za obdobje 2007–2013 prednostne usmeritve Regionalni razvojni programi razvojne prioritete Razvoj regij.

Na vseh trasah na novo izgrajenih odcepov kanalizacije v naseljih Slovenja vas, Skorba, Zgornja Hajdina in Draženci se izvajajo le še ureditvena dela, kar pomeni, da se urejajo bankine in manjši popravki pri vzpostavitvi zemljišč v prvotno stanje. Trenutno je podana vloga za tehnični pregled, v juliju pa bo pridobljeno uporabno dovoljenje. Zaradi velikega zanimanja za priključitev na kanalizacijo se je po opravljenem testu vodotesnosti in opravljenem nadzoru z videokamero že priključilo 31 gospodinjstev.

V sklopu izgradnje kanalizacije v naselju Zgornja Hajdina na trasi kanalov 4.2 in 4.2.2. se je izvedla še rekonstrukcija komunalne infrastrukture tako, da se je v zemljo položilo nizkonapetostno omrežje, izgradila nova javna razsvetljava in položila v zemljo PVC-kanalizacija za telefonsko omrežje in CaTV.

Izgradnja kanalizacije ostaja osrednja naložba občine Hajdina. Dela potekajo tudi v naselju Draženci.

UREDITEV KOMUNALNE IN PROMETNE INFRASTRUKTURE

REPUBLIKA SLOVENIJA EVROPSKI KMETIJSKI SKLAD REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KMETIJSTVO, GOZDARSTVO IN PREHRANO

Evropa investira v podeželje Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja Republika Slovenija

Operacijo delno sofinancira Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja – Evropa financira v podeželje – program razvoja podeželja 2007–2013 v okviru ukrepa 322 – obnova in razvoj vasi iz PRP 2007–2013. Sofinancerska sredstva so v celoti namenska sredstva Evropske unije, Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja. Delež prispevka EU v celotnih javnih izdatkih zanaša največ 75 %. Sredstva bodo izplačana iz proračunskih postavk:

- 9200 Program razvoja podeželja 2007–2013 – delež EU,
- 9201 Program razvoja podeželja 2007–2013 – delež SLO.

V sklopu projekta „Ureditev komunalne in prometne infrastrukture na območju občine Hajdina“ trenutno potekajo dela v naseljih Draženci in Skorba, predvidena pa so še v naseljih Zgornja Hajdina in Gerečja vas. Po terminskem načrtu naj bi se dela zaključila do 2. septembra 2014. Na vsakem odcepu izgradnje kanalizacije se bo izvedla tudi rekonstrukcija cestišča.

Z vsemi upravljavci komunalnih vodov (Elektro Ptuj, Telekom Slovenije, Javne službe Ptuj – javna razsvetljava, CaTV, Komunalno podjetje Ptuj – vodovod) se je opravil terenski ogled tras izkopov, na podlagi katerega se bo pripravil predlog nujnih posegov, ki jih bo treba opraviti v sklopu zemeljskih del (položitev PVC-kanalizacije, ozemljitev in kabli za javno razsvetlavo v zemljo).

REKONSTRUKCIJA IN DOGRADITEV LC 328 221 V NASELJU ZG. HAJDINA – I. FAZA

Rekonstrukcija in dograditev lokalne ceste sta se zaradi zapletov pri polaganju komunalne infrastrukture podaljšali, tako da ne bosta končani do 15. junija 2014, kot je bilo predvideno. Vzroka sta bila predvsem dva: zaradi žleda so elektro skupine morale posredovati na drugih lokacijah, prišlo pa je tudi do povečanega obsega izkopov in posledično večjih količin nasipnih materialov v nasip cestišča. Prav tako se je pripravila novelacija prvotnega projekta z dodatnimi posegi, ki jih je večina stanovalcev ob trasi sprejela. Trenutno potekajo elektro priklopi posameznih gospodinjstev na novo položene zemeljske kable, kar bo omogočilo odstranitev zračnih vodov. Po odstranitvi se bodo dela na rekonstrukciji nadaljevala.

Občinska uprava

Na Zg. Hajdini, kjer je v fazi modernizacije lokalna cesta, trenutno potekajo elektro priklopi posameznih gospodinjstev na novo položene zemeljske kable, kar bo omogočilo odstranitev zračnih vodov.

Obnova železniške postaje na Spodnji Hajdini

Železniški odsek Pragersko–Hodoš bo po prenovi najsodobnejši v Sloveniji. Na progi pravkar potekajo rekonstrukcija in elektrifikacija ter nadgradnja. Vrednost ocenjenih del je 465 milijonov evrov, od tega je 231 milijonov evropskih sredstev. Nova proga bo omogočala hitrosti do 160 kilometrov na uro, električno vleko, zmanjšala pa bo vplive na okolje in povečala varnost železniškega in cestnega prometa.

Dela na železniški progi na Ptuju so v polnem teku. Po besedah Dejana Jurkoviča z Ministrstva za infrastrukturo in prostor, bodo tire na območju železniške postaje zamenjani z novimi. Postaja se bo podaljšala na dolžino 750 metrov, kar posledično pomeni možnost srečanja dveh tovornih vlakov. Zgrajena je že tudi nova elektronapajalna postaja. Največji pridobitvi bosta prav gotovo podhod čez Osojnikovo cesto in železniški prehod v središču mesta, kjer vse do konca gradbenih del zaradi zagotavljanja varnosti udeležencev v prometu velja popolna prepoved prečkanja ceste in prehoda ter nekoliko spremenjen prometni režim. Denar za gradnjo je

ministrstvo zagotovilo iz državnega proračuna, deloma tudi iz kohezivskih sredstev, projekt pa je v skladu z gradbeno pogodbo ocenjen na dobrih 640.000 evrov. Kot so pojasnili na pristojnem ministrstvu, bodo v okviru investicije opravili gradbeno-obrtniška dela škatlastega podhoda za pešce, zastekli jekleno konstrukcijo dvigalnega jaška na obeh straneh železniške proge ter poskrbeli za kanalizacijo in zunanjo ureditev ob vhodu oziroma izhodu iz podhoda. Zaradi gradnje poteka železniški promet pod določenimi omejitvami, med temi so krajše zapore tira in uvedba počasnih voženj.

Čprav je prehod čez Osojnikovo ce-

sto uradno zaprt, izvajalci del opazajo, da pešci in kolesarji zapore in signalizacije ne upoštevajo, zato jih pozivajo, naj tega ne počnejo. Za varnejši prehod jim priporočajo uporabo poti skozi mestni park ali prehod skozi podhod pri železniški postaji.

V okviru del bo posodobljeno tudi postajališče na Hajdini, kjer že poteka gradnja novega perona, urejena bo tudi zunanost objekta. Ob koncu del na trasi ne bo niti enega nivojskega prehoda, ki bi bil zavarovan samo z Andrejevim križem. Ukinili bodo 32 nivojskih prehodov, na novo pa bodo zgradili 19 izvennivojskih prehodov. Zavarovanje z avtomatskimi zapornicami bo urejeno na 27 nivojskih prehodih. Železniška proga za zdaj ostaja enotirna. Pri določenih posegih so sicer upoštevali dvotirnost, vendar ostaja dvotirna proga v naslednjih 20 letih samo na papirju.

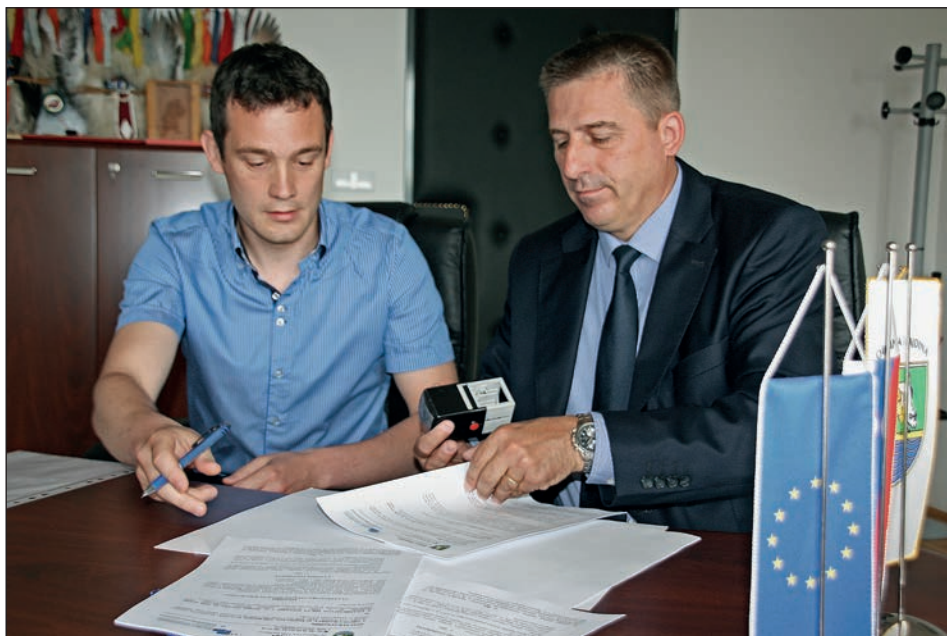
Besedilo in foto:
Ester Korošec

Začetek energetske sanacije šolske zgradbe

V sredo, 28. maja, je župan občine Hajdina mag. Stanislav Glažar v prostorih občine s podjetjem Gradbeništvo Milan Pintarič, s. p., iz Sp. Ščavnice, njihovim pooblaščenec Ivanom Vogrincem, podpisal pogodbo za energetske sanacije šolske zgradbe.

Utrinek s podpisa pogodbe z izbranim izvajalcem, podjetjem Gradbeništvo Milan Pintarič, s. p.

Obnovitvena dela se bodo začela 1. julija, predviden zaključek pa je 15. avgusta, tako da delo na šoli ne bo moteno. Kot je ob podpisu poudaril župan Glažar, je občini s projektom na razpisu uspelo pridobiti sofinancerški delež, in sicer je skupna vrednost naložbe 65.000 evrov, delež občine bo tokrat 19.600 evrov, drugo pa bo pokrilo šolsko ministrstvo. V sklopu predvidenih del bo zamenjano ostrešje in stavbno pohištvo, s čimer naj bi na letni ravni v šoli stroške znižali za vsaj 20 odstotkov.

Besedilo in foto: TM

Z energetske sanacije stare šolske zgradbe naj bi na leto veliko prihranili in stroške znižali za vsaj 20 odstotkov.

Občina Hajdina in

TD Mitra Hajdina pozivata občane,
da podajo svoje predloge objektov, ki bodo vključeni v tradicionalno ocenjevanje najlepše urejenih objektov v Občini Hajdina.

Predloge za ocenitev v kategorijah:

*najlepše urejeni stanovanjski objekt, najlepše urejena kmetija,
najlepše urejeni poslovni objekt* je treba poslati v pisni obliki na naslov

**Občina Hajdina, Zgornja Hajdina 44a, 2288 Hajdina
do 15. julija 2014.**

Predlogi so lahko tudi anonimni, vključevati pa morajo natančen naslov ter ime in priimek lastnika predlaganega objekta. Vsi predlogi bodo upoštevani, razen v primeru, če se lastnik z vključitvijo v ocenitev ne bo strinjal.

Vabljeni k sodelovanju – opozorite nas na najlepše in prispevajte k priznanju najzaslužnejšim, ki prispevajo k lepemu videzu naše občine!

Občina Hajdina in TD Mitra Hajdina

Na podlagi 50. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09 – ZPNačrt-A, 80/10 – ZUPUDPP (106/10 – popravek), 43/11 – ZKZ-C, 57/12 – ZPNačrt-B, 57/12 – ZUPUDPP-A, 109/12 – ZPNačrt-C, 35/13 – sklep ustavnega sodišča) in 30. člena Statuta Občine Hajdina (Uradni list RS, št. 63/07, Uradno glasilo slovenskih občin, št. 22/10) Občina Hajdina objavlja

JAVNO NAZNANILO

o javni razgrnitvi in javni obravnavi dopolnjenega osnutka in okoljskega poročila z dodatkom za varovana območja za občinski prostorski načrt Občine Hajdina

1.

Javno se razgrne dopolnjen osnutek občinskega prostorskega načrta Občine Hajdina, ki ga je izdelal Urbis, d. o. o., pod številko projekta 2008-OPN-089-HAJDINA, z datumom april 2014. V nadaljnjem besedilu se namesto pojma občinski prostorski načrt uporablja kratica OPN.

Sočasno se razgrneta tudi okoljsko poročilo pod številko projekta 3095/08, z datumom marec 2014, ter dodatek k okoljskemu poročilu za varovana območja pod številko projekta 3059/08-A, z datumom marec 2014, ki ju je za dopolnjen osnutek občinskega prostorskega načrta Občine Hajdina izdelal Vodnogospodarski biro Maribor, d. o. o.

2.

Javna razgrnitev navedenega gradiva bo v **mali sejni sobi (1. nadstropje) Občine Hajdina, Zg. Hajdina 44a.**

Javna razgrnitev bo **od srede, 11. 6. 2014, do vključno petka, 11. 7. 2014.**

Razgrnjeno gradivo bo v času javne razgrnitve elektronsko dostopno na prostorskem informacijskem sistemu občine (PISO), do katerega se lahko dostopa preko spletnega naslova <http://www.hajdina.si>.

3.

V času javne razgrnitve bo **javna obravnava** dopolnjenega osnutka in okoljskega poročila z dodatkom za varovana območja, ki bo v **sredo, 2. 7. 2014, ob 17. uri v veliki sejni sobi Občine Hajdina, Zg. Hajdina 44a.**

4.

V času javne razgrnitve ima javnost pravico dajati pripombe in predloge k dopolnjenemu osnutku in okoljskemu poročilu z dodatkom za varovana območja za OPN Občine Hajdina. Pripombe in predloge se pošlje na naslov Skupna občinska uprava občin v Spodnjem Podravju, Mestni trg 1, 2250 Ptuj, ali se jih pošlje na naslov Občina Hajdina, Zg. Hajdina 44a, 2288 Hajdina, ali pa se pripombe in predloge na mestu javne razgrnitve vpiše v knjigo pripomb. Rok za dajanje pripomb in predlogov poteče s potekom javne razgrnitve.

5.

Javno naznanilo se objavi v časopisu Štajerski tednik in na spletni strani Občine Hajdina (<http://www.hajdina.si>).

Številka: 350-4/2014-1

Datum: 2. 6. 2014

Župan Občine Hajdina
mag. Stanislav GLAŽAR

Praznično na osrednjem občinskem trgu

Občina Hajdina je tudi konec letošnjega aprila v počastitev dneva upora in praznika dela za občanke in občane priredila družabno srečanje na osrednjem občinskem trgu na Hajdini. Občani so se kljub nekoliko hladnemu vremenu in nekaj dežnim kapljam družili v velikem številu.

Druženje je že po tradiciji potekalo ob pečenih perutnicah, ki so jih pripravile ekipe vaških odborov, dobri kapljici, za katero so poskrbeli hajdinski kletarji z aktualnim lvanom Kramerjem, za sladke dobrote in dobro vzdušje pa so ves čas druženja skrbeli na stojnicah vseh vaških naselij. Navdušen nad dobrim vzdušjem je bil tudi podžupan **Andrej Tkalec**, ki je vodil celoten dogodek in poskrbel, da so bile količine priljubljenih perutnic zadostne, vzdušje na trgu pa bližnjim praznikom primerno. Tradicija se prihodnje leto prav gotovo nadaljuje, je še obljubil Tkalec.

Besedilo in foto: TM

Trte umirajo stoje so med drugim hvalnica človeški marljivosti, prijateljstvu, družini in ljubezni. Pobudnik za nastanek romana je domačin Franc Mlakar, ki je bil tudi idejni vodja prireditve. Skozi pogovor s pisateljem Novakom in Mlakarjem so obiskovalci lahko izvedeli veliko podrobnosti o nastanku romana in zgodbah, ki so v njem opisane. Roman se začne leta 1903, ko Miha Sadar, konjar pri hotelirju Osterbergerju, kupi zmagovalni listek cesarsko-kraljeve loterije in zadene pol milijona kron. Z njim uresniči sanje in omogoči svoji Ani veliko let neizmerne sreče. Kmalu sta zgradila prelepo hišo, posadila vinograd, ki je dajal najboljše vino daleč naokrog, in si pridobila sloves najbolj ljubeznivih in radodarnih gospodarjev na Ptujskem. In kar je najpomembnejše: rodila se jima je živahna hčerka Urška. Toda usoda je hotela, da je Urška morala doživeti eno najbolj krvavih kalvarij v zgodovini človeštva. Gre za

Razstavo o ptujskih meščanskih družinah je pripravil Franc Mlakar.

Obiskovalci prireditve so napolnili dominikanski samostan.

Prijetno druženje ob knjigi

Turistično društvo Mitra Hajdina je 23. aprila, ob svetovnem dnevu knjige, organiziralo literarni večer z Bogdanom Novakom, avtorjem uspešnice *Trte umirajo stoje*. Gre za zgodovinski roman o nemškem in slovenskem Ptujju, ki je nastal na osnovi zgodbe o posestvu družine Urek na Mestnem Vrhu in dolgotnega raziskovalnega dela.

Pri prireditvi so sodelovali tudi hajdinski kletarji.

Foto: Diferfa

delo, ki je tudi spomenik mestu Ptuj in skupni slovensko-nemški zgodovini. Ob literarnem večeru je bila na ogled razstava fotografij ptujskih meščanskih družin med obema vojnama, ki jo je pripravil Franc Mlakar in je trenutno na ogled v hotelu Mitra na Ptujju.

Večer je popestril bogat kulturni program, v katerem so nastopili vrhunski operni pevec Janez Lotrič, Mešani pevski zbor svetega Viktorina Ptujskega, Nina Šalomon s harmonikarjem, Nonet s Ptujja in Peter Gojkošek. Častni gost večera je bil prof. Boris Pahor. Druženje v dominikanskem samostanu na Ptujju se je nato nadaljevalo ob zakuski in dobri kapljici, ki so ju pripravili hajdinske gospodinje in kletarji.

Estera Korošec

Bogdan Novak je pisatelj za širši krog ljudi. Piše pravljice, otroške in mladinske povesti, humorno, satirično in zgodovinsko prozo, romane. Njegove zgodbe so šaljive, napete, polne zapletov in pustolovščin. Navdihuje ga predvsem želja po fabuliranju, sporočilo pa je po navadi v drugem planu. Bibliografija Bogdana Novaka obsega več kot 80 samostojnih knjig za otroke, mladino in odrasle ter več kot pet tisoč enot. Je tretji najbolj bran pisatelj v Sloveniji.

Pisatelj Bogdan Novak je pripovedoval zgodbe o nastanku romana.

Ljudska univerza Ptuj vodilni partner multilateralnega projekta

V letih 2014, 2015 in 2016 bomo na Ljudski univerzi Ptuj posvečali precej časa in truda področju aktivnega staranja, saj smo bili uspešni pri kandidiranju za evropska sredstva.

NAMEN IN CILJI PROJEKTA

Namen mednarodnega projekta, za katerega smo pridobili sredstva neposredno iz Bruslja, je razviti takšno metodologijo in programe za starejše in jih tudi v praksi preizkusiti, da bodo postali ali ostali aktivni in znali pri tem pomagati tudi drugim. Metodologija temelji predvsem na osebnem stiku in tudi na uporabi IKT.

Programi, ki potekajo iz oči v oči, so seveda zelo učinkoviti, a je pri tem število udeležencev omejeno, zato smo se projektni partnerji odločili razviti e-programe in vključiti še širši krog ljudi. Slednji bodo na voljo na spletni platformi, ki jim bo omogočala širok dostop, lahko bodo izmenjevali lastna mnenja in izkušnje ter tako širili razumevanje in znanja med različnimi ciljnim skupinami.

Izobraževanje peer (s stikom) lahko tolmačimo kot proces, s pomočjo katerega dobro izurjene in motivirane osebe izobražujejo ljudi enake starosti, socialnega položaja ali pa imajo enake sposobnosti kot starejši ljudje, vse s ciljem razvijanja njihovih sposobnosti in znanj. Izobraževanje peer to peer („prijatelj prijatelju“) ima poleg dobrih teoretičnih osnov tudi že odlične rezultate v praksi.

S projektom želimo razviti metodologije, ki temeljijo na usposabljanju peer

to peer (iz oči v oči), da bi okrepili pomen aktivnega staranja v obliki manjših skupin, tudi z uporabo sodobne IKT. Cilj usposabljanja je dvigovanje zaznavanja in prepoznavanja lastnih zmožnosti in učenja/posnemanja novih spretnosti za udeležence, starejše od 55 let. Upoštevani bodo tudi pomisleki, težave in uspehi udeležencev. V ta namen bodo v oporo mentorji. Skupine iz „oči v oči“ bodo delovale tudi na osnovi medsebojne pomoči.

KONZORCIJSKO PARTNERSTVO

Partnerstvo je sestavljeno iz šestih partnerjev iz šestih različnih držav: Danske, Poljske, Francije, Španije, Avstrije in Slovenije. Partnerji se ukvarjajo z dejavnostmi, kot so univerze za tretje življenjsko obdobje, z raziskovanjem zdravja in skrbi za starejše, z izobraževanjem odraslih, med nami pa je tudi Univerza za medicinske vede, torej se vsi partnerji ukvarjamo z zdravjem in skrbjo za izboljšanje kakovosti življenja starejših. Projekt financira Education Audiovisual and Culture Executive Agency, Brussels, Belgium.

Mojca Volk

Nagrajene dobrote naših pridnih rok

Jožica Peršoh in Ivan Brodnjak, ponosna lastnika znaka kakovosti na jubilejni, 25. državni razstavi Dobrote slovenskih kmetij

Ptuj je bil med 15. in 18. majem znova v znamenju praznika slovenskega podeljela in slovenskih kmetij. V Minoritskem samostanu je bila na ogled 25. jubilejna državna razstava Dobrote slovenskih kmetij, ki so jo organizirali Kmetijsko-gozdarska zbornica Slovenije, Mestna občina Ptuj in Kmetijsko-gozdarski zavod Ptuj.

Na razstavi je bilo letos v trinajstih skupinah predstavljenih kar 1097 nagrajenih dobrot iz Slovenije in zamejstva, jubilejno razstavo pa sta spremljala tudi bogat prireditveni program in pestra ponudba na dvorišču minoritskega samostana s ponudbo številnih nagrajenih dobrot.

Ob srebrnem jubileju je imela na razstavi osrednje mesto domača regija Podravje, ki slovi po pestri tradiciji izdelave različnih dobrot iz rastlinskega

in živalskega izvora. V štirih dneh so na Ptuju podelili 196 bronastih, 319 srebrnih in 582 zlatih priznanj, za trikrat zapored osvojeno zlato priznanje pa 87 znakov kakovosti, med katerimi sta tudi Jožica Peršoh iz Dražencev in kmetija Brodnjak iz Hajdoš.

Znak kakovosti je Peršohova prejela za prav posebno orehovo potico, odlične ocene so prejeli tudi njeni orehovi rogljički (srebrno priznanje), za krofe in ajdov kruh z orehi pa je

Tri leta zapored zlata orehova potica Jožice Peršoh

prejela bronasto priznanje. Kmetija Brodnjak je tretje leto zapored dobila zlato priznanje, zato je v letu 2014 prejela znak kakovosti za hladno stiskano olje oljne ogrščice. Na letošnji razstavi sta bili z bronastim priznanjem nagrajeni tudi domači salami Andreja Drevenška iz Dražencev, ki je prvič sodeloval na razstavi, in Silva Pernata iz Skorbe, ki je za svoje izdelke že dobival priznanja.

ŽUPANOVA ČESTITKA NAGRAJENCEM
Z vsemi hajdinskimi nagrajenci se je 22. maja srečal tudi župan **mag. Stanislav Glažar**. V prostorih občine jim je pripravil krajši sprejem v družbi obeh podžupanov Franca Mlakarja

Foto: Laura

Tudi domače salame iz našega okolja dobivajo odlične ocene, kar dobro ve tudi Silvo Pernat iz Skorbe, ki se s tem že nekaj let ukvarja povsem ljubiteljsko. Foto: Rado Škrjanec

Ivan Brodnjak je s ponosom predstavil svoj zlati izdelek – hladno stiskano olje oljne ogrščice.

Nagrajenci v družbi župana Glažarja in njegovih sodelavcev (Foto: TM)

in Andreja Tkalca ter direktorice občinske uprave Valerije Šampri in jim čestital za izjemen dosežek ter hkrati za odlično promocijo občine. Vsi so se strinjali, da je za občino Hajdina to lep dosežek, še posebej, ker gre za izjemno bogastvo kulinarike, zbrano na tako majhnem prostoru, in za izdelke, ki so narejeni doma, po domačih receptih in so jih ustvarile pridne roke gospodinj in gospodarjev. Četudi so to izdelki, ki za zdaj še niso naprodaj, pa lahko že kmalu pričakujemo, da bo kateri od teh nagrajencev uspešno tržil svoje nagrajene dobrote.

TM

Via Slovenica – študijska tura slovenskih novinarjev FIJET

Pri prvem mitreju na Sp. Hajdini so se 17. aprila zbrali slovenski turistični novinarji, ki so si za letošnjo študijsko pot izbrali mesta in kraje, povezane z rimsko zgodovino.

Iz rimske Emone preko Celeie so prispeli na Hajdino in bili presenečeni nad sprejemom, ki so ga v rimskem stilu pripravili Mark Antonij Primus z legionarji, vestalkami in senatorjem Klasom. Seznanili so se z zgodovino mitreja in dogajanja na hajdinskem ozemlju, nato pa so jih z rimskimi jedmi postregle hajdinske Rimljanke.

Pot so nadaljevali proti Ptuj, ki so si ga ogledali med sprehodom z Aleksandro Nestorovič po mestnih ulicah, nato pa zaključili s kosilom v Primusu. Dan so sklenili v Rimskih Toplicah. Odziv na to turo smo lahko zasledili kar v nekaj slovenskih časopisih, ki so objavili članke o slovenski

Priprave na skupinsko fotografijo novinarjev z Markom Antonijem Primusom, legionarji in vestalkami. V ozadju stoji senator Klas (Andrej Klasinc), ki je zadovoljen z obiskom.

rimski zgodovini, kjer je svoje mesto upravičeno našla tudi Hajdina.

Besedilo in foto: Silvestra Brodnjak

V turistični ponudbi bo treba poleg dobre hrane ponuditi gostom tudi dogodke, kjer se bodo srečali z živimi liki iz preteklosti, se lahko z njimi fotografirali in s seboj odnesli kanček naše zgodovine. V ozadju je pogled na pred kratkim urejeno parkirišče pri mitreju, ki bo omogočilo dostop turistov tudi z avtobusi.

Rimska kulinarika je bila zelo zanimiva za medijske poročevalce sodobnega časa.

Jedi so pripravljene, gostje prihajajo, odstraniti je treba le zaščitno folijo. Rimljanke s Hajdine so bile tudi tokrat deležne velike pozornosti.

Magdina ustvarjalnica idej in dejanj

Ste se kdaj znašli pred vprašanjem, kaj podariti nekomu, ki ga imate radi in bi ga želeli presenetiti z nečim prav posebnim, pisanim njemu na kožo? Velikokrat nas pred tem rešujejo cvetličarji, ki imajo v svojih lokalih poleg cvetja tudi lepo zbirko praktičnih in spominskih daril.

Vseeno pa je lepo, če podarimo nekaj posebnega, včasih tudi malo »odštekanega«, bi rekli mladi. Nepozabno je, če je srečanje s prijatelji in sorodniki pripravljeno s posebnim vabilom, če sta omizje in prostor opremljena v enakem stilu, če si gostje lahko domov odnesejo nekaj drobcenega – v spomin na neponovljiv dogodek – in seveda, da za to ni treba zapraviti celega premoženja.

To je le delček tega, pred čimer vas lahko v prihodnje reši **Magda Intihar**, ki je zadnje dni maja na Hajdini (v stavbi trgovine Mercator) odprla Ustvarjalnico Magdalena. Bili smo zraven, ko je ustvarjalni Magdi v pozdrav zapel Mešani pevski zbor Društva žena in deklet Gerečja vas, katerega predsednica je. Spregovorila sta članica istega društva **Jožica Lešnik** in podžupan Občine Hajdina **Franc Mlakar**, ki sta imetnico dopolnilne dejavnosti predstavila vsak s svojega zornega kota. Zaploskali smo predsedniku Vaškega odbora Gerečja vas Marjanu Rozmanu in

Trak sta prerezala nekdanja sošolca, podžupan Občine Hajdina Franc Mlakar in nosilka dopolnilne dejavnosti Magda Intihar.

Vrtičkarji iz Vrtca Najdihojca z vzgojiteljicama Martino in Renato so bili eni od prvih obiskovalcev Ustvarjalnice Magdalena.

predstavniku pevskega zbora Janezu Fegušu, ki sta Magdi zaželela obilo uspeha pri kresanju idej in njihovih izvedbah. Na koncu je sledil tudi blagoslov naddekana Marijana Fesla.

Predsednica Turističnega društva Mitra Hajdina **Sonja Brlek Krajnc** je kot povezovalka programa povedala, da se je po lanskem predavanju o registraciji dopolnilne dejavnosti v Občini Hajdina našlo nekaj občanov, ki resno razmišljajo o tem, Magda pa je že tretja, ki je svoje načrte tudi uresničila in se odločila za samostojno pot.

Dogodek, po svoji spontanosti in prisrčnosti je bil nekaj posebnega, je zaključila sicer zelo komunikativna, prijazna in vsestranska Magda,

ki pa ji je ob spoznanju, da pri svoji odločitvi ni ostala sama, najprej zmanjkalo besed. V zahvali vsem, ki so soustvarili to slovesnost in pogostitev po njej, je razkrila tudi to, da je bil njen dedek pletar, oče krojač, stric slikar, mama finančnica in tudi odlična ustvarjalka ročnih del. V njej so se na neki način prepletla vsa ta znanja in po letošnjem obisku plestarske delavnice v OŠ Hajdina je za-

čela bolj smelo razmišljati o tem, da bi svoje spretnosti z izdelavo drobnih dekorativnih predmetov lahko uporabila tudi za rešitev svojega zaposlitvenega problema. In ker Magda ni lena, bo njena Ustvarjalnica Magdalena zagotovo marsikomu od nas pomagala pri zasebnih ali poslovnih obdaritvenih in prireditvenih težavah.

Če jo boste potrebovali, je dosegljiva na 031 279 386. Njen delovni čas namreč ne bo vedno potekal v lokalni, ampak tudi na terenu.

Besedilo in foto: Silvestra Brodnjak

Ob prisotnosti številnih prijateljev, med njimi je bilo veliko takih, ki tudi sami ustvarjalno uživajo v slikarstvu, smo v sproščenem pogovoru spoznali Bogomirja Jurtelo kot slikarja s poetično dušo, ki motive za svoja dela išče v naravi. S sproščenimi potezami jih nanaša na platno ali druge materiale, ki jim na svojstven način vdihne življenje. **Jože Foltin** je poudaril, da je Jurtelova faktuira (ne račun!) izrazito individualna, motivika slik pa zelo raznovrstna. Predstavlja nam krajino, tihožitja, človeške ali živalske figure (izjemno priljubljeni so mu konji), vse to pa upodablja v intenzivnih barvah v različnih slikarskih tehnikah.

Svojemu likovnemu kolegu je šopek travniškega cvetja v imenu Likovno-fotografske sekcije občine Hajdina izročila njena predsednica Cecilija Bernjak.

Bogomir Jurtela, ki so mu temeljno znanje vcepili njegova likovna učitelja **Rozina Šebetič** in pokojni **Janez Mežan** ter tudi prijatelj, izvrstni akvarelist **Julij Ošlovnik**, pravi: »Dolga leta sem poučeval, tudi raz-

Jurtelovo razstavo so si 14. maja ogledali tudi člani Likovno-fotografske sekcije, med njimi trije učenci hajdinske šole, ki nobeno sredo ne manjkajo pri likovnih delavnicah. Veseli so bili tudi priložnosti, ko so lahko s sošolci in učiteljico likovne vzgoje Romano Kiseljak 26. maja obiskali razstavo in se srečali z avtorjem. V sproščenem pogovoru jim je Bogomir Jurtela predstavil svoje ustvarjanje in verjetno koga tudi dodatno navdušil za slikarstvo.

Bogomir Jurtela se tudi likovno predstavlja Hajdinčanom

Bogomir Jurtela, upokojeni ravnatelj OŠ Cirkovce, ki je leta 1962 svojo učiteljsko pot začel na hajdinski osnovni šoli, se je 5. maja 2014 spet vrnil med nekatere svoje nekdanje učence. V razstavišču poslovno-stanovanjskega centra na Hajdini (kjer je nekaj časa tudi stanoval, sedaj pa je dom prepustil sinu in se preselil na Janški Vrh pri Ptujski Gori) je župan Občine Hajdina mag. Stanislav Glažar skupaj z Jožetom Foltinom, prof. likovne vzgoje, odprl Jurtelovo samostojno likovno razstavo.

Osmošolci na razstavi Bogomirja Jurtele

V ponedeljek, 26. maja, smo učenci 8. razreda v spremstvu učiteljice Romane Kiseljak obiskali likovno razstavo, postavljeno v občinskem razstavišču. Avtor razstave, gospod Bogomir Jurtela, nas je skupaj s predsednico Likovno-fotografske sekcije Cecilijo Bernjak prijazno pozdravil in sprejel. Vodil nas je ob razstavljenih slikah in nam povedal marsikaj zanimivega in tudi poučnega. Poučil nas je o slikarskih tehnikah in spregovoril o lastnem ustvarjanju. Slikar rad uporablja akrilno tehniko. Videli smo tudi risbe s svinčnikom in dva posebna mozaika.

Razstava nam je bila všeč, všeč nam je bil tudi gospod Jurtela, saj nam je že v začetku druženja povedal, da uživa v družbi mladih ljudi.

Urška Murko, 8. r.

Najbolj všeč mi je bila slika s pticami, ki poosebljajo lepoto narave.

Tilen Kröpfl, 8. r.

Najbolj všeč mi je bil mozaik, v katerem je bila ura brez kazalcev.

Mitja Koderman, 8. r.

Najbolj všeč sta mi bili naslikana pokrajina in predstavitev odličnih slik.

Alen Gojkošek, 8. r.

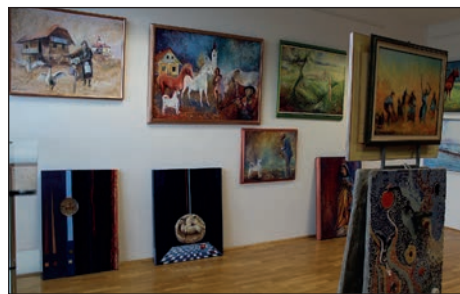
Slike gospoda Jurtele poudarjajo energijo in moč narave, lepoto in tudi minljivost življenja ter samoto in konec poti.

Nina Štumberger, 8. r.

lične predmete, a najlepše mi je bilo pri likovnem pouku. Po štirih desetletjih dela v šolstvu sedaj umirjeno in srečno živim na prvih obronkih prelepih Haloz. Vsakodnevno se zatečem v atelje, kjer uživam svoj mir in izsanjam zaljubljenost v likovno ustvarjalnost.«

Svoj likovni opus bo avtor nedvomno obogatil še z mnogimi stvaritvami, ki jih bo predstavil občinstvu na skupinskih razstavah likovnih sekcij; več kot petdeset jih je že za njim, samostojno pa se je predstavil več kot petindvajsetkrat.

Besedilo in foto: Silvestra Brodnjak

Pogled na razstavišče in del slik

Lolita tudi tokrat brez dlake na jeziku

Da je Katja Markež veliko več kot le amaterska igralka Dramske sekcije KPD Stane Petrovič Hajdina, smo spoznali že v preteklih predstavah. Odlično se je znašla tako v številni igralski zasedbi kot tudi v monokomediji. Da pa ji niti zvrst stand up ne predstavlja nobene težave, kvečjemu izziv, nam je dokazala v njeni zadnji predstavi, kjer gre v osnovi za nadaljevanje nadvse uspešne monokomedije Tajnice Lolite avtorice Ide Markež.

Se še spomnite tajnice Lolite – v mini mini krilu, maksu dekolteju, z nagajivimi kodri in rdečimi lički? No, Lolita ni več tajnica, pa tudi od vseh prej naštetih lastnosti je ostalo bore malo – morda le maksu dekolte na »razvlečeni« pižami. Ločena je. Živi pri mami. Brezposelna. Apatična do moških. Pomiluje prijateljice z otroki, ki pravijo, kako zelo srečne so, čeprav njihovi podočnjaki segajo do podbradka in že dolgo ne poznajo urejene pričeske ali čiste obleke. Obuja spomine. Želi živeti bolje. Le ne ve, kako. Obžaluje nekaj napak iz preteklosti. Nekatero bi ponovila. Dodobra predstavi slabe lastnosti moških in tudi žensk. Odkrito prizna in pove o slabostih, ki jih imamo. Če želite izvedeti še kaj več, si oglejte predstavo.

Ida Markež, sicer avtorica besedila, režiserka Tajnice Lolite in Katjina mama, je po predstavi povedala: »Čeprav tokrat nisem režirala, sem vendarle njena mama, kar je morda še težje. Mame vidimo v svojih otrocih vse dobro. Pred predstavo me je bilo strah, kot običajno. Med predstavo pa sem se smejala bolj neobremenjeno, kot pač nekdo, ki gre na predstavo, ker nisem razmišljala, česa ni naredila tako, kot bi se dogovorili, ali vadili ali bi želela jaz, da izrazi. Če si avtor besedila, si želiš, da tisto, kar si hotel povedati, igralec tudi izrazi. Kot režiser si

prikaz besedila zamisliš po svoje in spet želiš, da tista zamisel pride do izraza. Čutiš se soodgovornega za kakovost predstave. Kot mama pa si želiš samo, da izpelje, kar si je zamislila, čim bolje in čim bolj duhovito. Tu in tam sem opazila kaj takega, česar ji jaz ne bi svetovala ali bi hotela, da naredi drugače. Vendar se znajde, jaz se že ne bi, če bi bila v njeni koži, a ji je vseeno uspelo: ostati duhovita – inteligentno duhovita, ohraniti rdečo nit predstave, izreči pravo besedilo v pravem trenutku.

Odziv publike je bil dober, čeprav je izbrala kar drzno tematiko.«

Cecilija Bernjak, ljubiteljska slikarka s Hajdine, je po ogledu predsta-

ve povedala: »Lolita je sicer zanimiva ženska že od prej, saj vedno obravnava aktualno problematiko, glasno opozori na odnose v službi, odnos med moškimi in žensko in v splošnem se predstavi kot oseba, ki se zaveda svojih prednosti in slabosti. Posebej mi je všeč, da spregovori o svojih napakah prav tako odkrito kot o napakah drugih. Predstava me je še posebej navdušila, ker je na umirjen način predstavila odnose, ki so velikokrat vse prej kot umirjeni. Vsekakor pa Katjina igra postaja vse bolj premišljena in kakovostna. Čestitam!«

Besedilo in foto: Sanja Kokol

Glasbeni program večera je obsegal številne umetne zborovske pesmi, priredbe ljudskih pesmi, evergrine in priredbe pesmi s čudovitimi vokali, ki so jih poleg domačega pevskega zboru odpeli tudi gostujoči zbori, med njimi tudi Ljudske pevke KPD Stane Petrovič Hajdina. Prvič je na odru dvorane v Gerečji vasi nastopil mešani pevski zbor DPD Svoboda Pobrežje iz Maribora z bogato glasbeno tradicijo, ki sega vse tja v leto 1976, danes pa poje pod taktirko zborovodkinje Metke Vrbančič - Osterc. Letos se jim je na odru prvič pridružil tudi ženski pevski zbor Lipa s Ptuja, ki poje pod taktirko Jožeta Dernikoviča, pod vodstvom katerega zapojejo tudi vsakoletni gostje – MPZ PGD Hajdoše.

Gostitelji so za letošnji nastop na tradicionalnem glasbenem večeru Pesem družini nas pripravili tudi dve novi pesmi

V imenu ZKD občine Hajdina je spregovorila predsednica Hilda Bedrač.

Pesem družini nas

Na praznični velikonočni ponedeljek, 21. aprila, se je s pomladanskim tradicionalnim glasbenim večerom pod naslovom Pesem družini nas začelo novo obdobje delovanja Mešanega pevskega zboru DŽD Gerečja vas, ki pod okriljem DŽD deluje že od leta 2002. Poleg rednih tedenskih vaj je MePZ v preteklem letu zabeležil 23 javnih nastopov, njihova gostovanja in druženja pa na gostiteljski oder pripeljejo vedno nove nastopajoče.

Po uradnem delu glasbenega večera se znajo pevci družiti na drugačen način.

– Senožeti Milke Hartman v priredbi Albina Krajncu in Ružo crveno, ki jo je za domači MePZ priredil zborovodja Peter Krajnc. Ob koncu nastopov je z Venčkom narodnih ob spremljavi domačega zborovodje zapela vsa dvorana, tako nastopajoči kakor tudi obiskovalci, ki so si z veseljem utrgali

slabo poldruugo uro in napolnili dvorano gasilskega doma v Gerečji vasi. In kakor veva tradicija na velikonočni ponedeljek, so po končanem uradnem delu glasbenega večera vsi sedli k žegnu in s prijetnim druženjem zaključili praznični dan.

Besedilo in foto: MI

NAPOVEDNIK

KD SKORBA

Čez poletje si bodo člani društva privoščili nekaj oddiha in hkrati snovali zamisli in ideje za jesensko kulturno dogajanje na vasi.

Počitnice si bodo po vseh obveznostih, ki so jih imeli na različnih področjih, privoščili tudi člani mladinske skupine in se ponovno zbrali skupaj proti koncu počitnic. Nadaljevali bodo vaje nove mladinske gledališke predstave, katere premiero so zaradi obilice obveznosti prestavili na jesenski čas. Takrat bodo obeležili tudi 30-letnico delovanja gledališkega ustvarjanja v KD Skorba, ob tem pa nadaljevali različne kulturne dogodke, ki se v tem času vrstijo na vasi in izven nje.

KPD STANE PETROVIČ HAJDINA

Dramska in lutkovna sekcija se pripravlja na novo predstavo.

Ljudski pevci in ljudske pevke se bodo udeležili srečanja pevskih zborov društev upokojencev na Ptuj. Likovno-fotografska sekcija zaključuje 1. del delavnice.

DRUŠTVO ŽENA IN DEKLET OBČINE HAJDINA

V juniju načrtujejo sodelovanje na rimskem taboru v Ljubljani in na Krompirfestu v Dornavi.

V začetku julija pripravljajo rimsko pogostitev ob odprtju razstave Narodnega muzeja v Ljubljani, ob 2000-letnici Emone.

12. 7. 2014 se bodo udeležile ženskih kmečkih iger, ki jih organizira Zveza kmetov Slovenije.

13. 7. 2014 bodo gostovale v Margečanu na Hrvaškem na razstavi ročnih del, istega dne nameravajo tekmovati tudi na Jakobski kuhli.

DRUŠTVO ŽENSK HAJDOŠE

Ob ponedeljkih članice kolesarijo.

V kratkem načrtujejo popoldansko ekskurzijo v neznanu.

V juliju napovedujejo Anin piknik.

DRUŠTVO ŽENA IN DEKLET GEREČJA VAS

V juliju nameravajo sodelovati na Jakobski kuhli v Jakobskem Dolu.

Nadaljeval se bo projekt barvanja tekstilij ter kasneje krojenja in šivanja v končne izdelke ter predstavitev le-teh, predvidoma v jesenskih mesecih.

Pripravila: Sanja Kokol

Pesem v poletju na Hajdini

»Polnoletne« Ljudske pevke ali Hajdinske frajlice Kulturno-prosvetnega društva Stane Petrovič in Društva upokojencev Hajdina so 8. junija v dvorani gasilskega doma na Hajdini organizirale tradicionalno prireditev Pesem v poletju.

Na koncertu ter srečanju ljudskih pevcev in godcev so se na odru poleg gostiteljic zvrstile naslednje pevske skupine: MePZ Društva žena in deklet Gerečja vas, Ljudski pevci DU Videm pri Ptuju, Ljudski pevci s frajtonarjem KD in DU Grajena, Ljudske pevke KD Sela, Pevke ljudskih pesmi KPD Stoperce, Pevke Katoliškega kulturnega društva Zvezdni dol Kidričevo, Ljudske pevke KUD Maksa Furjana Zavrč, Ljudski pevci DU Turnišče, Ljudske pevke Svoboda Ptuj, Hišni ansambel DU Markovci in Ljudski pevci KPD Stane Petrovič Hajdina.

Pevkam je ob doseženih uspehih čestital tudi občinski svetnik in predsednik DU Hajdina Anton Cestnik.

Besedilo in foto:
Silvestra Brodnjak

S skupno pesmijo Prav lepo je res na deželi so Ljudski pevci in pevke gostiteljice KPD Stane Petrovič Hajdina ob pomoči gostov v dvorani zaključili prijetno nedeljsko pevsko popoldne, ki se je nadaljevalo še v neuradnem delu.

PREGLEDNIK

KD SKORBA

Spomladanski meseci so bili v KD Skorba v znamenju gledaliških predstav, tako odraslih kot otroških, s katerimi so se predstavljali doma in na gostovanjih.

V aprilu so v dveh zaporednih vikendih izvedli Gledališke urice za otroke, na katere so povabili ob domači skupini še lutkovne in gledališke skupine iz OŠ Hajdina, OŠ Ljudski vrt Ptuj, OŠ Podlehnik in KPD Stane Petrovič Hajdina. Mlajšim obiskovalcem so bile po predstavah namenjene še ustvarjalne delavnice.

Aktivne so bile tudi druge sekcije društva, ki se redno srečujejo na vajah in se predstavljajo na nastopih.

V začetku maja so se skupaj z vaščani družili ob postavitvi mlaja in kresovanju, ki so ga pripravili orači, VO Skorba in kletarji vasi.

KPD STANE PETROVIČ HAJDINA

V aprilu in maju je Dramska sekcija uprizorjala monokomedijo Lolita (avtorski projekt Katje Markež).

Lutkovna sekcija je sodelovala na Gledaliških uricah za otroke v Skorbi.

Ljudski pevci in Ljudske pevke so gostovali na srečanjih in koncertih ljudskih pevcev in godcev v občini Hajdina in izven nje.

V Likovno-fotografski sekciji so potekale likovne delavnice na OŠ Hajdina.

Ljudske pevke so pripravile koncert in srečanje ljudskih pevcev in godcev Pesem v poletje v dvorani gasilskega doma na Hajdini.

DRUŠTVO ŽENA IN DEKLET OBČINE HAJDINA

6. 4. 2014 so sodelovale pri pogostitvi ob zasaditvi trte ob prostoru kletarjev.

Nekaj dni zatem so se udeležile sejma, ki ga je na cvetno nedeljo pred faro cerkvijo pripravilo Turistično društvo Mitra Hajdina.

17. 4. 2014 so potekale priprave na pogostitev z rimskimi jedmi za skupino turističnih novinarjev, ki so bili na študijski poti Via Slovenica.

23. 4. 2014 – pogostitev na literarno-glasbenem večeru v dominikanskem samostanu na Ptuju.

V začetku maja so sodelovale pri peki peciva in pogostitvi za pohodnike tradicionalnega pohoda treh generacij, ki ga že več let zapovrstjo organizira OŠ Hajdina.

DRUŠTVO ŽENSK HAJDOŠE

V društvu potekajo redna srečanja vsak prvi četrtek v mesecu.

8. 4. 2014 so organizirale popoldansko ekskurzijo v Maribor.

Ponosne so na sodelovanje s postrežbo na predstavitvi knjige Trte umirajo stoje Bogdana Novaka.

11. 5. 2014 so si oddahnile na celodnevni vodeni ekskurziji v Budimpešto.

V maju so imele članice redna večerna srečanja pri šmarnicah pri hajdoški kapeli.

DRUŠTVO ŽENA IN DEKLET GEREČJA VAS

Članice so v aprilu izvedle delavnice na temo barvanja tekstilij in pirhov z naravnimi barvili.

Na velikonočni ponedeljek so člani MePZ organizirali svoj tradicionalni glasbeni večer Pesem družni nas.

V maju so gostile prijateljsko Folklorno društvo Sveti Štefan, ki je na odru gasilskega doma v Gerečji vasi odigrala veseloigro Jaz pa k vojakom grem.

Žal je letos zaradi slabega vremena odpadla ena naših največjih družabnih prireditev Košnja trave nekoč.

V juniju so se namesto na izlet podale na bowling z namenom rekreacije in prijetnega druženja, sicer pa načrtujejo tudi sodelovanje na Lojzovem prazniku.

Pripravila: Sanja Kokol

Svet gledališča v Škorbi

V KD Škorba so tudi letos organizirali gledališke urice za otroke, ki so potekale v dveh terminih. Prvi del je bil v petek, 11. 4. 2014, drugi del pa naslednji petek, 18. 4. 2014. Prvi del je otroke popeljal v čarobni svet lutk.

Predstavile so se: Lutkovna skupina OŠ Hajdina z igro Pomlad ima skrb, Lutkovna skupina Lutka lutkica OŠ Podlehnik z igro Zlato jabolko in Lutkovna skupina KPD Hajdina z igro, ki nosi naslov Jajce. V drugem terminu sta se poleg domače otroške gledališke skupine, ki je letos pripravila igro z naslovom Pika gre v šolo, predstavili še dramska skupina OŠ Ljudski vrt z igro Hop v pravljico in skupina Zvezdice OŠ Ljudski vrt z igro Pepelkina poroka.

Otroci, ki so obiskali gledališke urice, so uživali v čarobnem svetu gledališča. Da pa je otrokom doživetje zares ostalo v spominu, so jim pripravili tudi ustvarjalne delavnice. Vsi nastopajoči so se okrepčali s pico. Tudi letos so organizatorji zadovoljni z odzivom in obiskom, zato bodo v tej smeri nadaljevali tudi v prihodnje.

PIKA GRE V ŠOLO

Otroška gledališka skupina KD Škorba je letos prvič pod mentorstvom Katje Zupanič pripravila igro Pika gre v šolo, s katero so se v petek, 6. 6. 2014, predstavili tudi otrokom v OŠ Hajdina in otrokom v vrtcu Hajdina. V otroški gledališki skupini sodeluje šest otrok od drugega do petega razreda OŠ Hajdina: Ria Ana Hotko, Tia Furman, Lana Neža Sel, Metka Šimunkovič, Luka Šlamberger in Timotej Krajnc. »Igra govori o Piki, ki je šla v šolo. Tam ji je zelo dolgčas, zato se je odločila, da bo odšla in se v šolo vrnila, ko bo starejša,« je povedala Tia. Ria Ana, ki je igrala Piko, pravi: »Pika se je v šoli grdo obnašala. Na mizi je držala noge in se pregovarjala učiteljici.« Luka pravi: »Z igro smo želeli sporočiti, da se v šoli ne smemo grdo obnašati, tako kot se je Pika.«

Otroška gledališka skupina KD Škorba se je z igro Pika gre v šolo predstavila tudi v vrtcu in v šoli na Hajdini.

Mentorica je letos prvič bila Katja Zupanič. Otroci so povedali, da so se z njo odlično razumeli. **Ria Ana:** »Če kdo česa ni vedel, nam je pomagala. Rekla nam je, da moramo govoriti glasno in razločno.«

Tia: »Najbolj mi je ostalo v spominu, ko nam je na vajah rekla, da bomo šli na pico ali sladoled, in ko nam je po prvem nastopu povedala, da je ponosna na nas.«

Mentorica Katja Zupanič pa je o prvem sodelovanju z otroško gledališko skupino KD Škorba povedala: »K sodelovanju me je povabila Simona Hazimali, ki je bila tudi moja mentorica na praksi v osnovni šoli. Za sodelovanje sem se odločila, ker se mi je to zdel neki nov zanimiv izziv in pridobivanje izkušenj na področju dela z otroki. Igra sem izbrala zato, ker je Pika navihana, radovedna deklica, ki pove vse, kot ji leži na duši. Je iskrena in še tako znano vsakodnevno situacijo, kot je dan v šoli, s pogledom s svojega zornega kota naredi bolj zanimivo in zabavno. Otroci jo imajo radi in se jim ni težko poistovetiti z njo. Tako so otroci igro dobro sprejeli in prav zabavno jih je bilo gledati, kako so besedilo sproti odkrivali in dodajali svoje ideje. Zato na vajah z njimi ni bilo nikoli dolgočasno. Veselje mi je bilo delati z njimi, čeprav sem morala biti včasih malo stroga, ko so bili preveč navihani. Prav ponosna sem bila na njih na premieri, kjer so se odlično izkazali, kljub tremi, ki pa sem je jaz imela še verjetno več kot oni. To je bila naša prva skupna igra in upam, da jih bo sledilo še več.«

Za otroke, ki so obiskali gledališke urice, so pripravili tudi ustvarjalne delavnice.

Besedilo in foto: Tanja Furek

Skorbljani v Kočevju

Binkoštna nedelja je bila znova dan za tradicionalni izlet Skorbljanov. Letos so se vaščani podali proti Kočevju. Pot jih je vodila čez Ljubljano proti Ribnici, kjer je bil prvi postanek. Tudi tokrat ni manjkalo dobrot, za katere so poskrbeli Vaški odbor Skorba in gospodinje, vaški kletarji pa niso pozabili na domačo kapljico.

V Ribnici so si ogledali Rokodelski center, kjer sta na ogled sodobna produkcija suhe robe in razstava o krošnjarstvu. Kot je razložil vodič, je suha roba najstarejša in najbolj razširjena domača obrt Ribniške doline. Prebivalci niso predmetov samo izdelovali, ampak so z njimi tudi trgovali. Med ogledom so izvedeli še, da je leta 1492 cesar Friderik III. izdal tako imenovani krošnjarski patent, privilegij, s katerim je dodelil kočevskim in ribniškim kmetom pravico do prostega trgovanja z žitom, platnom in doma izdelano robo po deželah v svojem cesarstvu. Razvila se je potujoča trgovina s krošnjo in kanonom na ramenih, pozneje s konji in vozovi, s kolesom in avtomobilom.

V rokodelski delavnici so lahko izdelniki suhorobarja povprašali, kako se izdelujejo določeni izdelki. Nato so se sprehodili do gradu, kjer je urejen muzej in zajema razstave o suhi robi, lončarstvu in zgodovini kraja. V spodnjem delu so lahko občudovali

staro gostilno, ki je bila urejena ravno tako kot pred desetletji. Pot jih je nato vodila v vas Koprivnik, ki leži na obrobju Kočevskega roga.

Vodič Matjaž Matko jim je povedal veliko zanimivosti iz teh krajev, ki so bili v času druge svetovne vojne

S suhorobarjem v Rokodelskem centru Ribnica

Skorbljani pri kozolcu na kmetiji Rajhenav

V hlevu na kmetiji Rajhenav

zapuščeni. Druženje se je nadaljevalo ob domačem kosilu in jabolčnem soku. Matko jih je nato vodil do kmetije Rajhenav, kjer je doma živinorejec Alojz Brdnik. V novem hlevu sre-

di kočevskih gozdov redi okoli 180 govedi pasme limuzin, ima pa tudi testno postajo za plemenske bike. Vzreja lastno čredo, zato izbira najlepše živali. Med drugim je pridobil status druge priznane rejske organizacije v živinoreji.

Po prijazni pogostitvi so se odpeljali nazaj proti Ljubljani in se na poti ustavili še v Velikih Laščah, kjer se je rodil Primož Trubar. Tokratni izlet si je zamislil vaščan Silvo Pernat, ki je poskrbel za odlično organizacijo in tudi za veliko smeha na poti.

Besedilo in foto:

Estera Korošec

Koncert Učiteljsko-vzgojiteljskega zbora

Ni nas tako malo, ki se ne bi spomnili prvih začetkov skupine hajdinskih učiteljic in vzgojiteljic, ki so hitro po odprtju Vrtca pri OŠ Hajdina najprej ob osebnih priložnostih, kasneje pa čisto zares stopile skupaj in z všečnim petjem popestrile marsikateri dogodek v tistem času. Ob podpori vodstva šole se je rodil Učiteljsko-vzgojiteljski zbor, ki ga je v roke vzel mladi in glasbi predani zborovodja Uroš Sagadin.

V cerkvi sv. Martina na Hajdini smo 16. maja 2014 prisluhnili že tretjemu samostojnemu koncertu, na katerem so dekleta pokazala, kaj vse je rezultat dela na zahtevnih vajah, pred katerimi nikoli ne vedo, kaj jih, kot je bilo povedano, na njih čaka: »Ali spuščati zvok v glavo, se odpreti navzdol, začeti peti z zehanjem ali pasjim dihanjem, izrekanje vokale, kot da smo malo „munjene“, peti, kot da te nekdo pika v trebuh, dihati le takrat, ko nam on to dovoli, in še in še.«

Tudi obiskovalci koncerta nismo vedeli, kako se bo zapletel in razpletel koncertni večer Uroševih »nun«, pevk, s katerimi je odlično nastopal v muzikalu *Moje pesmi, moje sanje*. Za posebno presenečenje je poskrbel gost večera Jernej Brilej, ki se je iz znanega političnega predavatelja prelevil v avstrijskega muzikanta, ki je znal po no-

tah zaigrati vse, kar mu je zahtevni dirigent Uroš položil na stojalo za note, tudi petje mu ni delalo preglavic.

Pevke so se glasovno ujele tudi z gostujočo skupino Glasniki z Vidma in v vsaki od pesmi je njihovo petje delovalo mojemu glasbeno ljubiteljskemu ušesu zelo prijetno. Z menoj so se strinjali tudi tisti, ki se na zborovsko petje spoznajo mnogo bolje kot jaz. Kar prehitro je izzvenela zadnja pesem in aplavz občinstva si je priploskal ponovitev. Pianist Tom Hajšek je ponovno zaigral in spet smo poslušali.

S tretjim koncertom smo bili nadvse zadovoljni poslušalci v cerkvenih klopih in tudi župnik Marijan Fesel, ki vsako leto omogoči pevkam nastop tam, kjer njihovi glasovi najlepše zvenijo. Na svoje sodelavke je zelo ponosna ravnateljica OŠ Hajdina Vesna Mesarič Lorber, ki jih pri delu neneh-

ZAHVALA

Pevke Učiteljsko-vzgojiteljskega pevskega zbora OŠ Hajdina se iz srca zahvaljujemo gospe Silvestri Brodnjak za fotografiranje na našem koncertu in za fotoalbum, ki smo ga prejele v dar. Vaše fotografije nam bodo za vedno ostale kot lep spomin na naš tretji koncert. Hvala Vam!

no podpira. Zadovoljna je bila tudi Sabina Hameršak, kreatorka novih oblačil, v katerih so bile nastopajoče pevke videti kot prave manekenke. Verjetno je k temu videzu pripomogla tudi Občina Hajdina, saj jo skupina na svojih pevskih nastopih dostojanstveno predstavlja, kar je poudarila tudi občinska svetnica Hilda Bedrač, predsednica Zveze kulturnih društev občine Hajdina.

Razšli smo se zadovoljni s še enim lepim, nepozabnim večerom, ki je privedel na Hajdino precej obiskovalcev tudi od drugod. Naj jih bo še mnogo.

Besedilo in foto:
Silvestra Brodnjak

Hvala vsem nastopajočim za lep glasbeni večer.

4. rojstni dan vrtca Najdihojca Hajdina

Pike Nogavičke iz zelene igralnice so se predstavile s plesom.

Otroci rumene igralnice so skozi igro in ples predstavili glasbeno pravljico Maček Muri. Spoznali smo mačje mesto, muce Mace in mačke Murije.

Otroci modre igralnice so se podali v pravljичni svet. Predstavili so pravljico Volk in sedem kozličkov.

Otroci rdeče igralnice so na koncu odplesali miks pravljic, ki jih je ponovno obudila Viličica na princskino željo.

Male zvezdice in lunice iz vijolične igralnice so se zavrtele in zasijale ob glasbi Zvezdice Zaspanke.

Princeska Nicole, kraljica Neža, kralj Urban in Manca kot vila Viličica iz rdeče igralnice so skozi igro odlično povezovali prireditev.

Najmlajši iz oranžne igralnice so se ob glasbi Prihaja Nodi pripeljali z novim prevoznim sredstvom (vozičkom za 6 otrok). V rokah so stiskali Nodije.

Po končani prireditvi smo komaj čakali na torto. Mm, kako je bila dobra!

V maju smo majhni in veliki v vrtcu upihnilni že četrto svečko na rojstnodnevni torti. Prireditev ob praznovanju je potekala v telovadnici OŠ Hajdina, skupaj z obiskovalci pa smo se podali med pravljичne in risane junake. V naši pravljici so oživel kralj, kraljica, princesa in viličica, ki so jih odlično odigrali otroci najstarejše, rdeče igralnice in ki so povezovali celotno prireditev. Med njihovimi pripravami na grajsko zabavo so se nam s plesom in plesno dramatizacijo predstavili otroci vseh igralnic. Najprej smo videli najmlajše otroke, ki so se z Nodiji pogumno sprehodili po parketu telovadnice in dodobra ogreli dlani obiskovalcev prireditve. Sledil je ples zvezdic Zaspank in plesna dramatizacija Volk in sedem kozličkov. Mački Muriji in muce Mace so se prav tako predstavile v plesni dramatizaciji, ob glasbi pa so se zavrtele nagajive Pike Nogavičke. Občudovali smo lahko še ples s trakovi ob prijetni, pravljичni pesmi.

V vrtcu ob 113 otrocih vsak dan spoznavamo, da otroška domišljija ne pozna meja. Otroci se brez težav vživljajo v različne vloge in v njihovem svetu se lahko zgodi kar koli: metulj lahko spregovori, če si to želi, sonce, veter, plišaste igrače so enako žive kakor oni sami. Prav je, da spodbujamo in krepimo otroško domišljijo, in prav pravljice so odlična priložnost za to. Zato je pomembno, da otroci pogosto slišijo pravljice, ki jim jih beremo, pripovedujemo ali si jih izmislimo. Ob tem pa se tudi mi vživljamo v čarobni otroški svet in odkrivamo drobne radosti.

Želim vam sončno poletje, veliko domišljije in okusnega sladoleda.

Viktorija Vrabl,
pomočnica ravnateljice za Vrtec
Foto: TF

POMLADNI KROS V VRTCU NAJDIHOJCA HAJDINA

V ponedeljek, 2. 6. 2014, je bil prelep sončen dan, zato smo na trim stezi v bližini vrtca izvedli že tradicionalni pomladni kros. Pred tekom so se otroci dobro ogreli, nato pa je vsaka skupina pretekla progo, odvisno od starosti in posameznika. Ob spodbudi svojih prijateljev so vsi pritekli do cilja in si prislužili medalje. Polni ponosa so se odpravili nazaj v vrtec, saj so bili vsi zmagovalci.

in kako zelo ga potrebujemo. Otroci so izvedeli, zakaj ime Logarska dolina. Zgodba o jezeru in zmaju jih je tako pritegnila, da so govorili samo še o njem. Grelo nas je toplo sonce in otroci so bili navdušeni nad naravo, ki nas je obdajala. Na igralih pred penzionom je bilo zelo živahno. Otroci so se zabavali z badmintonom, nogometom, dekleta so imele manikiro, risali smo z barvicami in podirali keglje. Opazovali pa smo tudi ribnik, v katerem bo kmalu kvakalo veliko malih žabic. Popoldan smo skupaj s škratkom Nejkom vstopili v pravljичni gozd.

Na koncu smo bili vsi zmagovalci in vsi smo si zaslužili medalje.

OTROCI VRTCA NAJDIHOJCA PRVIČ NA TABORU V LOGARSKI DOLINI

Ko sem razmišljala, kakšne vsebine in projekte načrtovati za novo šolsko leto, se mi je utrnila ideja o malo drugačni vsebini – o taboru v Logarski dolini. Predstavila sem jo vodji našega vrtca Viktoriji Vrabl in dobila popolno podporo. Skupaj sva začeli načrtovati stvari, ki so potrebne za izpeljavo takšnega projekta. Na roditeljskem sestanku v septembru sem starše seznanila s to novostjo, odziv je bil zelo dober. Tabora se je udeležilo 19 otrok, spremljale smo jih vzgojiteljice Maja Bezjak, Martina Klemen in Renata Gabrovec.

V ponedeljek zjutraj, 7. 4. 2014, smo se z avtobusom odpravili proti Logarski dolini. Ko smo prispeli v penzion Na razpotju, nas je pričakala Andreja, lastnica penziona in vodja načrtovanih vsebin. Najprej smo se pogreli s čajem, potem pa se nastanili v sobah. Po kosilu smo se odpravili na daljši sprehod do kmetije, kjer smo videli različne živali. Spoznali smo, kaj nam daje gozd

Med sprehodom po njem nam je pripovedoval pravljice, ki so zahtevale tudi reševanje nalog in ugank. Zelo zanimivo je bilo poslušati Sečoveljske pravljice, ker nam niso poznane. Tudi tiste, ki jih zelo dobro poznamo, so nas pritegnile k poslušanju. V zadnji hiški na koncu pravljичnega gozda nas je čakal skriti zaklad. V pokritem zaboju sta bili dve ruladi, ki sta nam odlično تکنikli. Čeprav je bil dan zelo naporen, smo imeli po večerji še dovolj moči za ples in rajanje v pižamah.

Uživali smo v lepotah narave, ki nam jih je ponujala Logarska dolina.

V torek nas je po zajtrku obiskala pastirica Mica. Malo je zašla, ko je iskala svojo čredo. K nam je prišla pogledat, ali smo jo mogoče videli. Pripovedovala nam je o lepotah, pa tudi o tegobah pastirskega življenja. Seznanila nas je, kako se naredijo izdelki iz ovčjega in kozjega mleka. Potipali smo volno in zvedeli, kako se jo naredi in uporabi za različne izdelke. Najbolj zanimivo je bilo filcanje. Vsak otrok je naredil svoj izdelek iz filca.

Po kosilu smo se odpravili na daljši sprehod. Spremljala nas je tudi bernska planšarka Benči. Sprehodili smo se do slapu Peleng in se po gozdni učni poti odpravili spoznavat rastline, ki rastejo v gozdu. Nabrali smo jih, da bomo izdelali naš prvi herbarij. Ko smo se popoldne igrali na igralih, nas je obiskala Vika in nas presenetila s sladoledom.

V sredo smo se po zajtrku že začeli pripravljati na vrnitev domov. Ampak čakala nas je še Renata, ki nas je seznanila z osnovami planinstva in planinarjenja. Še pred tem smo z Andrejo izdelali herbarij iz rastlin, ki smo jih nabrali prejšnji dan. Nato smo šli na sprehod po gozdu pod goro Ojstrico, potem pa še v pravljичni gozd, kjer smo se poslovlili od vseh pravljичnih bitij, ki smo jih srečali. Po kosilu smo se poslovlili od osebja, ki je skrbelo za nas v penzionu, in od Andreje.

V taboru smo doživeli mnoge čudovite stvari. Naučili smo se veliko novega. Nacionalni park Logarska dolina je prava lokacija za taborne za predšolske otroke. Vsebine so načrtovane tako, da zajemajo vsa področja kurikuluma. Tabor je bil za nas vzgojiteljice zelo pozitivna izkušnja. Tudi v prihodnje se jih ne bomo bali ponuditi staršem.

Maja Bezjak,
vzgojiteljica v rdeči igralnici

Uspehi naših učenk in učencev v tem šolskem letu

Tudi to leto so se naši učenci udeležili najrazličnejših tekmovanj. Uspehi so vidni v vseh razredih, od prvega do devetega. Učenci so sodelovali na tekmovanjih s skoraj vseh področij: matematike, slovenščine, računalništva in informacijske pismenosti, astronomije, fizike, zgodovine, kemije, biologije, angleščine in športa. Dosegli so veliko bronastih priznanj, nekateri pa tudi srebrno in zlato priznanje. Posebej bi izpostavili Matevža Vaupotiča in Anjo Molnar, ki sta dosegla srebrno priznanje iz matematike in se uvrstila

na državno tekmovanje. Matevž Vaupotič je prejel tudi zlato priznanje na tekmovanju iz astronomije. Mitja Koderman je prejel tri srebrna priznanja, in sicer iz računalniške in informacijske pismenosti, matematike in zgodovine. Na tekmovanju »Slovenščina ima dolg jezik, Književnost v filmu 2« so srebrno priznanje dosegli tudi Urška Murko, Nik Volgemut, Nina Štumberger, Manja Gabrovec in Nika Vuković. Na Cankarjevem tekmovanju iz slovenščine sta Nina Štumberger in Nuša Steiner osvojili srebrno prizna-

nje. Nina Štumberger je osvojila tudi zlato priznanje na tekmovanju iz angleščine in dve srebrni priznanji, iz kemije in matematike. Tudi Tilen Kröpfl je dosegel srebro na tekmovanju iz kemije in astronomije. Na tekmovanju iz angleščine je tudi Nika Vuković dosegla zlato priznanje. Na tekmovanju iz fizike so se izkazali Mitja Koderman, Tilen Kröpfl, Nuša Steiner in Nina Štumberger. Vsi so dosegli srebrno priznanje. Omeniti moramo še zlate bralce, to so: Anja Deželak, Nina Ekart, Manja Gabrovec, Anja Majhenič, Nuša Petek, Manja Slekovec, Barbara Toplak in Nika Vuković.

Vsem učencem iskrene čestitke za dosežena priznanja in uspehe.

Mateja Kelenc

Predstavitve držav EU v minoritskem samostanu

V soboto, 10. maja 2014, smo se učenci OŠ Hajdina že peto leto zapored udeležili projekta z naslovom »Spoznavajmo države EU«. Letošnja tema je bila predstavitve države v turistični luči in tako obiskovalce navdušiti za obisk države. Naša šola je kot vsako leto do sedaj predstavljala Portugalsko.

Pod mentorstvom učiteljic, Tatjane Habjanič in Maje Ornik, smo predstavili Lizbono, glavno mesto Portugalske, in mesto Porto, nekatere značilne portugalske jedi in keramiko. Pri stojnici sta nas obiskala župan mestne občine Ptuj dr. Štefan Čelan in nato še

evropski poslanec Jelko Kacin. Vsaka šola se je poleg predstavitve na stojnici morala predstaviti tudi z nastopom. Našo šolo je z odličnim pevskim nastopom zastopala učenka 4. razreda Lana Varžič, ki je zapela portugalsko ljudsko pesem Marjanitine oči. Prireditev se je končala pri zastavah

Našo tržnico je obiskal tudi Jelko Kacin.

Skupinska fotografija pri portugalski zastavi

Lana Varžič med nastopom

v Evroparku, kjer smo se predstavniki šole postavili k zastavi države, ki smo jo predstavili na stojnici.

Manja Gabrovec

Foto: Maja Ornik

Bilo je nekoč

Učenci 3. razreda so intervjuvali svoje babice ali dedke o življenju nekoč

POGOVOR Z BABICO

OBLAČILA

Nekoč ženske in deklice niso nosile hlač. Nosile so dolga krila ali obleke. Jopice, puloverje, rokavice in nogavice so si spletli doma. Bluze in moške srajce so bile iz bombaža ali lana. Lan so pridelovali tudi doma. Moški so nosili klobuke. Veliko oblačil so sešili doma.

ŠOLA

Šole so bile stare. V šolah so kurili na drva, zato so učenci v šolo prinašali drva. Pouk je bil dvoizmenski, ker so bile šole premajhne. Učenci niso imeli torb in knjig, ampak tablice in krede, pozneje pa samo en zvezek in svinčnik.

HRANA

Hrana je bila preprosta. Jedli so krompir, zelje, žgance in kaše. Hrano so pridelali doma. Kruh so pekli v krušni peči. Kruh je bil črni ali koruzni. Tudi kuhali so v krušni peči, pozneje pa so imeli zidane štedilnike. Meso je bilo redko na jedilniku, še redkeje so pripravljali slaščice.

PROSTI ČAS

Televizije, računalnikov in radia niso imeli. Otroci so se družili na vasi. Prostejši časa ni bilo veliko, saj so morali pomagati pri delu. Ob večerih so pozimi luščili bučnice in fižol. Igrač in družabnih iger niso imeli veliko, pa še te so bile narejene doma, npr. punčke iz cunj, lesene vrtavke. Družabno igro mlin so igrali kar s fižolčki in koruznimi zrni.

ŽIVLJENJE DRUŽIN

Družine so bile večje kakor danes. Zraven staršev in otrok so živeli še dedki in babice, tudi kakšen stric ali teta. Živeli so skromno. Na podeželju so se preživljali z delom na zemlji, zelo redki so hodili v službo. Gospodinjskih aparatov niso poznali. Prali so ob potoku ali v koritu. Milo so naredili sami.

ZASLUŽEK IN NAKUPOVANJE

Na podeželju so zaslužili denar s prodajo izdelkov in pridelkov na tržnici ali

v kmetijskih trgovinah. Samopostrežnih trgovin in supermarketov ni bilo. Trgovine so bile majhne, prodajali so le nekaj osnovnih stvari (sol, sladkor, kis). Kupce je postregel trgovec za pultom. V manjših vaških trgovinah so lahko kupili npr. sol ali sladkor tudi tako, da so v zameno prinesli jajca ali fižol, ki so jih v trgovini odkupili ali zamenjali za druga živila. Babica se spomni, da so v trgovini prodajali tudi karamelne bombone, ki so jih lahko kupili po kosih. Imeli so jih v steklenih posodah. Zmeraj, ko je šla v trgovino, je pazila, da je bilo kakšno jajce več, da je lahko kupila kakšen karamelni bombon. Včasih je lahko kupila le enega ali dva, ki jih je potem razdelila med vse otroke tako, da so jih razrezali. Tudi na štiri koščke.

PREVOZNA SREDSTVA

Avtomobil so imeli samo zelo premožni ljudje. Drugi so se vozili s konjsko vprego ali s kolesi, veliko so hodili tudi peš. Babica se spominja, da je v njenem poznem otroštvu že vozil avtobus, ki je vozil le zgodaj zjutraj v Maribor in v popoldanskih urah nazaj na Ptuj.

POVZETEK

Babica pripoveduje, da so živeli zelo skromno in bistveno drugače kot danes. Vendar so bili kljub temu zelo veseli, zadovoljni in srečni. Na otroštvo ima zelo lepe spomine.

Tia Pleteršek, 3. a

ŽIVLJENJE NEKOČ (pogovor z babico)

Živeli smo mnogo bolj skromno kot danes, v zelo mali hiši, ki je imela šest majhnih oken in zelo mala vrata. Hiša je bila brez elektrike in vode, stranišče je bilo zunaj. Kljub skromnosti smo lepo živeli in se veliko družili.

IGRE IN IGRAČE

Igrali smo se različne igre, kot so mlin, med dvema ognjema ... Pozimi smo se sankali in smučali na smučeh, ki smo jih sami naredili. Delali smo snežake.

Veliko smo bili na svežem zraku. Ker v tistih časih denarja za nakup žoge ni bilo, smo se znašli in si jih izdelali sami. Vzeli smo, kar smo našli doma, material pa smo poiskali tudi v gozdu.

OBLAČILA

Oblečeni smo bili bolj slabo, po navadi v stara oblačila, ki smo jih dobili od bratov ali sester. Nekoč pri nas na podeželju niso poznali tako modnih oblačil, kot jih poznamo danes. Ženske so nosile dolga krila, bluze, predpasnike in rute, moški pa hlače, srajce, suknjiče in klobuke.

ŠOLA

V šolo smo hodili peš, otroci premožnejših pa tudi s kolesom. Nismo poznali računalnikov in telefonov, tudi zvezkov ne. Namesto tega smo pisali na čisto navadne table, za pisalo pa smo imeli kredo. Kasneje smo že dobili zvezke in kakšen svinčnik.

Tovarišice in tovariše smo morali vikati in jih ubogati. Če kdo ni bil priden, jih je dobil s palico po prstih in zadnjici. To pa ni bilo prijetno.

Manca Matjašič, 3. a

Takole je zapisala svoje spomine gospa Wolf svojemu vnuku na list z lepo, estetsko pisavo. Del zapisanega je Leon prinesel v šolo. Prababica je stara 90 let. Sem v 90. letu, Leonova prababica in se še danes spominjam svojih otroških in šolskih let in kako sem bila oblečena tisti čas. V sedmem letu sem šla v osnovno šolo na Breg. Oblečeno sem imela obleko, predpasnik, jopico, plašč, na glavi ruto, obute čevlje in nogavice. Dolge lase sem imela spete v kito. Nahrbtnik sem imela lahek. V njem sem imela tablico, škatlico, kamenček, svinčnik, zvezek in radirko. Poleti sem šla bosa v šolo. Pupo sem si sama naredila iz cunj in ime sem ji dala Špelca. Na vrtu sem nabirala rožice in spletla venček za mojo Špelco. Rada sem pela pesmico Na planincih sončece sije.

Prababica gospa Wolf

Prvi razred je za nami

Junij je tukaj! Šolsko leto se počasi zaključuje. Otroci prvega razreda so se skupaj z učiteljicami, starši, bratci in sestricami udeležili piknika. V uvodu so nas otroci presenetili s plesom, petjem in deklamacijami.

Namen našega prvega piknika je bilo druženje, zabava in igra. Ob tem smo se hladili z osvežilno pijačo in dobro nasitili z dobrotami z

Utrinek s prvega šolskega piknika

žara ter doma pripravljenim pecivom. Nepozabni sta bili tudi nogometni

tekmi, še posebej, ko so se pomerili »moški in mamice«. DA

Tudi učenci 2. b pridno zbirajo zvezke.

Učenci zbirajo zvezke za vrstnike

Tudi letos se OŠ Hajdina v sodelovanju s slovensko humanitarno organizacijo Karitas udeležuje vseslovenske akcije Pokloni zvezek. V Sloveniji je namreč vsako leto več družin, ki potrebujejo pomoč tudi pri nakupu šolskih potrebščin. Tako je lani po vsej Sloveniji za dobrih 400 razredov osnovnošolcev prejelo pomoč v obliki šolskih potrebščin.

Učenci naše šole tako v duhu, da se „dobro z dobrim povrne“, zbirajo velike črtane zvezke za vrstnike, potrebne pomoči. Zraven na posebne Karitasove razglednice zapisujejo še dobre misli ali pozdrav šolarju, ki bo ta zvezek prejel. Upamo, da nam bo uspelo zbrati čim več zvezkov in tako vsaj malo olajšati začetek novega šolskega leta.

Izlet v Krapino in Trakoščan

V torek, 22. 4. 2014, smo se učenci, ki smo kaj dosegli na raznih tekmovanjih, odpravili na izlet v Krapino in Trakoščan. Izpred šole smo se opravili ob 8.30 in v Krapino prispeli ob 9.30. V Krapini smo si ogledali muzej krapinskega pračloveka. V muzeju je bilo zelo zanimivo, saj je zelo sodoben. Videli smo vse o krapinskem pračloveku, nastanek Zemlje od začetka vse do danes. Ustavili smo se tudi pri trgovinici s spominki, kjer smo si

lahko kupili razne slike, obeske, majice, vžigalnike ...

Po ogledu krapinskega muzeja smo se odpravili na dvorec Trakoščan, kjer smo najprej imeli eno uro prosto. V tej eni uri smo se sprehajali ob čudovitem ribniku ali pa smo sedeli na terasi ob ribniku in uživali. Potem smo se odpravili v sam dvorec, ki je prečudovit. Vodič nam je povedal nekaj o zgodovini dvorca in o tem, kako je zgra-

Skupinski utrinek z ekskurzije

jen, in še marsikatero zanimivost. Bilo je zelo zanimivo, poučno in zabavno.

Jure Drevenšek, 8. a

Poševci – veseli, ustvarjalni in vedoželjni

V zadnjih mesecih šolskega leta smo poševci še posebej aktivni in pridni. Počitniške delavnice med zimskimi počitnicami smo pustno obarvali. Izdelali smo številne maske, Tamara Kmetec je poslikala otroške obraze, obiskali smo otroke v vrtcu in se z njimi družili. Na ustvarjalnih delavnicah smo izdelali darila za mamice in velikonočne izdelke.

V aprilu smo svoje delovanje predstavili na zaključni konferenci v hotelu Habakuk v Mariboru. Naše aktivnosti so na poševski tržnici, kjer se je predstavila večina sodelujočih šol, predstavile učence: Lana Sel iz OŠ Hajdina ter Nela Nahberger in Sara Pišek iz OŠ Borisa Kidriča Kidričevo, podružnice Lovrenc na Dravskem polju, ki je naša partnerska šola.

V lepem majskem večeru smo v sodelovanju z učiteljem Damjanom Kobaletom izvedli astronomski večer. Učenci so spoznali osnovne zakonitosti Zemlje, vesolja, reševali so astrokrižanke, ogledali so si zanimive videovsebine, likovno so se izrazili in ob koncu večera so skozi teleskop svoj pogled usmerili v nebo. Bil je poučno in zabavno!

V sodelovanju z zunanji sodelavci smo izvedli tudi medene urice, kjer so

nas čebelar, čebela Ela in metuljčica Žana popeljali v svet čebel. Predstavili so nam delo čebelarja in nas zazibali v medeno pravljico. Ob zaključku druženja smo se posladkali z medom, ki se ponaša z geografsko oznako slovenski med.

Poševci za svoje zdravje skrbimo z rednim gibanjem na delavnicah Šport za zdravje. Tako smo se skupaj z udeleženci projekta Zdrav življenjski slog udeležili tudi Unescovega teka na Ptuju. Slabo vreme nam ni preprečilo, da ne bi izkazali svojih izvrstnih atletskih spretnosti. Sprostili smo se v spretnostnih in zabavnih delavnicah bratov Malek, za svoj videz smo poskrbeli v delavnicah poslikave obraza, za naše trebuščke pa je prijazno poskrbela maskota Viki.

Svoje znanje o rožah in skrbi zanje smo nadgradili pri Zupaničevih, ki so nam razkazali svojo vrtnarijo in nas lepo pogostili. Vsakemu izmed nas so podarili rože in sadike jagod. V juniju se bomo poševci udeležili zaključnega izleta, ki ga že nestrpnost pričakujemo.

Maja Ornik,
vodja projekta Popestrimo šolo
Projekt Popestrimo šolo vodi učiteljica

Maja Ornik. Čez celo šolsko leto smo počeli veliko zanimivih stvari. Izdelovali smo naglavne pustne maske. Imeli smo maske leva, miške, princeske in opice. Imeli smo tudi velikonočne delavnice. Pobarvali smo velikonočne pirhe in izdelali košarice. Šli smo tudi v vrtnarijo Zupanič. Tam so nam dali sok in sladkarije ter češnje. Izbrali smo si tudi rožo.

Nika Šerdoner, 2. b

V sredo, 21. maja, smo se udeleženci POŠ-a peš odpravili v vrtnarijo Zupanič. Ob prihodu nas je najprej pozdravil kuža Ajk. Potem nam je Tai razkazal rastlinjake. Ko nam je vse razkazal, smo dobili sladkarije. Nato sta nam gospa Lea in učiteljica Mojca razdelili rože in največ otrok si je izbralo zmajeva krila. Potem smo pojedli še malce češenj in sladkarij. Nato smo se peš odpravili nazaj v šolo. Med potjo smo videli veliko zanimivih stvari. In veseli smo prišli v šolo.

Ana Angel, 2. b

Poševci smo odšli na ogled vrtnarije Zupanič, ki je na Spodnji Hajdini. Tja smo se odpravili peš v lepem sončnem dnevu. Kmalu smo prispeli na cilj. Ogleдали smo si rastlinjake, v katerih je polno cvetočih rož različnih barv in velikosti.

Pustno obarvane delavnice

Medena pravljica

Nato smo imeli odmor. Pili smo sok in jedli sladkarije. Potem si je vsak lahko izbral cvetlico, dobili pa smo še jagode za domov. Preživeli smo lep in poučen dan.

Pia Premužič Gojkovič, 2. b

Zaključna konferenca

Pogled v nebo

Radovednost je lepa čednost.

Unescov tek

Skrbimo za zdravje.

Bil je četrtek, 8. 5., in šli smo v šolo ob sedmih zvečer. Imeli smo astrovečer. Najprej smo se zbrali v jedilnici, kjer nam je učitelj Damjan pokazal 3D-posnetek o raketi in Luni. Razložil nam je, kakšno hitrost ima raketa, da doseže Luno. Nato smo se razdelili v tri skupine. Prva skupina je imela za nalogo, da vrže

kamen v moko. Tako smo videli, kako nastane na Luni krater. Druga skupina je risala rakete, Luno in vesoljske ladje. Tretja skupina pa je izdelovala raketo. Zunaj se je medtem že stemnilo in smo lahko začeli opazovati nebo nad nami. Skozi teleskop smo gledali Luno, Jupiter in Mars. Dobro smo videli Mars, ker je

Obisk vrtnarije Zupanič

rdeči planet. Domov smo šli zadovoljni, bila je že trda tema.

Finn-Luca Premužič Gojkovič, 2. b

Naš 2. a-razred

To smo mi ...

2. a v šoli in v naravi.

V našem razredu nas je petnajst. Osem deklet in sedem fantov. Naša učiteljica je prijazna. Sedimo po parih ali pa po štirje skupaj. Včasih gremo ven. Ko končamo pouk, gremo v podaljšano bivanje. V našem razredu je lepo.

Tilen Hercog Lampret, 2. a

Zaključek bralne značke na OŠ Hajdina

Bralna značka je slovensko gibanje, ki že več kot petdeset let spodbuja razvoj bralne kulture mladih. Njen nastanek sega v šolsko leto 1960/61, ko sta ravnatelj osnovne šole na Prevaljah pisatelj Leopold Suhodolčan in profesor slovenščine Stanko Kotnik po češkem zgledu osnovala tekmovanje za Prežihovo bralno značko. Prve – Prežihove značke – so bile podeljene maja 1961 v Kotljah na Koroškem. Na šoli se vsi trudimo, da bi mladim bralcem olajšali in polepšali stik s knjigo ter jim pomagali, da se z njo spoprijateljijo.

Pedagoško-psihološke raziskave so pokazale, da dobro branje močno vpliva na učenje in učno uspešnost otrok. Dobri bralci imajo manj težav pri razumevanju navodil in tekstnih nalog, medtem ko slabi bralci, tudi če nalogo znajo uspešno rešiti, dosežejo slabše rezultate zaradi pomanjkljivega razumevanja besedila. Dobro razvita bralna pismenost odpira vrata do najrazličnejših podatkov in znanja, kar vpliva na kakovost dela in kakovost življenja.

Droben kamenček v mozaik bralnih sposobnosti doda tudi bralna značka, ki se začne 17. septembra (dan zbirke Zlata knjiga), zaključi pa 23. aprila, na mednarodni dan knjig. Učenec osvobi bralno značko s šestimi prebranimi knjigami, ki si jih izbere v šolski knjižnici sam ali s pomočjo knjižničarke. Bralna značka je prostovoljna dejavnost, ki nudi otroku užitek, zato ni tekmovalnega značaja in se prilagaja otrokovim interesom ter bralnim sposobnostim. Seveda pa mlajši otroci potrebujejo oporo in spodbudo staršev in drugih odraslih. Cilj bralne značke ni osvojen nalepka oziroma pohvala, ampak ozaveščen bralec, ki bo po knjigah posegal vse življenje. Učenci si ob branju oblikujejo osebnostno in narodno identiteto ter prizgajajo strpen odnos do drugih kultur.

V sredo, 23. 4. 2014, nas je ob zaključku Bralne značke obiskala Aksinja Kermauner, pisateljica in strokovnjakinja za specialno in rehabilitacijsko pedagogiko (leta 2010 je zaključila doktorski študij na Pedagoški fakulteti v

Ljubljani na Oddelku za specialno in rehabilitacijsko pedagogiko). Rodila se je leta 1956 v Ljubljani materi, pisateljici in profesorici, Alenki Goljevšček Kermauner, in očetu, literarnemu zgodovinarju, Tarasu Kermaunerju. Zaposlena je bila kot profesorica slovenščine in likovnega pouka na Zavodu za slepo in slabovidno mladino v Ljubljani, od leta 2011 pa predava na Pedagoški fakulteti Koper, na smeri *Inkluzivna pedagogika*, predmet *Metode dela s slepimi in slabovidnimi*.

Svojo literarno pot je začela leta 1977 s pesniško zbirko Ples pravljic. Od takrat so izšla številna knjižna dela za otroke, mladino in odrasle, kot npr. zbirka knjižic za mlade bralce Izi & Bizi, detektivki (med njimi: *Juhuhu pa ena gnila plastenka!*; *Fuj, pivoled!*), mladinski roman Berenikini kodri in roman za odrasle Dnevnik Hiacinte Novak. Veliko se ukvarja s problematiko slepote in slabovidnosti, kar je zaokročila v delih *Kakšne barve je tema?* in *Tema ni en črn plašč*. Leta 2005 je izdala prvo slovensko tipno slikanico *Snežna roža*, ki je bila razstavljena kot poseben dosežek za otroke s posebnimi potrebami pri Mednarodni zvezi za mladinsko književnost IBBY na sejmu otroške in mladinske literature v Bologni, sodelovala pa je tudi pri projektu *Tipanka za vsako slovensko knjižnico*. Napisala je veliko strokovnih člankov o slepoti, piše tudi besedila pesmi glasbeni skupini *Slepi potnik*. *Prireditev* je bila namenjena vsem učencem, še posebej pa tistim, ki so osvojili bralno značko. *Iskrene čestitke!*

Še prav posebno pohvalo pa si zaslužijo učenci, ki so vseh devet let pridno brali in se tako priključili zlatim bralcem. Tako je pisateljica osmim učenkam podelila spominska priznanja, knjižne nagrade, letos je to ilustrirana Prešernova Zdravljica, ki je prejela nagrado Kristine Brenkove za izvirno slovensko slikanico leta 2013, pa so prejeli na valeti.

Tatjana Lukovnjak,
mentorica Bralne značke

Aksinja Kermauner med učenci OŠ Hajdina

Cirkovška olimpijada 2014

V petek, 30. maja, smo se z učenci 2. in 3. triade udeležili cirkovške olimpijade, ki je potekala na igriščih OŠ Cirkovce. Na olimpijadi sta zraven naše šole sodelovali še OŠ Kidričevo in OŠ Cirkovce. Otroci so se med seboj pomerili v različnih športnih disciplinah (nogomet, košarka in odbojka na mivki) in spretnostnih igrah (štafetne igre, zadevanje cilja, rolanje). Najuspešnejša je bila ekipa Hajdina 2, ki so jo sestavljali učenci 2. triade: Aljoša Plajnshek, Jure Glodež, Žiga Furek in Sergeja Kolarič. V svoji kategoriji so osvojili 1. mesto v nogometu in 2. v spretnostnih igrah. V enaki kategoriji so s 3. mestom uspeh dopolnili člani ekipe Hajdina 1: Nik Erhatič, Matic Kolarič, Ana Pleteršek in Tian Kaisersberger. Na stopničke so se uvrstili še učenci 3. triade: Mitja Koderman, Alen Gojkošek, Klemen Kovačec in Nika Šlamberger,

ki so v spretnostnih igrah zasedli 3. mesto.

Prav vsi udeleženci so prejeli medalje, najboljše tri ekipe v vsaki disciplini

pa še priznanja. Organizator, Športno društvo Cirkovce, je s to gesto širilo olimpijsko geslo „Pomembno je sodelovati, ne zmagati“.

Rok Marinič,
strokovni sodelavec za
Zdrav življenjski slog

To smo mi, zmagovalci iz OŠ Hajdina.

Otroška varnostna olimpijada

Policija vsako leto povabi četrtošolce na tekmovanje o poznavanju pravil v prometu, ravnanja ob naravnih nesrečah in v spretnostih na kolesu in ob brentači. Glavno vodilo srečanja je, da se otroci družijo in zabavajo. Prijavili smo dve ekipi. Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu v hajdinski občini nas je opremil s kapami, da smo bili prepoznavni.

Otroci so se intenzivno pripravljali in komaj čakali na ta dan. Bili so tekmovalni in hkrati polni spodbud za drugo skupino iz svojega razreda, kar je bilo opaziti po navdušenem navijanju. Konkurenca je vedno zelo močna. Eni skupini se je izmed dvanajsetih skupin uspelo uvrstiti na peto, drugi pa na trinajsto mesto. Vojska, gasilci in policisti s psom in

konjem so poskrbeli, da so otroci vse te poklice spoznavali na zelo prijeten način.

Ponosna sem na svoje učence, saj so se dosledno držali vseh pravil, o katerih smo se dogovorili pred odhodom, in dodatnih, ki so jih postavljali sodniki na tekmovanju. Preživeli smo lep dan in otroci so rekli: »Gremo še drugo leto, pa čeprav moramo zato še enkrat v četrti razred!«

Jožica Novak, razredničarka 4. a

Šolska športna tekmovanja na OŠ Hajdina

V šolskem letu 2013/14 so naši učenci in učenske tekmovali na različnih športnih tekmovanjih: kros, šolski ekipni kros v Mariboru, nogomet starejši in mlajši učenci, odbojka mlajše učenke, smučanje, streljanje z zračno puško, športna ritmična gimnastika, atletika posamično – medobčinsko, dvoranska atletika, področno tekmovanje v atletiki in judo.

Najvidnejši dosežki naših učencev:

Filip Sitar – 4. mesto v streljanju z zračno puško

Martin Špurej – 2. mesto v dvoranski atletiki

Urban Toplak – 3. mesto v dvoranski atletiki

Lara Šterbal – 2. mesto v krosu in 25 m v državi

Mia Molnar – 9. mesto v krosu, 6. mesto ekipno v gimnastiki

Manja Ekart – 6. mesto v akrobatiki

Aljoša Plajnšek – 14. mesto v krosu, 3. mesto v atletiki

Monika Kiselak – 7. mesto v krosu, 6. mesto v atletiki

Jure Brglez – 2. mesto v krosu, 6. mesto v atletiki

Matevž Vaupotič – 3. mesto v smučanju

Anja Molnar – 6. mesto ekipno v akrobatiki

Ana Kokol – 6. mesto ekipno v akrobatiki

Jure Bušljeta – 4. mesto v atletiki

Luka Šlamberger – 4. mesto v judu

Benjamin Cener – 3. mesto v atletiki

Nika Šlamberger – 1. mesto v judu

Manja Ekart – 6. mesto v akrobatiki

Jan Fridl – 5. mesto v streljanju z zračno puško

Blaž Hren – 4. mesto v atletiki

Nejc Štumberger – 6. mesto v atletiki

Šport v šoli je dobra priložnost za druženje in povezovanje šole, učencev, staršev in klubov ter društev iz okolice. Šolska športna tekmovanja in prireditve so tako vez med šolskim in društvenim športom. Tekmovanja so nadgradnja rednega dela pouka in želimo si, da v program šolskih športnih tekmovanj vključimo čim več učencev.

Naši učenci tekmujejo tudi v drugih športih (karate, judo, šah) pod vodstvom zunanjih mentorjev. Ti jih strokovno pripravljajo in vodijo na tekmovanja, kjer dosegajo zelo dobre rezultate.

Tatjana Pačnik, učiteljica športa

Bili smo na Žogariji in tekli na Unescovem teku

Učenci OŠ Hajdina so se v okviru Zdravega življenjskega sloga udeležili dveh tekmovanj.

Z učenci od 2. do 5. razreda smo se 25. 4. 2014 udeležili Žogarije, ki je potekala v športni dvorani Campus na Ptujju. Tekmovanja se je s ptujskega območja udeležilo osem osnovnih šol.

Učenci 2. in 3. razredov so med seboj tekmovali v mini nogometu. Po drugem mestu v skupini smo se za tretje mesto pomerili z učenci OŠ Breg, a smo jim morali priznati premoč ter se zadovoljiti s 4. mestom. Tudi učenci 4. in 5. razredov so tekmovali v enaki konkurenci, vendar ne v nogometu, ampak v spretnostnih igrah. Po treh izzivih je število osvojenih točk zadoščalo za 5. mesto. Na žalost se po seštevku doseženih točk iz obeh kategorij nismo uvrstili v nadaljnje tekmovanje, smo pa lahko vseeno ponosni na naše učence, saj so pri vseh igrah dali vse od sebe. Velja omeniti še pevski nastop učenke 4. razreda Lane Varžič, ki je odlično odpela pesem Tanje Žagar.

V maju smo se udeležili 2. Unescovega teka, ki ga je na Ptujju organizirala ptujska gimnazija. Tek se je udeležilo več kot 1500 učencev, dijakov in profesorjev. Med sodelujočimi je bilo tudi 21 učencev naše šole, razdeljenih v tri kategorije. Učenci v prvi kategoriji so morali preteči 800

metrov, v preostalih dveh kategorijah pa 1500 metrov. Vse proge so bile speljane po ptujskih ulicah. Čeprav se nam v nobeni kategoriji ni uspelo uvrstiti na stopničke, smo dosegli kar nekaj dobrih uvrstitev. Najbolj se je izkazal učenec 2. razreda Tilen Hercog Lampret, ki je med 114 učenci osvojil odlično 7. mesto. Lep dosežek je uspel tudi učenki 2. razreda Pii Gojkovič Premužič, ki je bila 16. med 114 učenkami, in učencu 5. razreda Valentinu Vogrincu, ki je med 70 učenci osvojil 17. mesto.

Vsem sodelujočim čestitke za uspešen nastop.

Rok Marinič,
strokovni sodelavec za Zdrav življenjski slog

Utrinek z Žogarije na Ptujju

Zaključna ekskurzija 9. razreda

V četrtek, 29. 5. 2014, smo se odpravili na zaključno ekskurzijo na Primorsko. O zamujanju ni bilo ne duha ne sluha, vsi smo prišli pravočasno. Na začetku poti nas je še spremljala oblačnost, ki pa je po Ljubljani izginila. Bolj smo se bližali našemu prvemu cilju, bolj nas je skozi šipo grelo toplo sonce. Bili smo razigrani in dobre volje, vso pot smo si prepevali, in ko smo zagledali morje, smo od veselja kar vriskali.

Najprej smo si ogledali Solinarski muzej v Sečovljah, nato pa smo se sprehodili po Piranu. Vodič nam je

Poletni utrinki s slovenske Obale, v družbi devetošolcev je bila tudi ravnateljica Vesna Mesarič Lorber.

pokazal najstarejše in najpomembnejše stavbe, povedal nam je tudi veliko zgodb in legend o mestu. Piran je staro pristaniško mesto v slovenski Istri. Mesto je dvojezično, italijansko ime zanj je Pirano. Mesto je ohranilo srednjeveško zasnovo z ozkimi ulicami in tesno stisnjenimi hišami, ki mu dajejo tipičen mediteranski značaj in

poseben čar. Nad hišami na hribu je baročna cerkev svetega Jurija z visokim razglednim stolpom. Kraj je bil poseljen že v predrimskem času. V letih 1909–1953 je bil s Portorožem in Lucijo povezan z električno železnico. Danes je Piran upravno in turistično središče, ki ob koncih tedna privablja domače in tuje obiskovalce.

Največje znamenitosti v Piranu so Tartinijev trg, občinska palača, Loža, Benečanka, ki je najstarejša ohranjena hiša na Tartinijevem trgu, Tartinijev spomenik, Tartinijeva hiša, kamnita stebra za zastave, sodna palača, Trg 1. maja ali Stari trg in staro mestno obzidje, ki je sestavljeno iz treh obzidij iz različnih obdobj. V centru mesta je tudi akvarij.

Po ogledu smo odšli na kosilo v restavracijo Pirat, imeli smo tudi nekaj prostega časa za sladoled in nakup spominkov.

Sledila je vožnja z ladjico Subaquatic, kjer smo lahko opazovali morsko dno v Piranskem zalivu. Nazadnje smo se ustavili še v Portorožu – najpogumnejši so se kopali, drugi smo le uživali na soncu. Med vožnjo domov smo uživali, si na ves glas prepevali in se spominjali najlepših trenutkov dneva. Tudi kakšna solza je pritekla. Izlet nam bo ostal v lepem spominu.

Nina Ekart,
Nika Vuković,
Manja Gabrovec,
9. r.

Utrinki učencev 3. a s tridnevnega tabora Planinka – od 9. do 11. junija 2014

Na Planinki sem se zabaval. Bile so dvonadstropne postelje. Najbolj mi je bila všeč astronomija. Igrali smo bejžbol in spoznavali naravo.

Marcel Karo

V torek smo se zbudili ob pol sedmih. Najprej smo igrali igro štiri v vrsto. Potem smo šli na jutranjo telovadbo in potem na zajtrk. Po zajtrku smo šli z učiteljem plezat na plezalno steno. Pospravljati smo si morali sobe. Dobil sem oceno 10.

Antonio Pintarič

Na Planinki sem se imel v redu. Bil sem v sobi pet. Imenovala se je Agata. Z mano so bili še Antonio, Borut in Leon. Pri astronomiji smo sestavljali rakete. Plezali smo po plezalni steni in igrali bejžbol. Na Planinki smo se imeli lepo.

Nal Raner

V šolo smo prišli ob osmih. V avtobus smo zložili kovčke in se končno odpeljali. Po poti smo pobrali še učence iz OŠ Starše in Marjeta. Ob desetih smo prispeli na Planinko. Bilo je čudovito.

Tia Pleteršek

V ponedeljek ob 10. uri smo prišli na Pohorje, v dom Planinka. Ko smo prispeli, nas je pozdravila gospa Sandra. Potem smo se odpravili v svoje sobe. Tam smo razpakirali. Potem smo imeli skupni sestanek. Po sestanku smo imeli prosto. Najbolj všeč mi je bilo, ko smo spuščali rakete.

Manca Matjašič

Na Planinki mi je bilo všeč, ko smo plezali po plezalni steni in igrali bejžbol. Igrali smo dekleta proti fantom. Zmagale smo dekleta. Zjutraj smo imeli prebujanje v naravi.

Monja Lončarič

Všeč mi je bilo, ko smo spuščali rakete iz papirja, plezali po plezalni steni in igrali bejžbol. Imeli smo se zelo lepo.

Maja Klaneček

Na Planinki mi je bilo lepo. Najboljša mi je bila igra bejžbol. Sestavljali smo tudi lesene kocke in delali poskuse s papirnatimi raketami. Imeli smo kratak in dolg pohod.

Mark Antonij Žumer

Na Planinki mi je bilo všeč, ko smo igrali nogomet in bejžbol. Imeli smo še astronomijo. Imeli smo še pohod do Mariborske kočice. Na taboru mi je bilo všeč.

Leon Wolf

Na Planinki je bilo čudovito. Imeli smo astronomijo. Tam smo še sestavljali kocke in izdelovali rakete. Spoznal sem nove prijatelje. Najbolj všeč mi je bilo, ko smo šli na pohod do Mariborske kočice.

Aljaž Janžekovič

V šoli v naravi smo igrali bejžbol. To je mešanica med bejžbолоm in nogometom. Najboljši učitelj je bil učitelj Jernej za šport. Imela sem se lepo.

Nika Sitar

Bilo je odlično. Igrali smo bejžbol. Všeč mi je bila hrana. Zvečer smo imeli disko. Vozili smo se kar dolgo, a se je splačalo.

Ria Ana Hotko

Bila mi je všeč jutranja telovadba, plezanje in Mariborska kočica. Imela sem se zelo lepo. Pozabila sem še na disko.

Elizabet Šuler

V šoli v naravi je bilo zelo lepo. Imeli smo dva pohoda. Z nami sta hodila dva psa in videli smo mrtvo kačo. Sobe so bile lepe. Jaz, Ria in Šanaja smo spale skupaj.

Laura Jambrovič

Na Planinki sem se imel lepo. Šli smo

v sobe in razpakirali. Postlali smo si posteljo. Potem smo si šli umiti roke in šli na kosilo. Ko smo pojedli, smo šli nazaj v sobo. Po počitku smo spoznavali gozd. Iskali smo liste in plodove. Potem smo delali odtise listov.

Patrick Sitar

Tja smo se pripeljali z avtobusom. Potem smo šli v svoje sobe. Ven smo šli na ogled gozda. Pogledali smo si iglavce in listavce ter njihove plodove. Nato smo šli na kosilo. Po kosilu smo imeli počitek. Zvečer smo ob pol desetih šli spat. Drugi dan smo šli na jutranjo telovadbo. Potem pa na zajtrk. Po zajtrku smo sestavljali iz kock. Potem smo šli ven plezat. Imeli smo tudi astronomijo. Zvečer pa disko. Imela sem se lepo.

Lora Šadl

Moj najljubši dan je bil torek. Jaz sem se zbudila zgodaj zjutraj. Ko sta se zbudili še Ria in Laura, smo si šle umiti zobe in obraz. Kasneje smo se tudi preoblekle. Tako se je začel dan. Zjutraj smo šli na sprehod in telovadbo. Potem smo imeli zajtrk. Od zajtrka smo lahko odšli samo za četrto ure in potem smo se morali vrniti v jedilnico. Naredili smo rakete in jih šli spuščati. Po astronomiji smo odšli nazaj v jedilnico, da smo izvedeli, kako se igra bejžbol. Potem smo šli igrati bejžbol na igrišče.

Šanaja Zupanič Robar

Dan druženja in gibanja vseh generacij letos na Sp. Hajdini

Pod okriljem organizacije Šport špas vsako leto v maju organiziramo na OŠ Hajdina medgeneracijsko sodelovanje in druženje s prepletanjem vsebin okoljevarstva, zdravja, gibanja in humanosti kot dan druženja in gibanja vseh generacij. Sodelujemo že od samega začetka, od leta 2008, torej že sedem let.

Vsebinsko imamo program razdeljen na različne vsebine: skupni pohod, meritve srčnega utripa in krvnega tlaka, podelitev priznanj za najštevilčnejšo družino, najstarejšega in najmlajšega pohodnika. Letos smo dan druženja načrtovali 17. maja, a smo ga zaradi slabega vremena prestavili na 24. maj. Tako smo se zjutraj začeli zbirati na igrišču na Spodnji Hajdini učitelji, učenci, starši, dedki, babice ... Pridružili so se nam tudi otroci iz vrta s starši. Člani Planinskega društva Hajdina so tako kot vsa leta poprej začrtali pot pohoda in se skupaj z nami podali na pot. Po dobri uri hoje smo spet prispeli na igrišče na Spodnji Hajdini. Tam nas je že čakala malica, ki so jo pripravili v šolski kuhinji, članice Društva žena in deklet občine Hajdina pa so poskrbele za sladke dobrote. Pridružili sta se nam tudi medicinska sestra in zdravnica Marta Simonič iz Specialistične, internistične in diabetološke ambulante in vsem udeležencem, ki so želeli, opravili merjenje krvnega tlaka in sladkorja v krvi. Manjkali niso niti gasilci PGD Hajdina, ki so najmlajšim omogočili, da so lahko malo škropili in si ogledali gasilsko vozilo. Naši učenci so skupaj z učiteljicami in vzgojiteljicami pripravili tudi srečelov, od katerega smo sredstva namenili šolskemu skladu.

Da je prireditev uspela, se zahvaljujemo Planinskemu društvu Hajdina, Društvu žena in deklet občine Hajdina, PGD Hajdina, Specialistični, internistični in diabetološki ambulanti dr. Marte Simonič, Maticu Beru – upravniku igrišča na Spodnji Hajdini – in seveda vsem, ki so prispevali za srečelov: Suzani Žumer, predsednici UO šolskega sklada, Vrtnarstvu Zupanič, podjetju April, d. o. o., Edvardu Knau-

su, s. p., in Romanu Glažarju, s. p. Zahvala velja tudi Mesarstvu Herga za donacijo mesnih izdelkov in Ptujskim pekarnam za donacijo kruha. Po obrazih sodeč, so bili udeleženci s prireditvijo zadovoljni in to nam je spodbuda, da dan druženja in gibanja vseh generacij organiziramo tudi v naslednjih letih.

Koordinatorica prireditve:
Tatjana Pačnik, športna pedagoginja

OŠ Hajdina je postala simbioz@ šola

Udeleženci aprilskih računalniških delavnic skupaj s prostovoljkama Mojco in Majo Ornik ter učencem prostovoljcem Tomasom Vebrom

V zadnjih 30 letih smo priče izredno hitrega razvoja in napredka računalniške in komunikacijske tehnologije. Njena vpetost v vsakodnevno življenje je računalniško pismenost postavila ob bok literarni pismenosti. Nepoznavanje računalniških orodij, osnov rokovanja z računalnikom, uporabo svetovnega spleta, mobilnega telefona itd. danes ni več le pomanjkljivost, temveč resna ovira pri kakovostnem življenju, ki posamezni-

ka postavlja na rob družbe. Ker se na OŠ Hajdina zavedamo pomembnosti prenosa znanja s starejših na mlade in želimo graditi prihodnost, ki bo lepša za vse generacije, smo se odločili, da bomo tudi mi nekaj naredili za starejše. Odločili smo se, da jim bomo pomagali pri premagovanju ovir na področju rokovanja z računalnikom, mobilnim telefonom, svetovnim spletom in drugo komunikacijsko tehnologijo. Odločili smo se, da si bomo

Utrinek z računalniške delavnice

OŠ Hajdina si je pridobila naziv simbioz@ šola.

načrtno vzeli več časa za druženje s starejšimi in to omogočili tudi našim učencem, saj dosedanje izkušnje kažejo, da to zelo dobro vpliva na njih in na njihov odnos do starejših. Biti »učitelj« svojemu dedku ali sosedi in koristno uporabiti svoje znanje v realni situaciji, je nekaj čisto drugega, kot »odgovarjati za oceno pred tablo«. Tega se nekateri naši učenci dobro zavedajo in zato z veseljem sodelujejo kot prostovoljci že nekaj let.

Do letošnjega šolskega leta smo enkrat letno za en teden odprli vrata šole in povabili starejše občane na brezplačne računalniške delavnice – od letošnjega leta dalje pa smo in še bomo to počeli tudi naprej dvakrat letno. Seveda so starejši vabljeni tudi kadar koli med šolskim letom, da nas obiščejo in kaj vprašajo. Z veseljem jim bomo na voljo.

V letošnjem šolskem letu smo se s starejšimi družili na računalniških delavnicah od 21. do 25. 10. 2013 in od 14. do 18. 4. 2014. Z izvedbo računalniških delavnic za starejše v okviru projekta Simboz@ smo si tako pridobili tudi naziv simbioz@ šola.

Andreja Novak,
računalničarka na OŠ Hajdina in
vodja projekta Simbioz@

Otroci prvega razreda so staršem privabili solze v očeh s pesmijo Daj mi poljub z Blažem na čelu, s plesom Soki in pesmijo ABC.

Na poti ...

Šolsko leto se počasi zaključuje, misli učencev in učenek OŠ Hajdina že uhajajo k brezskrbnim počitniškim dnevom. Po pridnem delu čez šolsko leto si vsekakor zaslužijo oddih. Za učence devetih razredov pa bodo imele te počitnice še toliko večji pomen, saj se več ne bodo vrnili v osnovnošolske klopi. Čakajo jih namreč nove srednješolske dogodivščine.

Na OŠ Hajdina so v petek, 6. 6. 2014, pripravili zaključno prireditev, ki so jo poimenovali Na poti. Predstavili so nam uspehe, ki so jih nanizali na poti

preteklega šolskega leta, ter starše in druge obiskovalce navdušili z različnimi ustvarjalnimi točkami. Videli in slišali smo deklamacije, plesne, pevске in druge glasbene nastope. Otroci prvega razreda so zaplesali na pesem Soki, zapeli pesem Daj mi poljub, se predstavili s pesmijo ABC ter pokazali, da so že usvojili abecedo. Deveti razred nam je zaplesal kar polko, ki so se jo naučili na plesnih vajah za valetu, ki jo že težko pričakujejo. Slišali smo tudi oba šolska pevška zbora, orfova glasbila, violončelo, klavir, četrty razred pa nam je zaplesal čudovit folklorni ples. Prireditev sta povezovala učenca Gabriel Škraba in Kaja Intihar. Na koncu je starše, otroke, sodelavce in vse druge navzoče nagovorila ravnateljica Vesna Mesarič Lorber, ki je vsem zaželela prijetne počitnice, devetemu razredu pa uspešno nadaljevanje izobraževalne poti na srednjih šolah. Navzoče je z besedami pohvale in spodbude nagovoril tudi podžupan Franc Mlakar, ki je učencem zaželel, da bi se v počitniških dnevih odpočili in prijetno družili s tistimi, ki jih imajo radi.

Besedilo in foto: Tanja Furek

Celoten četrty razred se je predstavil s folklornim plesom.

Orfova glasbila so čudovito zasvenela v pesmi Čuk se je oženil.

Devetošolci so za svoj zadnji nastop na osnovni šoli odplesali polko.

Predstavila sta se tudi oba pevška zbora OŠ Hajdina.

Prvoobhajanci v župniji svetega Martina na Hajdini, v nedeljo, 25. maja 2014, v družbi naddekana Marijana Fesla in katehistinje Milene
Foto: Laura

OBHAJILO

Zbudila sem se ob 6.49. Šla sem k svoji sestrični, ki je frizerka. Ime ji je Anja. Naredila mi je frizuro za obhajilo. Nato sem se oblekla in odšli smo v cerkev. Prvič sem prejela sveto hostijo. V cerkvi sem tudi brala. Po končanem obredu smo šli k babici. Pozneje sem imela zabavo. Prišli so moji sorodniki. Dobila sem veliko daril. Imeli smo se lepo.

Monja Lončarič, 3. a

OBHAJILO

Zjutraj, ko sem se zbudil, sem se umil in nekaj malega pojedel. Potem sem se oblekel v obleko za obhajilo. Nato so se oblekli še starši in sestra. Mami naju je malo fotografirala, nato smo se odpravili proti cerkvi. Ko smo prišli v cerkev, smo počakali, da smo se vsi zbrali. V cerkvi sem prvič prejel zakrament svetega obhajila.

Ko smo končali obred, smo se slikali s prijatelji, družino in sorodniki. Mi smo po vsem tem odšli na kosilo v gostišče Roškar. Tam so me vsi presenetili z darili. Bilo mi je zelo všeč, ker sem se dobro zabaval in jedel.

Marcel Karo, 3. a

OBHAJILO

Začelo se je tako, da sem se zgodaj zjutraj zbudila in odšla k frizerju. Tam so me uredili. Ko sem prišla domov, sem se najedla, oblekla in uredila. Ob deseti uri je bila maša. Po maši smo odšli do veroučne učilnice. Tam smo dobili sendviče in sok.

Potem smo vsi odšli v gostilno. Tam so že bili gostje in glasba. Gostje so mi čestitali in dali darila. Najprej smo molili, potem smo pojedli juho.

Z mojimi prijateljicami smo odšle na igrišče. Ko smo prišle nazaj, je bila glavna jed. Po kosilu sva z Evo zapeli še pesmico. Med petjem in plesom je zadišalo po čevapčičih. Dobili smo jedi z žara. Vsi so mi rekli, da sem lepa.

Na koncu je prišla še velikanska, težka torta. Torta je bila zelo lepa in dobra. Po torti smo spet peli in plesali.

Gostje so začeli odhajati. Vsak je dobil krožnik peciva. Ko sem prišla domov, sem nestrpno čakala na odpiranje daril. Ko sem jih odpirala, sem bila zelo vesela.

Nika Sitar, 3. a

OBHAJILO

V nedeljo zjutraj ob 7.00 sem šla k frizerki. Potem sem si oblekla obleko in

ob 9.30 smo odšli v cerkev. Po maši smo se fotografirali. Potem smo odšli v gostilno Čelan. Tam smo pojedli kosilo. Kupila sem si lizike. Šli smo na sprehod. Nato smo pojedli torto. Z Lino, Tejo in Tjašo sem se igrala skri-valnice. Ob 21. uri smo odšli domov.

Laura Jambrovič, 3. a

MOJE OBHAJILO

Zjutraj sem se zbudila ob 6.05. Z mamicco sva se oblekli in šli k frizerju. Tam je bila tudi Ria Ana. Ko sva prišli domov, sem se šla oprhat. Potem sem si oblekla pegice in obleko. Nato smo se odpravili na Hajdino.

Ko je zazvonilo, smo odšli v cerkev. Po končani maši je sledilo slikanje. Po slikanju smo odšli v veroučno učilnico, kjer smo dobili sendviče in sok. Ko smo se najedli, smo dobili molitvenik, priznanje in rožni venec.

Odpeljali smo se v gostilno Svenšek. Dobila sem veliko daril. Veliko sem se tudi fotografirala. Sledila je hrana. Hrana je bila okusna. Čez tri ure je sledila torta. Bila je zelo lepa. Zabavala sem se.

Manca Matjašič, 3. a

Šmarnice v Slovenji vasi

Maj, Marijin mesec, je tudi najlepši mesec v letu. Mnogi otroci so prijetne majske večere preživeli pri šmarničnih pobožnostih, mnogi tudi v župniji sv. Martina. Zelo dober obisk je bil tudi v podružnični cerkvi v Slovenji vasi, kjer sta že deseto leto zapovrstjo šmarnice vodili domačinki Berta in Marija ob pomoči prizadevnih domačink. Letošnji vtisi slovenjevaških šmarničarjev so še posebej zanimivi.

Milena Pintarič

Pri šmarnicah mi je lepo, ker dobim listke in ker so tukaj moje prijateljice.

Ana, 4 leta

Pri šmarnicah je odlično, ker najprej pojemo. Všeč mi je, da dobimo listek.

Ivana, 5 let

Pri šmarnicah mi je najbolj všeč, ko pojemo Dva krokodilčka in Aleluja. Zelo rad prihajam in se veselim družjenja z drugimi otroki.

Nejc, 6 let

Hodim k šmarnicam.

Marko, 6 let

V redu mi je bilo, ko smo peli in molili in se družili.

Lina, 6 let

Pri šmarnicah je lepo.

Jakob, 7 let

Pri šmarnicah mi je v redu.

Tjaša, 7 let

Pri šmarnicah mi je več, ko pojemo in beremo litanije. Zelo rada prihajam, ker je tu lepo.

Monja, 8 let

Pri šmarnicah mi je lepo. Všeč mi je, ko pojemo. Pridem zato, da se srečam z Jezusom in Marijo. K šmarnicam ho-

dim sama. Rada pojem Pridi, ljubi Jezus.

Laura, 8 let

Pri šmarnicah je lepo, zelo dobro. Všeč mi je petje in da sem pri prijateljih.

Antonio, 8 let

Pri šmarnicah mi je v redu. Lepo mi je, da pojemo. Počutim se odlično.

Manca, 9 let

Meni je pri šmarnicah všeč, ker lahko pojemo in se naučimo nove pesmi, ker zmolimo veliko molitev, lahko se pogovarjamo z Bogom in poslušamo zgodbe o Žanu ter se pri tem še kaj novega naučimo.

Lina, 10 let

Pri šmarnicah je čudovito. Všeč sta mi petje in druženje. Rad bi prišel vedno.

Alen, 10 let

Jaz sem pri šmarnicah, ker veliko pojemo. V redu mi je, ker se družimo.

Žiga, 10 let

Pri šmarnicah mi je več, ko pojemo. Včasih se tudi naučimo nekaj novih pesmi, zraven tega se tudi vsi zabavamo. Imamo tudi priložnost, da se lahko z Jezusom in Marijo pogovarjamo in družimo.

Lara, 12 let

Pri šmarnicah je zelo lepo, saj veliko pojemo in se tudi zabavamo. Včasih se naučimo veliko novih pesmi. Všeč mi je tudi zato, ker pridemo v stik z Bogom.

Tjaša, 12 let

Pri šmarnicah je v redu in je zanimivo. Imamo se dobro! Pridem s sestro!

Mitja, 14 let

Všeč mi je, da skupaj z otroki s pesmijo in kitaro slavimo Boga.

Romana

Šmarnice mi pomenijo priložnost za stik z Bogom in Marijo. Odpočijem se in se veselim ob otrocih, ki prihajajo veseli, razigrani, vsak večer. Lepo bi bilo, da bi se pridružilo več odraslih, starejših.

Milena

Šmarnice obiskujem skupaj s svojimi otroki, ker vsi skupaj zelo uživamo v prijetnem druženju. Hkrati se spominjam svojih dni obiskanja šmarničnih dni. Vsa pohvala gospem, ki nas spremljajo in delijo z nami te prijetne urice druženja.

Damjana

Že deset let vodiva šmarnice v naši prelepi cerkvi v Slovenji vasi. Vsake so bile zanimive. Otroci so bili pridni, tudi nagajivi, a z lepo besedo se nama je vedno uspelo pogovoriti. Vedno smo se sporazumeli in se lepo imeli.

Marija

Zelo rada delam z otroki. Letos so najina srečanja zelo čudovita. Do zdaj imava najmlajšo skupino otrok. Vsak dan hočejo novo pesmico in zelo so razigrani. Pomagajo nama gospa Milena, gospa Romana in še več mamic otrok je prisotnih.

Berta

Petje in dobra volja sta vsak majski večer spremljala šmarnice v slovenjevaški cerkvi.

Slovenjevaški šmarničarji pred podružnično cerkvijo

Šmarnice so bile dobro obiskane tudi na Sp. Hajdini. Foto: TM, BM

Letošnje šmarnice v Gerečji vasi

Letošnja šmarnična branja je pri Zajšekovi kapeli v Gerečji vasi redno obiskovalo 16 učencev od 2. do 6. razreda osnovne šole, med njimi so bili trije prvoobhajanci in šest otrok, ki so k šmarnicam redno prihajali iz sosednje Kungote.

Vseh 31 šmarničnih poglavij je bilo vsebinsko nadaljevanje lanskih šmarnic, ki pa so letos govorila o zgodovini odrešenja, katerim so otroci še posebej pozorno prisluhnili. Tudi letošnje šmarnice so v Gerečji vasi potekale

pod vodstvom Alojzije Malinger ali tete Lojzike, kakor jo radi imenujejo otroci. Malingerjeva je bila tudi letos zelo zadovoljna z njihovim sodelovanjem in je z veseljem pomagala tudi pri pogostitvi ob koncu šmarnic.

Besedilo in foto: MI

Kakor vsako leto so tudi letos otroci pridno sodelovali pri šmarničnih molitvah.

Šmarnično druženje v Skorbi

Pri »Blažovih« so tudi letos že tradicionalno potekale šmarnice, ki so v prvi vrsti namenjene molitvi in branju poučnih zgodb za otroke. Te so vsak večer prebirali najmlajši udeleženci, ki so se pred začetkom šmarnic dogovorili, kdo vse bo bral zgodbo in litanije.

Ob koncu niso pozabili še na večerne molitve, ki jih znajo skoraj vsi na pamet, najbolj pa so se veselili petja Marijinih pesmi. Kot je povedala Marinka Malinger iz Skorbe, so bili otroci letos zelo pridni, saj so redno prihajali k šmarnicam in pri njih tudi sodelovali. Včasih je preštela tudi več kot 15 otrok, največ udeležencev je bilo skoraj 50. Dovolj časa je bilo tudi za igro in druženje. Skorbljanke so poskrbele

Otroci so komaj čakali šmarnice.

Šmarnice je redno obiskovalo okoli 30 vaščank in vaščanov.

še za domače dobrote. Ob koncu so vsi otroci dobili priznanja in darilce, naddekan Marijan Fesel pa jih je nagradil še s picami. Zadnji dan je bil čas za slikanje in prijetno druženje ob zakuski, ki jo je pripravil Vaški odbor Skorba.

Besedilo in foto: Estera Korošec

Srečanje učencev hajdinske nižje gimnazije iz leta 1952

V Osnovni šoli Hajdina so se 17. maja 2014 srečali nekdanji sošolci in sošolke, rojeni v letih 1938–1941 in proslavili 61. obletnico zaključka prvega razreda Samostojne nižje gimnazije na Hajdini, ki je bila ustanovljena v šol. letu 1952/53.

Razlogov za ustanovitev nižje gimnazije na Hajdini je bilo več, poleg tega, da bi bila razbremenjena ptujska gimnazija, še želja po doseganju višje izobrazbe v hajdinskem šolskem okolišju, pa tudi zato, da bi delavcem, ki so

se zaposlovali v bližnji Tovarni glinice in aluminija v Kidričevem, zagotovili ustrezno osnovno znanje. Takratnemu ravnatelju **Rajku Iglarju** je pri tej spremembi pomagal okrajni šolski inšpektor **Franc Hribernik**, povojni učitelj na hajdinski šoli. Doba šolanja se je z vpisom v prvi razred nižje gimnazije za leto ali tudi dve podaljšala za tiste učence, ki so obiskovali šesti ali sedmi razred in so želeli nadaljevati izobraževanje. Poleg 294 učencev od 1. do 4. razreda se je leta 1952 vpisalo tudi 93 dijakov prvega razreda nižje gimnazije, ki so po štirih letih svojo poklicno pot nadaljevali v različnih poklicih. Povsod so njihove sposobnosti cenili,

Junij 2014

saj je hajdinska šola vedno slovela kot zelo dobra pripravljavnica za izobraževanje in življenje.

Majsko srečanje, ki se ga je udeležilo 27 učencev, se je začelo v znamenju ugibanja, kdo je kdo, saj se je nekaj udeležencev pripeljalo od drugod in se nekateri niso videli dolga desetletja. Veliko so si imeli povedati danes že upokojeni vrstniki, saj se je v šestih desetletjih zgodilo marsikaj takega, česar se je vredno spominjati. Posebej veseli so bili, da se je povabilu odzvala njihova edina še živeča učiteljica, gospa **Manca Terbuc**, ki jih je učila glasbeni pouk. Skupaj so si ogledali prostore danes sodobne devetletke, v kateri so jim pripravili prigrizek sprejem s kulturnim programom in pogostitvijo. Spregovorila jim je ravnateljica **Vesna Mesarič Lorber**, pozdravil pa jih je tudi mag. **Stanislav Glažar**, župan Občine Hajdina. Druženje so po uvodnem delu nadaljevali v **Gostilni Čelan**. Udeleženci se

»Na svidenje na naslednji obletnici,« so ob slovesu zaželeli svoji cenjeni učiteljici gospo **Manci Terbuc**.

Foto: Langerholc

zahvaljujejo **kolektivu in učencem OŠ Hajdina** za gostoljubnost, prav tako pa tudi sošolcema **Genovefi Ogrizek in Darku Ekartu**, ki sta ob pomoči še

nekaterih opravila vse potrebno za to neponovljivo snidenje.

Silvestra Brodnjak

Ko je dopolnila 20 pomladi ...

Življenje v Halozah v tistih časih je bilo vse prej kot lepo. Julijana se je rodila leta 1930 na Gorci, starša sta bila viničarja in obdelovala vinograde. Do njenega desetega leta so se trikrat selili in nato končno ustalili v Majskem Vrhu v koči, ki ni bila nikoli njihova. Najprej je obiskovala šolo v Podlehniku in nato še v Vidmu, kjer je, stara 14 let, zadnjič sedla v šolske klopi. Nato je takoj začela trdo delati na poljih, travnikih, v vinogradih. Njena želja je

bila sicer postati bolničarka. Pri 19 letih je v časopisu prebrala oglas za bolničarsko šolo v Jesenicah, kamor so jo tudi sprejeli. Vendar je bilo domotožje preveliko in vrnila se je domov. Najlepša leta življenja je preživela delovno med haloškimi hribi, veliko je pomagala tudi očetu in materi, ki sta vedno poskrbela, da na domači mizi ni zmanjkalo kruha. V tem času si je kupila harmoniko in se učila brati note. Pet sester in brata so odšli od doma in

Ljubezen do petja

Julijana Gvozdarevič iz Skorbe že vse življenje prepeva. Ljubezen do petja goji že od malih nog. Kljub težkim časom je bilo v domači hiši velikokrat slišati lepo staro ljudsko pesem. »Naša mamika so nam zelo radi prepevali. Bilo nas je skupaj devet otrok in vsi smo imeli posluš za glasbo. Ko sem bila stara 19 let, sem se priključila cerkvenemu pevskemu zboru, kjer je že pel naš atek.« V skoraj tridesetih letih so skupaj doživeli veliko lepega, obogatili pa so tudi vsako nedeljsko mašo v cerkvi Svete Trojice.

Pri prvem cerkvenem zboru, 1953

Sonce in žarki

Sonce zjutraj zgodaj vstane,
žarke prebudi zaspane.
Hitro, hitro mi vstanite
in na delo odhitite.

Vsak imel bo svoje delo,
da bo vsepovsod veselo,
se brez dela ne živi,
zato na delo urno vsi.

Prvi bo sijal v planino,
pastirček pase tam živino.
Drugi grel bo mrzlo roso,
kjer hodi otrok z nogo boso.

Dalje treba bo sijati,
na njivo, tam, kjer dela mati.
Tudi kosci že kosijo,
za njimi žarki naj sušijo.

Žarki so vse to storili,
so se k soncu spet vrnili.
Zdaj pa žarki le zaspite,
delo zjutraj spet dobite.

Julijana Gvozdarkovič

Julijana pri pobiranju hmelja

Z družino v Halozah (skrajno levo mati, skrajno desno oče)

Z ljudskimi pevkami prepeva že 18 let.

Foto: osebni arhiv

si ustvarili družine, Julijana pa je ostala doma vse do leta 1977, ko je odšla za pet let na Gorenjsko, kjer je delala kot čistilka v gostilni. Ker je bila navajena skromnosti in pridnosti, ji je uspelo v teh letih privarčevati toliko denarja, da je imela dovolj za svojo hiško. V tistem času sta oba starša umrla in v Halozah ni imela več veliko sorodnikov. V oglasu je videla, da se prodaja hiša v Skorbi. V to vas je že nekoč hodila delat, mlatit, okopavat, pobirat krompir. Prijateljske stike je navezala z že pokojno Vnukovo Katico in njeno sestro Miciko, zato je te kraje dobro poznala.

Leta 1982 je kupila hišo v Skorbi in začela urejati svoj dom. Hitro se je vključila v hajdinski cerkveni zbor, ki ga je takrat vodil Anton Tušek. Nato

Zlata poroka očeta in matere

je 15 let prepevala v minoritski cerkvi na Ptuju, danes pa je še vedno članica cerkvenega zbora na Hajdini. Leta 1996 se je v Skorbi na pobudo Ivana Ogrinca začela ustanavljati skupina ljudskih pevk. V vasi se je ob Julijani zbralo še nekaj pevk, ki so tudi želele ohranjati staro ljudsko pesem. »Skupino sem vodila okoli 15 let. V teh letih smo doživele veliko lepega, med nami so se stkale prijateljske vezi. Veliko smo tudi nastopale in povsod so nas lepo sprejeli.«

Njeno prizadevanje za ohranjanje starih običajev, ljudskih pesmi in prepevanja nasploh je bilo že velikokrat nagrajeno z raznimi pohvalami in priznanji. Leta 2002 ji je Zveza kulturnih društev Občine Hajdina podelila priznanje za večletno delo na področju ljubiteljske kulture. občina Hajdina ji je leta 2011 podelila tudi zahvalno listino za večletno delo na različnih področjih družabnega življenja. Njeni spomini pa se ohranjajo tudi skozi verze, saj ima ob pevski še pesniško žilico. Rada se spominja let, ki jih je preživela v Halozah, danes ni tam nikogar več. Zadovoljna je v svoji vasi in domu, ki si ga je sama ustvarila. Njena največja želja je, da bi ostala zdrava. Še vedno skrbi za vrt, njeno dvorišče krasijo rože, na kuhinjski mizi so zapiški pesmi, še odmevajo melodije mladosti.

Estera Korošec

Smešni in zanimivi prizori so dodobra nasmejali gledalce v dvorani gasilskega doma v Gerečji vasi.

Po treh letih je Folklorno društvo Sveti Štefan ponovno gostovalo v Gerečji vasi, tokrat z veseloigro »Jaz pa k vojakom grem«. Igro v štirih dejanjih je napisal, režiral in razdelil vloge Karel Artiček, član Folklornega društva Sveti Štefan.

Zgodba sega v petdeseta leta in prikazuje, kako so fantje takrat »ajnricali«. V prvem dejanju je prikazano slovo vojaka od doma, v drugem prihod v samo vojašnico, v tretjem pa »povezanost« vojakov s Kosova, iz Srbije, Bosne, Hrvaške in Slovenije ter oficirja vojašnice. V četrtem dejanju se vojak Janko vrne domov ravno na pustni torek. Tako so ga poleg njegovih domačih pričakale tudi maškare.

Jaz pa k vojakom grem

Tak je naslov veseloigre, ki so jo v nedeljo, 11. maja, na odru dvorane gasilskega doma v Gerečji vasi odigrali člani FD Sveti Štefan, ki že veliko let sodelujejo in prijateljujejo z Društvom žena in deklet Gerečja vas.

Veseloigro je odigrala številna ekipa igralcev.

Številna zasedba igralcev v sestavi: Martin Slatenšek, Karel Artiček, Marjana Bračko, Bojan Žmahar, Grega Žmahar, Metka Kolenc, Srečko Krajncan, Majca Žmahar, Franci Užmah, Andreja Užmah, Branko Cesar, Brigita Cesar, Vojko Kajba, Marjan Povalej in Blanka

Kajba je gledalce v dvorani nasmejala do solz, veliko se jih je spominjalo tistih časov iz lastnih izkušenj, tisti mlajši pa so lahko dobili še popolnejšo podobo o dogodkih, ki jih poznajo samo iz pripovedi.

Besedilo in foto: MI

V Slovenji vasi nadaljevali tradicijo

Nekatera društva in vaške skupnosti v občini Hajdina so v dneh pred 1. majem, praznikom dela, pripravila druženja ob postavljanju mlaja. Veselo je bilo tudi v Slovenji vasi.

Pri gasilskem domu so vaščani združili moči in že po tradiciji postavili lepo okrašen mlaj. Postavljanje je potekalo brez zapletov, za postavitve drevesa pa so znova poskrbele številne moške roke.

Po končanem delu so se Slovenjevaščani poveselili ob skupni mizi, ob domačih dobrotah in sklenili, da bodo tradicijo na vasi še nadaljevali, saj so ravno dogodki med prvomajskimi prazniki lepa priložnost za druženje domačinov.

Besedilo in foto: TM

Nekaj poguma in močne moške roke so bile dovolj, da je bil mlaj hitro pokonci.

Postavitev mlaja pred domom krajanov
Foto: Gabrovec

Kresovanje v Skorbi

Tradicionalni prvomajski kresovi so tudi letos zagoreli in razsvetlili nočno nebo po veliko krajih. Zagorel je tudi v Skorbi.

Za velik kres so poskrbeli vaščani sami, ki so na prostor ob ribniku spravljali odvečne veje in porezano trto domačih brajd. Preden se je 2. maja zvečerilo, so možje in fantje pred domom krajanov najprej postavili mlaj, nato pa se je vse dogajanje prestavilo k ribniku, kjer je že dišalo po pečenih čevapčičih, perutnicah, domačih piščancih z Damjanove farme in drugih dobrotah, za kar so poskrbeli VO Skorba, orači in kletarji vasi. Vaške gospodinje so poskrbele tudi za sladke dobrote. V zelo velikem številu smo druženje nadaljevali ob kresu, katerega plameni so osvetljevali nočno nebo še dolgo časa. Pri tem so se nam pridružili tudi gasilci iz sosednjega gasilskega društva Hajdoše in skrbeli za varnost.

Druženje se je ob klepetu in prepevanju pesmi ob zvokih harmonike našega domačina Jaka nadaljevalo še dolgo v noč in se zaključilo z mislijo, naj bo tudi drugo leto tako.

Renata Gabrovec

Gerečjevaščani družno postavili mlaj

Pred gasilskim domom v Gerečji vasi je 30. aprila že pred 17. uro postalo živahno. V organizaciji VO in PGD Gerečja vas so se namreč zbrali vaščani, da bi postavili mlaj in se družno povesečili ob malici in rujni kapljici ter proslavili mednarodni praznik dela.

Postavitev mlaja zahteva veliko mero znanja, moči in tudi strpnosti ...

Foto: IL

Številni vaščani so enega redkih pomladnih sončnih dni izkoristili za druženje ob postavitvi mlaja.

Ker k postavitvi mlaja pristopijo vaščani in člani PGD z večletnimi izkušnjami na tem področju, so mlaj, ki je bil kar »obilan« po obsegu in dolžini, postavili v slabi uri. Nato je udeležence in druge prisotne čakala pogostitev pred gasilskim domom, udeležilo se je je prav tako veliko vaščanov.

Ker je bilo popoldne eno redkih sončnih in toplih za letošnjo pomlad, so vaščani preostanek dneva dodobra izkoristili za prijetno druženje in kramljanje vse do poznega večera.

MI

Materinski dan v Dražencih

Če vsi grmi bi zacveteli in vsi cveti zadehteli, vse vodice zašumljale, zvezdice vse zasijale, da njo z njimi obdarujem, njo, ki vse ji, vse, dolgujem – bi premalo mogel dati tebi, moja zlata mati!

Kot je že nekaj let v navadi, smo v čast vsem materam konec marca pripravili prireditev z otroškim in mladinskim programom. Otroci so po svojih možnostih odpeli, odigrali, odplesali in odrecitali najlepše in najnežnejše

pesmi, ki jih mame tako rade slišimo. Ob recitacijah smo se nasmejali in zamislili, ob nežnih zvokih harf zatopili vase in svoje misli, harmonika nas je kmalu popeljala na plesišče, mične gospodične pa so privabile poglede in spomine na balerine. Potrudili so se majhni in veliki, fantje in dekleta ter dali od sebe vse, samo zato, da bi mamam pokazali, kako edinstvene in posebne so.

Da so otroci pokazali, kar znajo, sta poskrbeli Andreja Kokol in Saška Serrec Šijanec, ki sta jih privabili skupaj in z njimi preživeli svoj prosti čas. Vesta, da je mama kot mogočna gora, ki v soncu se zlata. Tudi ko obraz poln ji je skrbi, ga nasmeh krasi. To zmore le mama. In prav za vse mame so se vsi skupaj potrudili. Prireditev je potekala v organizaciji Vaškega odbora Draženci ob sodelovanju drugih društev iz domače vasi.

Janja Radaš

Akcija zbiranja starega papirja mladine PGD Gerečja vas

Naša mladina ni aktivna samo na področju gasilskih tekmovanj, ampak tudi na drugih področjih. V PGD Gerečja vas se tako člani kot tudi mladina zavedamo, da je treba skrbeti za naše okolje, zato so se naši mladi nadobudneži odločili izpeljati akcijo zbiranja starega papirja.

Akcija je potekala v petek, 30. 5. 2014, v popoldanskem času. Z gasilskim kombijem in prikolico smo po celotni vasi pobirali papir, ki so ga vaščani nastavili na vidno mesto pred hišo. Odziv vaščanov je bil odličen, saj je mladim uspelo zbrati 2840 kg starega papirja, ki bo šel v ponovno predelavo. Mladi so preživeli delaven, a hkrati zabaven popoldan. Zadovoljni, da so naredili nekaj dobrega za naše okolje, saj z reciklažo papirja ohranjamo gozdove, varčujemo z energijo in zmanjšujemo

Foto: UP

izpuste toplogrednih plinov v ozračje, so se odločili, da bodo izpeljali še

kakšno takšno akcijo.

Mateja Mlinarič

Delo Hajdošank v aprilu in maju

Na željo večine članic smo se odločile, da po nekaj letih spet obiščemo Maribor in si ga ogledamo. Tako smo se 8. aprila zbrale pred gasilskim domom v Hajdošah. Na veliko presenečenje se nas je zbralo kar 29 članic. V Melju nas je pričakal turistični vlakec Jurček in nas popeljal po Mariboru. Vodička Blanka nam je med prevozom po mariborskih ulicah predstavila znamenitosti mesta. Srečale smo se z zgodovino, arhitekturo in razvojem Maribora. Dotaknila se je razvoja in padca industrijskega mesta. Na Slomškovem trgu nam je vodička predstavila stari center mesta – od stolnice, gledališča, univerze do ozkih ulic, po katerih smo pešale do Lenta in hiše stare trte, kjer smo si ogledale film o Mariboru. Z Lenta do Melja smo se z vlakcem popeljale ob Dravi in tako spoznale še ta del Maribora. Zatem smo se zapeljale do znane mariborske gostilne Ribičija, kjer smo popestrile naš popoldan. Proti domu smo se vračale po poti skozi Duplek, Vurberk do Ptuja, saj še marsikatera tudi teh krajev ni spoznala od blizu.

V MAJU V BUDIMPEŠTO

Že nekaj časa smo se Hajdošanke dogovarjale o daljši ekskurziji. Kar nekaj idej je padlo, vendar je največ navdu-

šenja požela ideja o obisku in ogledu Budimpešte. Tako smo se v nedeljo, 11. maja, ob petih odpravili proti Madžarski. Po jutranjem pozdravu vodičke Metke, šoferjev in predsednice Majde je bilo kar nekaj časa za počitek in razmišljanje o prihajajočem dnevu. Po dveh urah vožnje so nas šoferji ob prvem postanku postregli s kavo, čajem in rogljičkom, ob naslednjem postanku, tik pred Budimpešto, pa smo se okrepcali z obaro, za katero je po-

skrbela Vanja. Po panoramski vožnji in Metkini predstavitvi smo si ogledali mesto, ki je v času Avstro-Ogrske doživelo razcvet in se z vsemi zgradbami in lastnostmi približalo Dunaju in razvilo do današnje oblike. S kar nekaj postanki smo se seznanili o lepotah

Članice hajdoškega društva žensk so uživale na popetu po Mariboru in na koncu tudi na Ribičiji.

V maju so se odpravile v prelepo Budimpešto.

tega mesta, tako na trgu zmagovalcem, Štefanovi cerkvi, Ribiški trdnjavi, Citadeli. Dan je polepšal še prevoz z ladjico po Donavi. Po vstopu v avtobus je vreme pokazalo kisel obraz, dež nas je spremljal vse do doma.

Majda Turnšek

Namesto kuhalnice žoga za bowling

Članice DŽD Gerečja vas so se odločile, da se poleg vseh delavnic in dogodkov, ki se dogajajo pretežno v kuhinji, preizkusijo tudi v nečem novem, drugačnem.

V petek, 6. junija, so se odpravile na bowling, nekatere že izkušene igralke, sicer v manjšini, druge na stezi prvič. Ko so tudi neizkušene igralke spoznale, da je zadeva dokaj preprosta, le mogoče fizično malo drugače zahtevna, se je med devetimi igralkami razvil pravi tekmovalni duh, ki je trajal celi dve uri. Članice so ob tekmovalnih

stezah preživele čudovito in nepozabno družabno popoldne, ki so ga ob prijetnem druženju potegnile dolgo v noč.

Ob spoznanju, da je bowling zelo sproščujoča in nezahtevna igra, bodo druženje ob stezah za bowling nadaljevale tudi v prihodnje, predvsem skozi zimske mesece, zagotovo pa

Po koncu tekmovalnega dela še gasilska fotografija

bodo priredile tudi turnir, na katerega bodo povabile ekipe iz vseh sorodnih društev domače občine in sosednjih.

Besedilo in foto: MI

Barvanje tkanin z naravnimi barvili kot nov projekt

Lani je iz delovnega programa Društva žena in deklet Gerečja vas odneslo tradicionalno Bučijado, ki je po desetih poglavjih doživela svoj bogati epilog, letošnje leto pa prinaša nove in sveže ideje s področja barvanja z naravnimi barvili.

Recept in sestavine za pripravo barvne osnove

RECEPTI IN MATERIALI

V aprilu, ko se barvajo pirhi, so članice DŽD Gerečja vas začele nov projekt »Barvanje tekstilij z naravnimi barvili«. Recepti in sestavine za barvanje tkanin in pletenin iz naravnega bombaža in lanu so podobni oz. identični barvanju pirhov, zato so članice surovine (rumena čebula, rdeče zelje, rdeča pesa, špinača, rdeča čebula, maline, borovnice, ognjič, rdeča paprika, teran, kurkuma, zeleni in črni čaj, prava kava ...) hkrati uporabile za barvanje pirhov in poskusno barvanje bombažnih tkanin.

POSTOPEK BARVANJA

Po receptih za barvanje, ki so jih predhodno zbrale, so najprej pripravile ustrezne surovine za posamezne barve, v katere so najprej namočile jajca, pripravile pa so tudi bombažne tkani-

Kuhanje bombažnih tkanin in pirhov v različnih barvnih osnovah

ne, vsako za posamezno barvo posebej, ki so jih dodale v barvno mešanico skupaj z jajci in vse skupaj kuhale 15 minut. Nato so pustile vsako barvno mešanico skupaj z jajci in tkanino, da se ohladi. Ker so se materiali kuhali v neprecejnih mešanicah zelenjave ali začimb, je bilo treba obarvane tkanine najprej izprati, nato pa pobarvano tkanino še mokro zlikati in posušiti, da barvo, ki jo je vsrkala tkanina, »fiksiramo« oz. preprečimo nadaljnje izpiranje barve.

DOBRI REZULTATI PODLAGA ZA NADALJEVANJE

Po končani dvodnevni delavnici so bile udeleženske navdušene nad rezultati, ki so jih dobile s pobarvanimi pirhi, še bolj pa s pobarvanimi tkaninami. Odločile so se, da ta projekt v letošnjem letu nadaljujejo; ne samo

z barvanjem, ampak tudi s krojenjem in šivanjem gospodinjskih tekstilij in oblačil, ki jih bodo ob koncu leta predstavile v obliki »modne revije«.

Izpiranje pobarvanih tkanin, s katerih odstranimo ostanke zelenjave oz. začimb, v katerih se je obarvala tkanina.

Oblačilom nameravajo dodati še dodatke s predhodnih delavnic izdelave nakita in dodatke, ki jih bodo izdelale tudi domače mojstrice klekljarice. Projekt naj bi združeval tradicionalne večine, ki so že skoraj šle v pozabo, predstavljen pa bo na sodoben način, kar predstavlja tudi njihov večkratni moto »Sožitje tradicije in sodobnosti«.

Besedilo in foto: MI

Udeleženske tečaja so bile navdušene nad odličnimi rezultati poskusnega barvanja.

Planinci in pohodniki čez goro k županu

Pohodi članov PD Hajdina v maju in juniju so načrtovani za obisk gora glede na vremenske pogoje in razmere v gorah. V visokogorju je še veliko snega, zato razmere za vse udeležence pohodov niso najbolj primerne. Člani društva se tako udeležujemo pohodov, ki so najbolj primerni za ta letni čas.

V maju smo prehodili Marijino romarsko pot iz Dvorjan preko Vurberka do

Ptuja. Za nami je že četrta etapa te romarske poti. Naslednja etapa poteka

s Ptuja preko Vidma, Podlehnik do Ptujске Gore, načrtujemo jo v avgustu. V maju smo se v organizaciji OŠ Hajdina udeležili tudi pohoda treh generacij, ki je potekal na Sp. Hajdini. Najbolj zanimiv pa je bil pohod čez goro k županu občine Hajdina mag. Stanislavu Glažarju v Majski Vrh v Halozah, kjer ima skupaj s soprogo in starši zidanico. Vsako leto nas ob tem

Pozdrav predsednika PD Hajdina Jožeta Majerhoferja in župana občine Hajdina mag. Stanislava Glažarja pred zidanico

čas u prijazno sprejme in pogosti. Druženje ob domačih dobrotah in ob dobri kapljici ter prijazen klepet do poznih večernih ur vsem pohodnikom ostaneta v lepem spominu.

Na pot smo se odpravili v petek, 16. maja. Pohod je potekal od Majolke v Jurovcih do zidanice Glažarjevih v Majskem Vrhu v dolžini dobrih štirih kilometrov z dvema vmesnima postankoma. Najprej smo se ustavili pri vinogradniku Kramarju, ki nas je prijazno postregel z dobro haloško kapljico. Predsednik planinskega društva Jože Majerhofer se mu je v imenu društva prijazno zahvalil za gostoljubje in mu v spomin izročil pohodne palice z željo, da se nam pridruži na katerem od naših pohodov.

Pot nas je med zelenimi vinogradi peljala naprej proti Majskemu Vrhu. Med potjo nas je spremljal dež, kar pa nas ni oviralo pri hoji. Naslednji postanek je bil pri Gorazdu Ledineku, prav tako v Majskem Vrhu, sicer rojaku iz Hajdoš, ki nas je prav tako prijazno sprejel.

Pot po haloških gričih je bila dokaj nenaporna in kljub dežju prijetna in zabavna. Na cilju pohoda nas je prijazno pričakal župan s soprogo in starši.

Za prijetno vzdušje in dobro voljo so poskrbeli pevci moškega pevskega zbora PGD Hajdoše in hajdoški muzikanti, ki so zapeli in zaigrali nekaj lepih slovenskih pesmi, gostoljubnosti pa do poznih večernih ur kar ni bilo konec. Pohodnike sta v svojo zidanico povabila tudi zakonca Janko in Ivanka Žumer.

Pohodi v juniju:

sobota, 28. 6.: Gorjanci–Trdinov vrh (Gospodična)

Pohodi v juliju:

sobota, 19. 7.: Velika planina
sobota in nedelja, 26. in 27. 7.: Škrlatica

Pohodi v avgustu:

petek, sobota, nedelja, 8.–10. 8.: Triglav s Sedmerimi jezeri
sobota, 16. 8.: Košuta–Košutnikov turn
sobota, 23. 8.: Marijina pot (Ptuj–Videm–Ptujška Gora)

Predsednik PD Hajdina Jože Majerhofer se je županu v imenu vseh pohodnikov prijazno zahvalil za gostoljubje z željo, da se tudi naslednje leto srečamo med prelepimi haloškimi griči.

Besedilo in foto: Slavko Burjan

Takole se pohodniki, preden se odpravimo na turo, skupno fotografiramo pred občinsko stavbo, kjer imamo svojo oglasno vitrino, v kateri objavljamo fotografije in letni načrt pohodov. Tokrat čez goro k županu ...

Praznična Florjanova nedelja

Tudi letošnja Florjanova nedelja v župniji sv. Martina je bila svečano obarvana. Slovesnosti so se udeležili številni gasilci iz občinskega poveljstva Hajdina, prvič tudi mladinci PGD Gerečja vas. Že po tradiciji so se v cerkev odpravili z občinskega trga in v spremstvu godbe na pihala občine Podlehnik.

Pred župnijsko cerkvijo jih je pričakal naddekan Marijan Fesel in prijazno povabil v cerkev, kjer je daroval mašo za vse žive in pokojne gasilce. Z ubranim petjem so slovesnost obogatili pevci MePZ PGD Hajdoše.

Uvodni nagovor je imel Ivan Glažar, poveljnik občinskega gasilskega poveljstva Hajdina, ki je ob kratki predstavitvi dela in dosežkov poveljstva poudaril, da ostaja prvenstvena naloga gasilskih društev pridobivanje mladih v gasilske vrste. Pohvalil je sodelovanje z vodstvom občine, hkrati pa dejal, da bo za napredek v gasilstvu treba investicije še okrepiti.

Poseben nagovor je imel tudi naddekan, ki je dejal, da se je ob letošnjem žledu pokazalo, kako pomembne so močne gasilske vrste, pa tudi, da ob

Mimohod do Martinove cerkve z godbo na pihala iz Podlehnika na čelu

takih nesrečah štejejo pogum, srčnost in pripravljenost pomagati sočloveku. Zanj so slovenski gasilci junaki.

Besedilo in foto: TM

Naddekanov sprejem v župnijski cerkvi je bil pristen, kot zmeraj doslej.

Prvič so se Florjanove maše udeležili tudi mladinci iz PGD Gerečja vas.

Ormoški gasilski utrinki in hajdoška zmaga

V Ormožu je 17. in 24. maja potekalo državno gasilsko tekmovanje za memorial Matevža Haceta. Na njem je letos sodelovalo okoli 4400 pionirjev, mladincev, članic in članov ter starejših gasilcev iz vseh slovenskih regij.

»Gasilska tekmovanja so pomemben del operativnega dela gasilcev, so del strokovnega in praktičnega izobraževanja gasilcev, še posebej pomembna so za delo z mladimi,

saj preko tekmovanj mladi dobijo prvi stik z gasilskimi veščini in gasilsko organizacijo. Tekmovanja so še vedno tista, preko katerih v naše vrste pridobimo največ članstva.

Pomembna so za spoznavanje in utrjevanje medsebojnih odnosov ter izmenjavo izkušenj,« je ob robu tekmovanja poudaril poveljnik GZS Franci Petek, ki je hkrati tudi čestital

Mladi gasilci iz Gerečje vasi so z uvrstitvijo na državno tekmovanje dokazali, da sodijo v sam slovenski vrh. Na tekmovanju sta jih spremljali prav posebni maskoti.

Starejšim gasilcem iz Gerečje vasi se na tekmovanju ni izšlo po načrtih. Predsednik društva Aleš Purgaj pa se jim je v Ormožu ponosno pridružil ter jim čestital za pogum in vztrajnost.

Po petnajstih letih je ekipi starejših gasilcev PGD Hajdoše uspelo osvojiti naslov državnih prvakov in težko pričakovano zlato medaljo.

organizatorjem, tako GZ Ormož kot tudi podravski regiji, ki je opravila izjemno pomembno nalogo in tekmovanje izpeljala na visoki ravni.

Na članskem tekmovanju 24. maja so za izjemen uspeh poskrbeli starejši gasilci iz PGD Hajdoše, ki so prepričljivo zmagali v svoji konkurenci, uspeh občinskega poveljstva Hajdina pa so s petim mestom dopolnili mladinci PGD Gerečja vas. Dobro so se na tekmovanju odrezali tudi pionirji in starejši gasilci PGD Gerečja vas.

ŽUPAN ČESTITAL USPEŠNIM GASILCEM

Posebno čestitko je k uspehu tako hajdoške kot gerečjevske ekipe na svečanem sprejemu 27. maja v prostorih občine Hajdina dodal še župan mag. Stanislav Glažar, ki je sprejel dobitnike zlate medalje in petouvrščene z mladinskega državnega tekmovanja. Obojim je čestital za tako dober rezultat, poudaril, da je gasilstvo paradna disciplina občine, in trud, ki ga gasilci vlagajo tudi v tekmovanja, še zdaleč ni zaman, kar zgovorno kažejo tudi rezultati iz leta v leto.

Ekipama je za dober rezultat čestital tudi Ivan Glažar, poveljnik občinskega gasilskega poveljstva Hajdina, ter poudaril, da je za dober rezultat in stopničke potrebno veliko dela in truda.

TM

Župan Glažar je z velikim veseljem čestital hajdoškemu desetarju, svojemu očetu Stanku Glažarju.

Na občinskem trgu je nastala skupna fotografija nagradencev, vodilnih mož občinskega poveljstva, obeh gasilskih društev in župana Glažarja z ekipo sodelavcev.
Foto: UP, Suzana Veber, TM

Pregledali operativne sposobnosti gasilcev

V nedeljo, 11. maja, se je 21 enot iz petih gasilskih društev udeležilo spomladanskega majskega pregleda operativnih sposobnosti, ki je potekal v športnem parku v Gerečji vasi.

Na zaključni slovesnosti se je gasilec pridružil tudi župan **mag. Stanislav Glažar**, ki je pohvalil delo gasilcev in njihovo prizadevnost, posebej pa čestital občinskemu poveljstvu in gasilec PGD Gerečja vas za uspešno izpeljano preverjanje.

Ivan Glažar, poveljnik občinskega gasilskega poveljstva Hajdina, je ob zahvali poudaril, da ima občina Hajdina veliko sposobnih in delavnih tekmo-

Nekateri so na dnevu preveritve doživeli še gasilski krst, kar je bilo lepo presenečenje.

valcev, ki ob takih priložnostih preverijo in dopolnijo svoje znanje, sodniki jih spomnijo na morebitne napake, gasilska društva pa na koncu podajo oceno svojega dela.

Besedilo in foto: TM

Svoje znanje so preverjali tudi najmlajši gasilci.

Mladi gasilci so ob svojem delu tudi uživali in pokazali, da znajo kar dobro ravnati z gasilsko tehniko.

Gasilski pozdrav župana mag. Stanislava Glažarja in občinskega poveljnika Ivana Glažarja

Na srečanju slovenske in hrvaške gasilske mladine

V soboto, 31. maja, je v Zbiljah potekalo 16. srečanje slovenske in hrvaške gasilske mladine, ki se ga je udeležila tudi ekipa mladincev iz PGD Gerečja vas. Mladina se je pomerila v vaji z ovirami v ločenih kategorijah (mladinci, mladinke) in v športnih igrah, v katerih so nastopali v mešani sestavi (mladinci PGD Gerečja vas so ekipo sestavljali skupaj z mladinkami PGD Sora).

Gasilski utrinek iz Zbilj

Foto: UP

Druženja in dobre volje med mladimi, mentorji, sodniki in drugimi gosti ni manjkalo. Organizatorji so poskrbeli za odlično vzdušje, prav tako pa so mladi imeli možnost spoznati domači ribiško in lovsko društvo ter se popeljati z ladjico po prelepem Zbiljskem jezeru. Med vsemi temi aktivnostmi so policisti predstavili tudi delo s policijskimi psi. Na zaključni slovesnosti so mlade gasilce nagovorili predsednik in poveljnik gasilske zveze Slovenije ter predsednik in poveljnik gasilske zveze Hrvaške. Mladi so preživeli lep, sončen dan druženja in spoznavanja z drugimi mladimi gasilci. Polni lepih spominov že komaj čakajo na naslednje takšno srečanje, ki bo na Hrvaškem.

Mateja Mlinarič Skupna fotografija z mladinkami PGD Sora

40 let gasilskega pevskega zbora

V sobotnem večeru, 17. maja, je lepo izzvenel jubilejni koncert, posvečen 40-letnici delovanja moškega pevskega zbora PGD Hajdoše, ki ga v društvu združujejo z jubilejno 60-letnico društva. Osrednja jubilejna prireditev bo konec letošnjega avgusta v Hajdošah.

Slavlenci z zborovodjem Jožetom Dernikovičem so v goste povabili še pevske prijatelje s Hajdine, cerkveni pevski zbor župnije sv. Martina, učiteljsko-vzgojiteljski pevski zbor OŠ Hajdina in nonet PGD Zlatoličje, podelili so društvene zahvale, pevci pa so prejeli tudi jubilejne Gallusove značke.

Štiri desetletja trajajoča pevska pot je že sama po sebi dolga. Nepozabni so spomini, povezani z glasbeno potjo in pevci, ki so ustvarili to dolgo, nepozabno zgodbo. Ob okrogli obletnici so se pevci spomnili vseh lepih in enkra-

tnih pevskih utrinkov. Letošnji jubilej pevce nekako zavezuje, da nadaljujejo delo svojih prednikov, o katerih so

Županova čestitka gasilskemu pevskega zboru, ki je prav gotovo nekaj enkratnega v tem okolju.

S slavlenci so zapele tudi pojoče hajdinske učiteljice in vzgojiteljice.

veliko lepega in dobrega zapisali tudi v priložnostni publikaciji z naslovom *Ko gasilci zapojo*. Pobudniki, da je nastal takšen zbor, so bili Stanko Glažar st., Franc Glodež, Janez Vidovič in prvi zborovodja Valentin Žumer. Danes sta od pobudnikov živa še Stanko Glažar st. in Janez Vidovič, slednji še vedno vztraja v zboru.

V zadnjem obdobju se predstavljajo v malo pomlajenem sestavu, trenutno zbor šteje okrog 25 pevcev – prostovoljnih gasilcev, kulturni referent v zboru ostaja Jelko Žumer, njihov zvesti spremljevalec in učitelj pa je že vrsto let Jože Dernikovič.

Pevcem sta za dolgo in uspešno delovanje zbora posebej čestitala predsednik PGD Hajdoše **Davorin Vidovič** in župan občine Hajdina **mag. Stanislav Glažar**, oba pa sta izrazila veliko željo, da zbor nadaljuje to enkratno poslanstvo, ki so ga pred mnogimi leti začeli s prvim zborovodjem, Hajdošanom Valentinom Žumrom, po katerem je danes v kraju imenovano tudi kulturno društvo.

Vidovič je med drugim še dejal: »V gasilskem društvu smo ponosni na vas in na naš skupni jubilej, zato vam ob tej priložnosti izrekam čestitko v imenu vseh članic in članov ter vam želim uspešno delo tudi v prihodnje. Hkrati pa vam

Zahvala Hajdošanov dolgoletnemu zborovodju Jožetu Dernikoviču

Ob jubileju je bila posebna čestitka namenjena tudi enemu od pobudnikov za nastanek zbora, Stanku Glažarju st.

namenjam tudi pohvalo in spodbudo za nadaljnje delo in vam želim še veliko lepih in zdravih pevskih let.«

Zaključno misel in zahvalo je v imenu vseh pevcev zbranim povedal **Ivan Brodnjak**, slavlenci pa so se ob spremljavi domačih glasbenikov Žige, Urbana in Miha, ki so prav tako pevci v hajdoškem zboru, poslovili z lepo Slakovo melodijsko *Ne prižigaj luči*.

TM

Hajdoški pojoči gasilci v družbi sedanjega in nekdanjega župana, farnega župnika in vodstva PGD Hajdoše

Foto: Stanko Kozel

Že desetič za pokal Gerečje vasi

PGD Gerečja vas je bilo dan pred prazničnim 27. aprilom gostitelj že X. tekmovanja za pokal Gerečje vasi. V športnem parku se je pomerilo 31 enot članov in članic ter starejših gasilcev in gasilk z različnih koncev Slovenije. Tekmovanje si je ogledalo tudi vodstvo Gasilske zveze Slovenije, ki je tistega dne zasedalo na kongresu v Kidričevem.

V posebni delegaciji so bili predsednik Jošt Jakša, poveljnik in podpoveljnik Franci Petek in Zvonko Glažar ter drugi gostje, ki sta jih lepo sprejela predsednik in poveljnik PGD Gerečja vas, Aleš Purgaj in Uroš Paveo. Na zaključni slovesnosti je tekmovalce in sodnike v imenu občine Hajdina posebej pozdravil svetnik Ivo Lešnik.

Člani in članice so v svoji kategoriji tekmovali v vaji z motorno brizgalno in vaji razvrščanja, starejši gasilci in gasilke

Predsednik in poveljnik GZS, Jošt Jakša in Franci Petek, sta se na poti s kongresa GZS v Kidričevem z veseljem ustavila še na gasilskem tekmovanju v Gerečji vasi.

Letošnji tekmovalni utrinek

Svečani trenutek podelitve pokalov

pa so se preizkusili v vaji s hidrantom in vaji raznoterosti. Pri članih je bila najuspešnejša ekipa PGD Hajdoše B, druga je bila ekipa PGD Podgorci, tretji pa sosodje PGD Slovenja vas.

Tudi pri članicah so pokal za 1. mesto osvojile članice PGD Hajdoše, druga je bila ekipa PGD Zlatoličje in tretja ekipa PGD Mihovce - Dragonja vas.

Ekipa starejših gasilcev PGD Ponova vas je osvojila 1. mesto, druga je bila domača ekipa PGD Gerečja vas, tretji pa so bili gasilci PGD Lovrenc na Dravskem polju. Pri starejših gasilkah so slavile članice PGD Šalek, druga je bila ekipa PGD Kapla - Pondor in tretja ekipa PGD Polje.

Besedilo in foto: TM

Mladinci in vodstvo PGD Gerečja vas v družbi vodilnih mož GZS, župana sosodnje občine Kidričevo Antona Leskovarja, tamkajšnjega predsednika GZ Franca Frangeža, predsednikov OGZ Ptuj in GZ Ormož, Marjana Megliča in mag. Dejana Jurkoviča, ter drugih, ki so se srečali na gasilskem tekmovanju.

Svečane podelitve medalj in pokalov sta se udeležila predsednik OGZ Ptuj Marjan Meglič in podžupan Andrej Tkalec, na zaključni slovesnosti pa je predsednik tekmovalnega odbora **Zvonko Glažar** strnil prve zaključke tekmovanja in med drugim povedal: »Zaključeno je še eno izmed šestih tekmovanj za pokal Gasilske zveze Slovenije. Vaščani vasi Hajdoše smo naredili vse, da bi se 400 tekmovalcev iz vse Slovenije in tudi enota iz Hrvaške počutili v naši vasi lepo. Spoštovani tekmovalci, tako kot se z vajami in treningi krepimo vaša tekmovalna pripravljenost, tako se iz leta v leto učimo tudi tisti, ki organiziramo takšne gasilske manifestacije. Glede na dober potek tekmovanja, zadovoljstvo

Odlično vzdušje na 22. tekmovanju v Hajdošah

Gasilci PGD Hajdoše so v sončni soboti, 7. junija, že 22. leto zapored organizirali mednarodno gasilsko tekmovanje za pokal Hajdoš in hkrati eno od šestih tekmovanj za pokal GZS. V športnem parku Hajdoše se je letos pomerilo 41 gasilskih enot, med njimi tudi ekipa članov prijateljskega društva DVD Mladost Kaštel iz sosednje Hrvaške.

Nagovor ob odprtju tekmovanja je imel predsednik PGD Hajdoše Davorin Vidovič.

Tekmovalci v akciji

tekmovalcev in številno navzočnost gledalcev si lahko kot organizator priznamo, da smo opravili še eno uspešno misijo.«

V najhujši konkurenci članov A je prvo mesto pripadlo ekipi PGD Žažar, druga je bila enota PGD Šentjošt A2 in tretja enota PGD Hmeljčič.

Pri članicah A je zmagala enota domačink PGD Hajdoše, druge so bile gasilke iz Majšperka in tretje gasilke iz Komende.

Tudi pri članicah B je zmagala ostala doma, v PGD Hajdoše, na drugo mesto se je uvrstila ekipa PGD Štrekljevec in na tretje mesto ekipa PGD Krka Novo mesto.

Pri članicah B so slavile gasilke PGD Nova Cerkev, druge so bile domačinke – članice B PGD Hajdoše in tretje gasilke PGD Groblja.

Besedilo in foto: TM

Predsednik komisije pri motorni brizgalni Andrej Pate je kar enainštiridesetkrat pritisnil na gumb.

Še zadnji sodniški pregled ekipe in napotki, nato pa start

Letošnja gasilska ekipa v kuhinji, ki je ves čas tekmovanja skrbela za odlično hrano.

Prvi v ligi MNZ Ptuj

Ekipa starejših dečkov U-15 ONŠ Golgeter Hajdina je osvojila prvo mesto v ligi MNZ Ptuj. Potem ko so najprej osvojili prvo mesto na Zahodu, so se v finalu pomerili s prvaki Vzhoda.

Prva tekma se je končala z rezultatom 1 : 1, v drugo pa so bili igralci precej boljši in zmagali kar z rezultatom 4 : 0. S to zmago so si igralci U-15 priborili nastopanje v kvalifikacijah za 1. Slovensko ligo U-15, kar je že dolga leta tiha želja vodstva ONŠ Golgeter Hajdina. SM

Igralci in trener Bojan Pišek

Karate – balkansko prvenstvo v Podlehniku

WKSA Slovenija in Karate klub WKSA Hajdina sta v začetku aprila ob pomoči občine Podlehnik in OŠ Podlehnik v tamkajšnji športni dvorani organizirala balkansko prvenstvo v karateju.

Na tekmovanju je nastopilo skoraj 300 tekmovalcev in tekmovalk iz Črne gore, Srbije, Bosne in Hercegovine in Slovenije. Skupaj je bilo v kumitah in katah na tatamiju opravljenih blizu 700 nastopov. Tekmovanje je bilo razdeljeno na večje število starostnih kategorij, saj so se za naslove borili otroci od 7. do 13. leta, kadeti/kadetinje, mladinci/mladinke, člani/članice in veterani/veteranke.

Skupinska slika udeležencev balkanskega prvenstva v Podlehniku

JAVORŠEK, PLAJNŠEK IN KODERMAN BALKANSKI PRVAKI

Tekmovanje je potekalo v borbah in katah (borba z navideznim tekmečem). V katah je imel svoje predstavnike tudi Karate klub WKSA Hajdina, ti pa v močni konkurenci niso osvojili medalje. Najbližje ji je bil **Tilen Kropfl**, ki je med kadeti A osvojil 4. mesto. Za Slovenijo so postali balkanski prvaki Tilen Žmavc, Belmin Uzejnovič, Jožek Breznik, Franko Kafadar, Azra Golač in Štefka Golač. Največ medalj (36) so v katah osvojili srbski tekmovalci, Slo-

venci so jih dobili 25.

V ekipnem delu kat je sledilo presenečenje Hajdinčanov, med dečki 10–11 let so **Jaka Javoršek, Aljoša Plajnšek** in **Aleksander Bajrič** osvojili 2. mesto v konkurenci šestih ekip. Med kadeti A so **Mitja Koderman, Žiga Javoršek** in **Tilen Kropfl** v konkurenci sedmih ekip osvojili 3. mesto.

Še uspešnejši so bili naši tekmovalci v kumitah ali borbah. Trije mladi člani Karate kluba WKSA Hajdina **Jaka Javoršek, Aljoša Plajnšek** in **Mitja Koderman** so v svojih kategorijah postali balkanski prvaki, medtem ko je njihov uspeh z 2. mestom dopolnil Žiga Javoršek. V kategoriji otrok C, dečkov v starosti deset in enajst let, je v kate-

goriji do 45 kg zmagal Jaka Javoršek. Balkanski naslov je v enaki starostni skupini do 50 kg osvojil Aljoša Plajnšek. Med kadeti A do 52 oz. 57 kg je iz hajdinskega kluba zmagal tudi Mitja Koderman. Slovenija je v borbah osvojila 42 medalj, od tega kar 11 naslovov. Naši tekmovalci so se dobro odrezali tudi v ekipni konkurenci, kjer so osvojili še tri naslove. V kategoriji dečkov v starosti 12 in 13 let so se naslova veselili člani Slovenije 1, v kateri so bili Žiga Javoršek, Aljoša Plajnšek in Vid

Žiga Javoršek, Aljoša Plajnšek in Vid Hoehstaetter so v svojih kategorijah postali balkanski prvaki.

17. STYRIAN OPEN

V avstrijskem Furstenfeldu je bilo v začetku marca veliko tekmovanje organizacije WKF, na katerem so prvič nastopili tudi tekmovalci Karate kluba Hajdina (tako so izkusili nekoliko drugačna sodniška pravila). Ne glede na vsa dogajanja v Avstriji so Mitja Koderman, Jaka Javoršek, Žiga Javoršek in Aljoša Plajnšek dokazali, da se lahko prav povsod, ne glede na svetovno organizacijo, enakovredno kosajo s svojimi vrstniki.

Nastopilo je več kot 400 tekmovalcev iz Avstrije, Romunije, Slovaške, Madžarske in Slovenije. Hendikep hajdinskih borcev je bil ta, da so zaradi združitve težnostnih kategorij nastopili proti precej višjim in

Hochstaetter. V starostni kategoriji dečkov od 10 do 11 let so v finalu Jaka Javoršek, Aljoša Plajnšek in Jan Huber osvojili 2. mesto med devetimi ekipami; v finalu jih je ugnala BiH z 2 : 1. Organizatorji so po tekmovanju prejeli številne pohvale tekmovalcev,

težjim nasprotnikom. V kategoriji mini kadetov v katah posamezno sta se Jaka Javoršek in Aljoša Plajnšek uvrstila v drugi krog, med 16 najboljših, enako Žiga Javoršek v svoji kategoriji. Mitja Koderman se je z odlično predstavo v katah posamezno zasluženo uvrstil na 3. mesto. V borbah posamezno je Mitja Koderman v kategoriji do 63 kg osvojil odlično 3. mesto. Med kadeti do 60 kg je Žiga Javoršek s svojimi uvodnimi boji navdušil in se prepričljivo uvrstil v finale, kjer je po rezultatu 2 : 2 in podaljških izgubil zaradi sodniške odločitve proti domačinu, avstrijskemu reprezentantu. Jaka Javoršek in Aljoša Plajnšek sta nastopila v borbah do 50 kg in izgubila v drugem krogu.

vodij ekip in predsednikov zvez. Posebnosti tekmovanja so bili vrhunski nastopi, velika pozitivna energija tekmovalcev, odlično sojenje in tekoča organizacija. Prihodnje leto bo podobno tekmovanje na sporedu v Sarajevu. JM, Štajerski tednik

Nogomet – lige MNZ Ptuj

Pred tedni so se končala prvenstva v ligah MNZ Ptuj. Ekipa iz občine Hajdina niso posegle po najvišjih mestih, večinoma so se uvrstile v sredino lestvice. V ptujski Superligi sta nastopali ekipi 1A avto Gerečja vas in Hajdina.

Višja pričakovanja je imela ekipa iz Gerečje vasi, ki si je po rednem delu priigrala uvrstitev v Ligo za prvaka in na koncu zasedla 4. mesto. Hajdinčanom po rednem delu ni uspela uvrstitev v prvo polovico, zato so se v nadaljevanju

merili v Ligi za obstanek. V tej so bili prvi in si s tem priigrali končno 6. mesto.

NAJVIŠJE EKIPA IZ GEREČJE VASI, HAJDINA PRVA V LIGI ZA OBSTANEK

V 1. ligi MNZ Ptuj je v sezoni 2013/14 nastopala ekipa Skorbe in zasedla končno

Foto: Črtomir Goznik

Superliga, liga za prvaka						
1. STOJNCI	22	17	3	2	51:13	54
2. VIDEM	22	15	2	5	61:25	47
3. PODVINCINI BETONARNA	22	13	6	3	49:21	45
KUHAR						
4. 1A AVTO GEREČJA VAS	22	11	5	6	56:20	38
5. SREDIŠČE OB DRAVI	22	5	6	11	35:66	21

Liga za obstanek						
1. HAJDINA	22	6	10	6	30:38	24
2. APAČE	22	6	11	5	30:44	23
3. BOČ	22	7	13	2	26:50	23
4. CARRERA OPTYL ORMOŽ	22	4	12	6	24:46	15
5. BUKOVCI	22	3	14	5	23:62	11

1. liga MNZ Ptuj						
1. CIRKULANE	18	11	4	3	41:15	36
2. TRŽEC	18	10	5	3	36:20	33
3. PODVINCINI DS GALUN	18	10	5	3	30:17	33
4. LESKOVEC	18	8	3	7	37:23	31
5. GORIŠNICA	18	8	5	5	19:19	29
6. SKORBA	18	8	7	3	38:31	27
7. MARKOVCI	18	8	8	2	26:29	26
8. LOVRENC	18	5	10	3	20:26	18
9. DORNAVA VRTN. KOVAČEC	18	4	12	2	30:48	14
10. ROGOZNICA	18	1	14	3	12:61	6

2. liga MNZ Ptuj						
1. PODLEHNIK	18	13	2	3	39:13	42
2. ZGORNJA POLSKAVA	18	10	3	5	50:22	35
3. HAJDOŠE	18	9	6	3	45:38	30
4. POLSKAVA GROBELNIK	18	9	7	2	40:27	29
5. OPLOTNICA	18	8	6	4	36:30	28
6. MAJŠPERK	18	8	9	1	44:41	25
7. GRAJENA	18	7	9	2	31:47	23
8. SLOVENJA VAS	18	6	10	2	35:53	20
9. PRAGERSKO 75	18	4	13	1	28:47	13
10. MAKOLE	18	4	13	1	30:60	13

6. mesto. V 2. ligi MNZ Ptuj sta nastopali ekipi Hajdoš in Slovenje vasi; uspešnejši so bili prvi, ki so končali na 3. mestu, ekipa iz Slovenje vasi je tekmovanje zaključila kot osma. JM

Velik organizacijski in tekmovalni uspeh ONŠ Golgeter Hajdina

V športnem parku v Gerečji vasi je v soboto in nedeljo, 14. in 15. junija, potekal 7. tradicionalni turnir »Golgeter Hajdina 2014«, na katerem se je pomerilo več kot 500 mladih nogometašev iz Spodnjega Podravja. Mladi so se merili v šestih starostnih skupinah: v soboto v kategorijah U-7, U-10 in U-12, v nedeljo pa še v U-8, U-11 in U-13.

Turnir je oba dneva potekal v odličnem vzdušju in lepem vremenu. Ogledali so si ga tudi predstavniki Občine Hajdina z županom Stanislavom Glažarjem na čelu, prisoten pa je bil tudi župan Mestne občine Ptuj dr. Štefan Čelan, ki je bil nad potekom tekmovanja vidno navdušen.

Vodja Otroške nogometne šole Golgeter Hajdina **Sandi Mertelj** je po turnirju povedal: »Turnir se iz leta v leto razvija, saj številno udeleženih ekip oz. mladih nogometašev narašča. Letos je bilo prisotnih že kar 44 ekip iz MNZ Ptuj, MNZ Maribor in tudi MNZ Murska Sobota. Seveda višje število udeležencev pomeni večji organizacijski zalogaj, predvsem po zaslugi staršev naših mladih nogometašev pa nam je prireditelj lepo uspela tudi po tej plati. Na tem

mestu torej zahvala vsem organizatorjem. Zadovoljni smo lahko tudi po tekmovalni plati, saj so naše ekipe ONŠ Golgeter Hajdina dosegle izjemne rezultate, kar priča o dobrem delu v naši nogometni šoli. Čestitke še enkrat vsem zmagovalnim ekipam in najboljšim posameznikom.«

V kategoriji U-7 je slavila ekipa NŠ Drava Ptuj, tekmovalo je osem ekip, in sicer še: ONŠ Golgeter Hajdina 1 in 2, NK Bukovci, NK Aluminij, NK Maribor Tabor, NK Središče in NŠ Marcos Tavares. Vsi otroci so prejeli spominske medalje.

V kategoriji U-8 je slavila ekipa NK Aluminij, tekmovalo je osem ekip, in sicer še: ONŠ Golgeter Hajdina 1 in 2, NŠ Drava Ptuj 1 in 2, NK Zavrč, NK Ormož in NK Dornava. Vsi otroci so prejeli spominske medalje.

V kategoriji U-10 je nastopilo sedem ekip, NŠ Drava Ptuj je v finalu premagala NK Aluminij, tretje mesto je osvojila ekipa NK Maribor Tabor, četrto pa NK Videm. Najboljši strelec je bil Anej Ferčec (NK Aluminij), najboljši vratar Miha Petrovič (NŠ Drava Ptuj) in najboljši igralec Klemen Mlakar (NŠ Drava Ptuj).

V kategoriji U-11 je poleg NK Aluminij nastopilo osem ekip, v finalu pa je NK Aluminij premagal NŠ Drava Ptuj, tretje mesto so osvojili igralci NK Zavrč, ki so bili boljši od ONŠ Golgeter Hajdina. Najboljši strelec je bil Luka Pišek (NŠ Drava Ptuj), najboljši vratar Vito Kunstek Gosak (ONŠ Golgeter Hajdina) in najboljši igralec Vid Koderman (NK Aluminij).

V kategoriji U-12 je nastopilo šest ekip, vrstni red je bil naslednji: najboljši so bili igralci NK Dobrovce Miklavž, drugo mesto NK Miklavž Dobrovce, tretje mesto ONŠ Golgeter Hajdina, četrto mesto NK Aluminij, 5. mesto NŠ Drava Ptuj in 6. mesto NŠ Šentjanž Starše. Najboljši strelec je bil Kristjan Sagadin (NŠ Dobrovce Miklavž), najboljši vratar Žiga Emeršič (ONŠ Golgeter Hajdina) in najboljši igralec Gašper Pečnik (NK Miklavž Dobrovce).

V kategoriji U-13 je nastopilo sedem ekip, zmagali pa so igralci NŠ Drava Ptuj, ki so v finalu premagali domačo ekipo ONŠ Golgeter Hajdina 1. Tretje mesto so osvojili igralci NK Aluminij, ki so premagali ekipo ONŠ Golgeter Hajdina 2. Najboljši strelec turnirja je bil Žan Leljak (ONŠ Golgeter Hajdina), najboljši vratar Žiga Miličič (NK Aluminij) in najboljši igralec turnirja Kristjan Lipavšek (ONŠ Golgeter Hajdina).

SM

Foto: Matija Brodnjak

Bil sem v Bosni in Hercegovini

Odločil sem se, da bralkam in bralcem Hajdinčana podarim ta prispevek, ki v besedi in sliki govori o današnji Bosni in Hercegovini (BiH), kakršno sem videl in doživel na tridnevnem potovanju od 22. do 24. maja 2014. Organizator v mesecu mladosti je bil Klub Večer, nosilec pa Kompas Maribor - Ptuj. Vse od služenja vojske (1965–1966) nisem bil v BiH, tudi njenih znamenitosti si nisem nikoli ogledal. Potovanje je bilo naporno, toda ni mi žal, o tem priča tudi slikovni material.

Današnja BiH je etnično razdeljena med tri skupine: najštevilnejši med njimi so Bošnjaki oz. muslimansko prebivalstvo, sledijo bosanski Srbi in Hrvati. BiH je izšla iz nove Jugoslavije leta 1992, po vojni na njenem območju pa je demokratična republika s tržno usmerjenim gospodarskim sistemom. Danes je potencialna kandidatka za članstvo v Evropski uniji in zaveznitvu NATO. Razdeljena je na 10 kantonov, ti pa dalje na občine. Ob popisu prebivalstva leta 1991 je imela 4.377.033 prebivalcev. Sam politično-upravni sistem je tudi v današnjem času močno navezan na etnične razmere in razvoj dogodkov med vojno in po njej. Moč oblasti v državi je razdeljena na etnični podlagi, ob tem pa je izrazit nadzor mednarodne skupnosti. Nova ustava, uveljavljena z Daytonskim sporazumom, določa dvodomni parlament in tripartitno predsedstvo. Na mednarodni ravni je današnji prednostni cilj vključitev v EU, že od leta 2002 pa je BiH članica Sveta Evrope, OZN in Sredozemske unije.

1. dan potovanja: Maribor–Sarajevo
Program je predvideval pot po avtocesti mimo Zagreba do Slavonskega Broda in naprej po dolini reke Bosne do Sarajeva. Žal je prišlo do spremembe zaradi poplav reke Bosne v vzhodnem delu BiH. Organizator je spremenil napovedano smer, zato smo se odpeljali v smeri Karlovec–Bihać–Ključ–Travnik–Visoko–Sarajevo. Sama pot je bila počasnejša (brez AC po BiH) in smo izgubili precej časa za ogled Sarajeva tega dne. Ogledali

smo si staro mestno jedro z Baščaršijo, Principov most, Viječnico, rojstno hišo nobelovca Iva Andrića ... Proti večeru smo se odpeljali do hotela Hollywood v termalnem kompleksu Ilidža na robu mesta, sledili sta nastanitev in večerja.

2. dan potovanja: Sarajevo–Mostar

Po jutranjem preostanku ogleda Sarajeva, bili smo še na stolpu Avaz (34 nadstropij), ki je najvišja stavba v Sarajevu, smo se odpeljali v Konjic, kjer smo si ogledali podzemno atomsko zaklonišče, ki so ga gradili v letih 1953–1979. Titov bunker je 280 m pod zemljo, sestavlja ga množstvo prostorov na več kot 6500 m², razdeljeno v 12 blokov z v celoti ohranjenim inventarjem (rezidenčni prostori, dvora-

Baščaršija z znamenitim vodnjakom in minaretom

Rojstna hiša Iva Andrića

ne za sestanke, pisarne, predsedniški prostori, spalnice, prostori za bivanje 350 ljudi do 6 mesecev), z vsemi napravami. Sledila je vožnja ob Jablaniškem jezeru (35 km) do Jablanice, nato postanek pri porušenem mostu na prizorišču zgodovinske bitke v NOB na Neretvi in ogled muzeja bitke za ranjence na Neretvi.

Po slikovitem kanjonu Neretve smo se nato peljali v Mostar, ki velja za biser hercegovske ogrlice. Njegova največja dragocenost je nezlomljiv duh, ki se je skozi leta prebil v virtuozne zgradbe, pesniške verze, šaljive zgodbe, slike, bakroreze, ročna dela ... Vojna, ki se je razplamtela na območja nekdanje Jugoslavije leta 1991, se je spomladi tega leta prenesla tudi v BiH. Mostar je kot glavno mesto Hercegovine zaradi svojega geostrateškega položaja »plačal« visoko ceno – vsi mostarski mostovi so bili porušeni, vključno s kamnitim lepotečem – Starim mostom, ožje mestno jedro je bilo prav tako uničeno. S finančno pomočjo civiliziranega sveta je ekipa restavradorjev iz Turčije omogočila, da je bil kamniti lepoteč poleti 2004 ponovno svečano odprt kot »novi« Stari most. Kamniti enoločni most predstavlja glavno in najznačilnejše obeležje in znamenitosti Mostarja že od leta 1566, ko je bil zgrajen. Ta okamneli slap lepote je stoletja mamil vzdihe tistih, ki so odraščali v srcu njegovega loka, kot tudi tistih, ki so ga videli tako kot jaz – samo enkrat. Posebno privlačnost mu dajeta dva stolpa – Halebija na desnem in Tara na levem bregu Neretve. Kompas je skupaj z domačimi športniki

Sarajevske študentke

skakalci posebej za nas organiziral skoke z mostu ob našem obisku. Na vrhu Starega mosta je zaplapolala slovenska zastava, kar je bil za vse prisotne Slovence, Japonce, Kitajce in domačine izjemen dogodek. Po ogledu znamenitosti – Starega mosta, stare trgovske ulice Kujundžiluk, zaužitju slastnih čevapčičev, ogleda cerkve sv. Petra in Pavla smo se odpeljali v hotel Era, kjer je bila končna postaja drugega dne. Po naši skupni večerji so prevzeli »oblast« v roke maturantje srednje »saobračajne škole« (prometne šole). Pozno v noč sem ob pivu in toniku opazoval njihovo proslavljanje, si izmenjeval pozdrave in se zapletel v pogovore o preventivi in vzgoji v cestnem prometu v BiH oz. Sloveniji – nepozaben dogodek. Za mlade pa moram reči, da so s svojo prešernostjo in obnašanjem pokazali, kakšna in kako je ponosna današnja generacija v Hercegovini.

3. dan potovanja: Mostar–Jajce–Banjaluka–Ptuj

Samopostrežni zajtrk in začetek vožnje

Novi Stari most v Mostarju

po čudovitem kanjonu Neretve, ki daje s svojo svežino in barvitostjo obilo možnosti za kampiranje, veslanje ... Ob cesti, ki teče ob reki, je množstvo gostiln, ki vabijo na postanek. Mi smo se ustavili v Jajcu, kjer smo si ogledali muzej II. zasedanja Avnoja leta 1943 – dvorano zasedanja in stranske prostore. Med tvorci nove Jugoslavije je tudi slovenski grb. V nadaljevanju poti smo se znašli med Velikimi in Malim Plivskim jezerom, kjer so na vodnih pregradah zgradili vodenice, ki jih v Jajcu imenujejo »mlinčiči«. Končno smo prispeli v Banjaluko, ki je drugo največje mesto v BiH in je tudi prestolnica entitete skupščine Republike srbske. Program je obsegal ogled Narodne skupščine, trdnjave Kastel, Gospodsko ulico, Ban-

Zgodovinska dvorana II. zasedanja AVNOJ-a v Jajcu

ski dvorec, Narodno gledališče, cerkev Svete Trojice ... Jaz sem končal pri mega tržnici, kjer ti oči komaj sežejo na njen konec. Pozno popoldne smo se tretji dan potovanja odpeljali po novi avtocesti do Hrvaške in po Lonjskem polju mimo Zagreba proti domu.

Ob koncu pa še nekaj zanimivosti:

Ceste, kjer koli smo se vozili, so dobro vzdrževane in boljše kot pri nas.

Denarna valuta v BiH je konvertibilna marka (km), evrov se ne branijo, ne jemljejo pa kun.

Pregledi na prestopih meje s Hrvaško so bili brez posebnosti, pri vstopu v BiH in iz nje so kopirali potne liste oz. osebne izkaznice, morali pa smo posamezno ponovno vstopiti na avtobus. Pri ogledih in vodenju so bili obvezno njihovi profesionalni vodiči.

Govorica v Sarajevu je bila tudi »turška«; pri zajtrku v hotelu je bil slišal znan pozdrav »bin lajde« (izg.), ki me je spominjal na nadaljevanko Ljubezan in kazen na slovenski TV z glavnima igralcema Jasmin in Savaš.

Viri: Kompasovo vabilo, internet in prospekt

Viktor Markovič

Mlinčič na Plivskem jezeru

Zdaj gremo, oj, zdaj gremo ...

Tako so v četrtek, 5. junija, pred odhodom na dva avtobusa za bralce Hajdinčana pozirali udeleženci spomladanske ekskurzije Društva upokoјencev Hajdina. Pred njimi je bil dan, ki so ga namenili obisku Vrtnarskega centra Polegek v Slovenskih Konjicah.

Na več kot 6000 kvadratnih metrah notranjih in zunanjih površin ponujajo vse vrste okrasnih rastlin, sadike zelenjave ter dišavnice, še posebej so ponosni na lastno drevesnico z bogato ponudbo različnih drevesnih vrst, opravljajo pa tudi načrtovanja in zasaditve vrtov ter parkov. Otroci lahko uživajo v njihovi indijanski vasi, zanimiv je tudi živalski svet, saj se na prostem sončijo legvani in želve, srečate lahko pravega krokodila, papige, govedo, ponije, koze in še kaj. Pot so nadaljevali proti Novi Cerkvi, kjer so si v vasi Polže ogledali več kot 700 let star Soržev mlin, ki s pomočjo večno aktivnega Ota Samca še vedno melje na vodni pogon. Turistična kmetija razen mlevskih izdelkov ponuja prenočišča, gostom pa omogočajo, da si lahko tudi sami pripravijo hrano iz zelenjave in sadja, pridelanega na

ekološki način. Hajdinski izletniki se niso odločili za vožnjo z lojtrskim vozom, niso si upali ogledati pokrajine z balona, tudi na Roglo niso šli, ampak so se odločili za kosilo ob Šmartin-

skem jezeru, potem pa so se po njem tudi zapeljali z ladjo. Ribiči so si ogledali prostore, kamor bi lahko prišli ob kaki drugi priložnosti namakati trnke. Ko je prišel čas večernega opravila na kmetiji, so začutili domotožje in krenili tja, kjer je vedno najlepše. Doma so svojim mladim svetovali, naj oni kdaj vendarle izkoristijo vse tiste turistične možnosti, katerih si dva avtobusa potnikov zaradi pomanjkanja časa žal nista mogla privoščiti.

Besedilo in foto: Silvestra Brodnjak

Hajdinska upokoјenska odprava pred odhodom

ZDRAVSTVENI NASVET

Bolečina v križu

S povečanim obsegom dela zunaj se poveča tudi število bolečin v križu. Pa ste vedeli, da smo zanjo pogosto krivi sami, saj gre za posledico slabih navad? V večini primerov bolečina v križu ni znak resne bolezni in jo lahko obvladamo sami. Največkrat izzveni v 2–3 tednih.

Kako ravnamo, ko začutimo bolečino v križu?

Bolečino si skušamo olajšati z ogrevanjem ali hlajenjem bolečega mesta; če ne mine, posežemo po analgetikih, ki jih lahko kupimo v lekarni brez recepta. Nikakor ne mirujemo več kot dan ali dva, saj postanemo okorni, depresivni, pešajo nam mišice in kosti, stopnja bolečine se viša in

tako se težje ponovno aktiviramo, zato je vzdrževanje telesne aktivnosti izjemnega pomena. Izvajamo vaje za raztegovanje in krepitev hrbteničnih mišic, tudi masaža vpliva izjemno blagodejno.

Kdaj poiskati zdravniško pomoč?

Če bolečina v križu ne izzveni v 4–6 tednih oz. postaja močnejša ali če jo spremljajo težave z odvajanjem urina in blata, omrtvelost v presredku in spolovilu in/ali nogah, zbadanje ali slabost v obeh nogah, težave pri premikanju nog ali nestabilnost v pokončnem položaju, je nujen pregled pri zdravniku. Ti znaki namreč nakazujejo, da gre morda za okvaro živčevja in hrbtenjače, ki pogosto zahteva kirurško zdravljenje.

Bolečino v križu poslabšajo nepravilni položaj telesa, slabe navade (nizka, mehka ležišča in sedeži), dolgotrajno sedenje, vožnja in ležanje, dolgotrajni enaki položaji telesa pri delu, nepravilno dvigovanje bremen ter napetost in zaskrbljenost.

Za preprečevanje nastanka bolečine v križu lahko nekaj naredite tudi sami: vzdržujte idealno telesno težo, pazite na pravilno telesno držo (tudi med delom), pravilno dvigujte bremena, bodite pozorni, kako sedite (tudi za volanom) in izvajajte vaje za sprostitvev in krepitev hrbtnih mišic (dostopne na spletu ali povprašajte pri svojem zdravniku).

S. Kokol

Kilometri gor, kilogrami dol

V Kidričevem se je 26. maja zaključilo štirinajsto srečanje udeležencev šole zdravega hujšanja, med katerimi je bilo tudi nekaj udeležencev iz hajdinske občine. Vodil jo je Uroš Železnik, mag. zdr. nege, ki se ga spomnimo še z okrogle mize o programu SVIT v ptujskem Primusu leta 2011.

Tako, kot je znal prepričljivo posredovati informacije o zahrbtnem ubijalcu – raku na črevesju, je znal tudi na nevsiljiv način spodbujati vest vsakega izmed nas, ki smo iz tedna v teden prihajali v Zdravstveni dom v Kidričevem in se seznanjali z načinom prehranjevanja, kaloričnimi vrednostmi živil in seveda s količinami, ki so sprejemljive za vsakega posameznika glede na njegovo velikost, težo, starost in zdravstveno počutje. Med nami pa niso bili samo taki, ki jim tehtnica pokaže, koliko preveč morajo na račun prevelike teže trpeti njihove spodnje okončine, še bolj pa srce, ampak tudi posamezniki, ki imajo sicer zavidljivo postavo, a jim težave povzročajo zvišan holesterol, trigliceridi, tlak in še kaj bi se našlo na spisku diagnoz.

Vsakokratno tehtanje je bilo poseben obred, ki mu je sledilo večkrat tudi spontano ploskanje, ko je komu v enem tednu uspelo vidno spremeniti številke na nižje. Dvokilometrski test hoje je bil zgodba zase. Tudi prvi poskusi s palicami za nordijsko hojo, ki se je bomo lotili jeseni, niso ostali brez odziva.

Zaključek vsega našega sodelovanja je prinesel lepo število kilogramov manj. Nekateri so ostali za nas vzorniki zaradi tega, ker so iz tedna v teden dosledno ubogali napotke o tem, da je treba jesti petkrat na dan, da je treba upoštevati napotke o zdravem prehranjevanju s pomočjo prehranske piramide, slehernemu izmed nas pa bi zelo priporočali dvanajst korakov do zdravega prehranjevanja, ki so jih za ljudi od drugega leta starosti naprej oblikovali strokovnjaki Svetovne zdravstvene organizacije in seveda sodelavci pro-

grama CINDI, ki od leta 1990 deluje v Sloveniji:

1. V jedi uživajte in jejte redno. Izberajte pestro hrano, ki naj vsebuje več živil rastlinskega kot živalskega izvora.
2. Izbirajte živila iz polnovrednih žit in žitnih izdelkov.
3. Večkrat dnevno jejte raznovrstno zelenjavo in sadje. Izberajte lokalno pridelano in svežo zelenjavo ter sadje.
4. Nadzorujte količine zaužite maščobe. Uporabljajte kakovostna rastlinska olja in se izogibajte nasičenim in trans maščobnim kislinam.
5. Nadomestite mastno meso ter slane in mastne mesne izdelke s stročnicami, ribami, perutnino ali pustim mesom. Vsaj dvakrat na teden uživajte ribe in enkrat do dvakrat na teden uvedite brezmesni dan.
6. Dnevno uživajte priporočene količine manj mastnega mleka in manj mastnih mlečnih izdelkov.
7. Jejte manj slano hrano in omejite uživanje že pripravljenih slanih jedi.
8. Omejite uživanje sladkorja, sladkih živil in živil z umetnimi sladili ter drugimi aditivi.
9. Zaužijte dovolj tekočine, a se izogibajte sladkim in gaziranim pijačam.
10. Omejite uživanje alkohola in cigaret.
11. Hrano pripravljajte zdravo in higiensko. Jedi pripravljajte na načine, s katerimi ohranite čim več pomembnih hranilnih snovi v živilih. Priporočljivi postopki termične obdelave hrane so: kuhanje v so-

Če ne bo šlo brez strokovne pomoči, bomo tudi na Hajdini poklicali na pomoč Uroša Železnika, saj imamo v poslovno-stanovanjskem centru referenčno ambulanto in tudi sicer bi se v eni od naših vasi našel prostor za 14 tedenskih srečanj.

pari, v parno-konvekcijski pečici, dušenje z manjšo količino olja in dušenje v lastnem soku ali z dodatkom vode.

12. Bodite telesno dejavni, in sicer toliko, da bo vaša telesna masa normalna.

Za vse, ki jih tako kot mene bremeni prevelik nahrbtnik odvečne teže, za spodbudo posredujem te korake, ob tem pa dodajam, da ni vse v zmerni prehrani, ampak tudi v resničnih korakih, ki jih je treba narediti tako, da se odpravimo od doma peš, z nordijskimi palicami v rokah ali pa s kolesom. Če bo cilj naše poti plavanje, pozimi smučanje ali katera druga oblika rekreacije, pa bo korist dvojna.

»Kilometri gor, kilogrami dol« naj postane naša vsakdanja parola in verjemite mi, da se bo hitro pokazal uspeh, ki nas bo prepričal o tem, da se splača spremeniti stil prehranjevanja in tudi življenja, če hočemo podaljšati njegovo dolgot.

Besedilo in foto: Silvestra Brodnjak

»Navdihnili so me zdravniki, ki jih krasi srčnost«

Ko je izvedela, da je bila izbrana za naslov moja šolska zdravnica 2014, je bila tako zelo presenečena, da je najprej mislila, da gre za potegavščino, in novinarki, ki jo je o tem obvestila, sploh ni verjela. »Ko sem uredila misli, sta me prevzela ponos in zadovoljstvo. To je največja nagrada, ki jo lahko zdravnik dobi za svoje delo.«

Asist. Jadranka Šolman, dr. med., spec. (tretja spodaj) po prejemu priznanja moja pediatrija 2014 v družbi drugih prejemnikov priznanj

Foto: S. Kokol

Asist. Jadranka Šolman je v otroštvu zaradi pogostih boleznih veliko časa preživela v bolnišnici. Navdih za delo zdravnika je dobila prav tam, ob opazovanju zdravnikov, ki so skrbeli zanjo. »Navdihnili so

me predvsem zdravniki, ki jih je krasila srčnost. Tako tudi sama svoj poklic opravljam s predanostjo, z veseljem.«

Od leta 1992 oba s soprogom pediatrom skrbita za zdravje mladih v zasebni am-

bulanti s koncesijo v Zdravstveni ordinaciji dr. Šolman. Ordinacija poleg standardne laboratorijske in druge opreme premore še nekaj aparaturo, ki so redkost na primarnem nivoju (dermatoskop, timpanometer, arteriograf ipd.). »Normativ za en kurativni zdravstveni tim je 1500 pacientov, pri nas je vpisanih približno 3400, večina šolarjev in študentov, nekaj je odraslih. S pacienti poskušam vzpostaviti dober odnos, pri meni so vedno dobrodošli. Želim, da so sproščeni. Namreč, nekateri posegi so povezani z bolečino, zato se mi zdi ustrezen pristop izjemnega pomena. Pri cepljenju ali odvzemu krvi pri malih otrocih tako pomagamo s „čarobnim bombonom“, ki ga je treba močno stisniti v roki in, verjeli ali ne, bolečina je bistveno manjša ali je celo ni (se nasmehne).«

Skromno ponosna še doda: »Delo zdravnika je vedno timsko delo in ta naslov gre celi naši ekipi: strokovnim in prijaznim sestram Lidiji Draškovič, Lidiji Horvat in Sanji Kokol in tudi mojemu soprogu. Hvala mojima hčerama Lei in Nevi, kajti sreča in zadovoljstvo v zasebnem življenju sta tesno povezani s kakovostjo opravljanja poklica. In posebej hvala mojim pacientom, ki ste zame glasovali v takem številu, da sem pridobila ta laskavi naziv.«

Sanja Kokol

Po 50 letih skupnega življenja

Visok zakonski jubilej sta 3. maja v župnijski cerkvi na Hajdini praznovala zakonca Marija in Jožef Kmetec z Zg. Hajdine 72a. Po 50 letih skupnega življenja ju je za zlatoporočenca slavnostno potrdil župan mag. Stanislav Glažar ob navzočnosti zapisnikarja Franca Krajncja, slovesno mašo pa je daroval naddekan Marijan Fescl.

Zlati ženin Jožef Kmetec se je rodil leta 1941 v Pobrežju, zlata nevesta Marija, z dekliškim priimkom Vogrinec, pa leta 1942 na Sp. Hajdini. Poročila sta se 2. maja 1964 na Hajdini. Skupen dom sta si zakonca Kmetec ustvarila prav tako v hajdinski fari, kjer jesen življenja preživljata še danes. Uspelo jima je izpolniti

Zlatoporočenca Kmetec v družbi župana mag. Stanislava Glažarja, zapisnikarja Franca Krajncja ter vnukinje Monike Cestnik in vnukov Mitja in Matjaža Podhostnika

Foto: arhiv zlatoporočencev

obljube, ki sta jih kot mladoporočenca izrekla, ko sta stopila na skupno življenjsko pot. Na to sta danes ponosna in srečna, da

jima je uspelo skupaj prehoditi pet desetletij. V zakonu sta se jima rodili hčerki Zinka in Fanika, njun ponos pa so njuni vnuki: Matjaž, Mitja in Monika.

V spomin na zlati poročni dan sta zlatoporočencema Kmetec župan Glažar in zapisnikar Krajnc v imenu občine Hajdina poda-

nila sliko cerkve sv. Martina na Hajdini, hkrati čestitala in zaželela vso srečo na njuni poti. Zdravici v cerkvi je sledila še pesem za slavljenca, ki jo je zapel odlični pevec, Hajdinčan Uroš Sagadin. **Zlatoporočencema Kmetec iskreno čestitamo iz uredništva Hajdinčan!** TM

Zlati poročni dan zakoncev Hren

V cerkvi sv. Martina na Hajdini je bila 31. maja slovesnost zlate poroke zakoncev Terezije, rojene Vidovič, in Franca Hrena z Zg. Hajdine 13. Civilni obred zlate poroke je vodil podžupan Andrej Tkalec, zapisnikar je bil Franc Krajnc, zlato poročno mašo pa je daroval naddekan Marijan Fesel.

Poročno zaobljubo sta Hrenova po petih desetletjih potrdila ob navzočnosti svojih najdražjih, sorodnikov in prijateljev, ob tem pa obudila spomine na mlada leta, ko sta se polna življenja in velikih pričakovanj poročila na Ptuj. Zlati ženin Franc se je rodil leta 1942 na Gorci pri Podlehniku, zlata nevesta Terezija pa leta 1943 v Dražencih. Skupen dom sta si ustvarila na Zg. Hajdini, ki družini Hren še danes nudi toplino in varnost. Skupaj sta preživela lepe in kdaj tudi težke trenutke življenja, a trdna volja, vera in povezanost so ju držale pokonci vseh 50 let skupnega življe-

Zlatoporočenca Terezija in Franc Hren v družbi svoje družine in prič, vnukov Marka in Miha
Foto: Lucija Kramar

nja. V zakonu imata sina Branka in hčerko Mateja, njuno veliko veselje in ljubezen danes pa so vnuki: Marko, Miha, Maša in Jan. Zlatoporočenca sta ob poročni zdravici v dar prejela še sliko občine Hajdina, z lepo pesmijo pa je njuno slavlje obogatil še Uroš Sagadin.

Zlatoporočencema iskrena čestitka tudi v imenu uredništva Hajdinčan! TM

Zlati poročni dan Berte in Henrika Šlambergerja

V Martinovi cerkvi na Hajdini je bilo 10. maja nadvse slovesno. Župan mag. Stanislav Glažar je ob navzočnosti podžupanov Franca Mlakarja in Andreja Tkalca ter zapisnikarja Franca Krajncja za zlatoporočenca slovesno razglasil Berto in Henrika Šlambergerja iz Slovenje vasi. Zlato poročno mašo je daroval naddekan Marijan Fesel, kulturni utrinek je dodala pevka Ula Šegula, po končani slovesnosti v cerkvi pa so jima presenečenje s curkometom zunaj pripravili še domači gasilci PGD Slovenje vas.

Njuna odločitev pred pol stoletja ni bila le mladostna potrditev pripadnosti drug drugemu, bilo je mnogo več. Ustvarila sta si dom in družino, ki sta pomenila njuno ljubezen, srečo, življenjsko smer v njuna skupna pričakovanja, uspehe in neuspehe, predvsem pa toplino in varnost.

Zlati ženin Henrik se je rodil leta 1944 v Slovenji vasi, zlata nevesta Berta, rojena Mohorič, pa leta 1943, prav tako v Slovenji vasi. Skupen dom sta si ustvarila v rodni vasi, kjer še danes uživata sadove življenja in kjer se pogosto zbira njuna družina. Šlambergerjeva imata v zakonu hčerko Metko in sina Zvonka, sta ponosna stara starša vnukom: Monji, Aneju, Niki, Luku, Teu,

Zlatoporočenca Berta in Henrik Šlamberger na zlati poročni dan v družbi svoje družine

Marku ter že ponosna pradedek in prababica pravnukinji Lii. V 50 letih skupnega življenja sta doživela veliko lepega, mnoge srečne trenutke, kdaj tudi žalostne, a vse sta znala premagati s trdno voljo in ljubeznijo. S ponosom se danes spominjata vsega lepega, tudi tistih srčnih trenutkov, ki sta jih kot prizadevna Slovenjevaščana podoživela s sovaščani, prijatelji gasilci, ženami v društvu žena in deklet občine Hajdina, v dobri družbi hajdinskih upokojencev, v domači cerkvi in še kje. Njuna toplina, pozitivnost in srčnost ostajajo za zmeraj med ljudmi.

Ob zlati poroki zakoncema Šlamberger iskreno čestitamo tudi člani uredništva Hajdinčan! Besedilo in foto: TM

SLS
Slovenska ljudska stranka

Zaslužna občanka Ptuja
kandidatka za državni zbor

Rozalija Ojsteršek

Naročnik: Slovenska ljudska stranka, Beethovnova 4, Ljubljana

Modra Slovenija

SMC | Stranka
Mira
Cerarja

www.mirocerar.si

Naročnik oglasila: SMC Stranka Mira Cerarja, Cankarjeva 4, Ljubljana

Dejanja

Dejan Levanič in Dejan Židan
Tim za nova delovna mesta.

**ENOTNI
ZMAGUJEMO**

Miroslav Luci, po izobrazbi zdravnik, je zelo aktiven v politiki od procesa osamosvajanja Slovenije. Dva mandata je bil župan MO Ptuj, dvakrat izvoljen za poslanca DZ, bil je tudi državni sekretar, leta 2005 pa je bil imenovan za veleposlanika RS v Srbiji. Trenutno je član Mestnega sveta MO Ptuj, aktiven v zdravniški zbornici in društvih.

Prioritete naslednjega mandata:

- enakomernejši razvoj Slovenije
- skrb za upokojence in preprečitev padanja pokojnin
- ohranitev državnih institucij na Ptuj
- privabljanje investicij in ustvarjanje novih delovnih mest
- ureditev stanja v slovenskem zdravstvu

Miroslav Luci, kandidat za poslanca v 10. okraju (MO Ptuj in Občina Hajdina)

V spomin gospe Olgi Korošec

Če je res, da človek živi tako dolgo, dokler se ga še vsaj kdo spominja s kako mislijo, potem sem prepričana, da bo prva lastnica Gostilne Olga na Zg. Hajdini, gospa Olga Korošec, živa še mnogo, mnogo let.

V nepregledni množici ljudi, ki smo se 8. maja 2014 slavljali od spoštovane gospe Olge, bi verjetno težko našli koga, ki ga na pokojno ne bi vezal kakšen nepozaben spomin. Moj sega daleč v mladost, ko je s sestro Kristino in nečakinjo Leo prihajala v Skorbo k Vogrinčevim – k staršem in bratovi družini.

Bila je mama mojega sošolca Marka, ki je z bratom Radovanom zelo hitro izgubil očeta. Vedno sem jo občudovala, kako se je naenkrat sama spopadla z vsemi skrbmi in odgovornostmi za družino, saj je morala biti svojima fantoma oče in mama v eni osebi. Gospodarsko poslopje velike hiše, ki mi je vedno dajala vtis močnosti, je spremenila v gostilno, ki je postala kraj, kamor so ob nedeljah prihajali na kosila in odlične gibanice gostje od blizu in daleč. Tam so se zbirali domačini, bila je osrednji prostor, kjer so se pred tekmami in po njih dobivali nogometaši, gasilci in vsak, ki je želel

v domačem okolju posedeti le za kratek postanek ali pa uživati ob dobro pripravljeni hrani. Tam smo našle svoj prostor tudi članice današnjega Društva žena in deklet občine Hajdina, takrat, ko še nismo imele svojega društva, ampak smo se z Marto Sitar kot aktiv žena odločale za prve razstave jedi in ročnih del. Pri »Olgi« smo praznovale marsikateri skupni praznik, tam smo se leta 1997 množično srečale s Študijskim krožkom iz Središča ob Dravi ... Prijazna gostilničarka Olga je vedno našla trenutek časa, da se nam je pridružila, pokramljala z nami, vmes pa neopazno odšla in stopila tudi do drugih gostov, ki so prihajali v njeno gostišče mnogokrat predvsem zaradi nje.

Z leti je gostilno prepustila mlajšim, a navezanost na družino in naslednike, na njene sorodnike, sovaščane, prijatelje ter znance, prirojena prijaznost in gostoljubnost so ostali v njej tudi takrat, ko ni bila več »šefica«. Nekajkrat sva ob kavi našli priložnost za pogovor in se ob tem z lepimi mislimi dotaknili marsikoga, ki sva ga poznali. Prijateljstva z nekaterimi skupnimi znanci so naju na neki način še posebej zbližala.

Spomin na cenjeno Hajdinčanko s koreninami v Skorbi naj bo fotografija, ki sem jo posnela ob najinem poslednjem srečanju. Bilo je 17. decembra 2013, ko sem v ptujskem Domu upokojujencev obiskala dve Hajdinčanki – gospo Kristino Kostanjevec, nekoč Podmenikovo, in gospo Olgo. V njuni družbi smo v ženskem kvartetu z Bogomilo Ogrizek, hčerko gospe Kristine, pobrskale tudi v najbolj oddaljena leta njunih življenj. Neizmerno lepo nam je bilo vsem štirim. Oživel je mnogo nam dragih obrazov in imen, ob knjižici Turističnega društva Mitra Hajdina se je obema utrnilo veliko spominov na dogodke, povezane z vami, kraji in ljudmi v njih. Bil je dopoldan, ki bi si ga želela še mnogokrat ponoviti.

A žal – dolgost življenja našega je kratka ...

Besedilo in foto: Silvestra Brodnjak

V hvaležen spomin

1. Franc Fridl, Sp. Hajdina 72a, roj. 6. 6. 1946, umrl 17. 4. 2014.
2. Miro Gojkošek, Draženci 66, roj. 30. 7. 1957, umrl 30. 4. 2014.
3. Janez Merc, Sp. Hajdina 49, roj. 28. 4. 1927, umrl 5. 5. 2014.
4. Olga Korošec, Zg. Hajdina 2, roj. 17. 10. 1927, umrla 5. 5. 2014.
5. Barbara Gregorec, Skorba 53, roj. 25. 11. 1928, umrla 23. 5. 2014.
6. Marija Vaupotič, Draženci 100, roj. 30. 7. 1929, umrla 6. 6. 2014.

Aleks pridno zbira zamaške

Osemletni Aleks Lah, doma s Sp. Hajdine, sicer pa učenec breške šole, si je zadal prav neverjetno nalogo – leto in pol že zbira zamaške, podobno kot nekateri njegovi sošolci, ki želijo na tak način pomagati invalidnemu učencu.

Pri zbiranju zamaškov mu pomaga cela družina ter še veliko prijateljev in znancev, ki jih je Aleks preprosto navdušil. Ob našem obisku je bil Aleks pri svojem očetu na Zg. Hajdini, kjer se je med vrečami zamaškov kar dobro znašel, in tam nam je zaupal tudi svojo zanimivo zgodbo.

Besedilo in foto: TM

Te polne vreče zamaškov tehtajo dobrih 150 kg. Aleks je vse natančno stehtal.

Zamaški za pomoč

Že kar nekaj let traja vseslovenska akcija zbiranja plastičnih zamaškov v humanitarne namene. Z njihovo prodajo in predelavo prostovoljci zbirajo sredstva za osebe, ki so potrebne širše pomoči, predvsem za otroke, ki jim je življenje kakor koli namenilo drugačno usodo. Na Ptuj in v širši okolici, tudi na Hajdini, zamaške zbira Ptujčan Ignac Habjanič, in to že vse od leta 2010.

Zbirajo se plastični zamaški – pokrovčki vseh vrst osvežilnih pijač, mleka in mlečnih izdelkov, tekočih pralnih sredstev, šamponov, dezodorantov in zdravil, nikakor pa ne kovinski zamaški. V občini Hajdina zamaške pridno zbirajo v OŠ in vrtcu in tudi v nekaj gostinskih lokalih, nam je zaupal Ignac, ki zbrane zamaške na terenu dvigne in odpelje v skladišče, kjer ostanejo do skupnega odvoza.

ZAMAŠKE ZBIRAJO TUDI V HAJDINSKI ŠOLI IN VRTCU

Z razumevanjem Slovenskih železnic in gospoda Iztoka Pratnemerja je Ignac dobil možnost začasnega skladiščenja zamaškov v prostorih tovarne železniške postaje na Ptuj, od koder so jih okrog 2660 kg odpeljali v začetku junija letos. Pri odvozu so pomagali vojaki in vojakinja 74. pehotnega polka SV, zamaške pa je tovorno vozilo s Ptuja potem odpeljalo v reciklažo v Žerjav pri Črni na Koroškem. Ignac je dejal, da se kljub svoji skromnosti lahko pohvali, da je to letos že drugi velik odvoz zamaškov, prvi je bil namreč v januarju. Pri zbiranju mu pomagajo ne samo v Gajkah, kjer dvakrat na teden obiskuje zbirni center, v šolah, vrtcih, gostinskih lokalih, trgovinah, temveč tudi nekateri drugi zavodi in društva na širšem ptujskem območju ter mnogi posamezniki, ki mu zamaške tudi pripeljejo. Vse to so dobra dela, pravi Ignac, ki človeka bogatijo, saj s tem lahko po najboljših močeh pomagamo tistim, ki potrebujejo pomoč za lažje in lepše življenje. Izkupiček od junjskega odvoza bo šel Nini, študentki slavistike, ki se zaradi

Že drugič letos je ekipa slovenske vojske (74. pehotni polk) odpeljala velik kup zbranih zamaškov. Ignacu Habjaniču je uspelo zbrati okrog 2660 kg.

slepote po svetu giblje z belo palico. Glede na obveznosti, čas in stres, ki bi ga lahko prihranila, se je Nina namreč odločila za psa vodnika slepih. Prav gotovo ji bo pomoč Ignaca in mnogih dobrih ljudi, ki se trudijo z zbiranjem plastičnih pokrovčkov, prišla še kako prav. Ignac je prepričan, da so k uspešnosti akcije veliko doprinesli tudi mediji, zato se želi vsem zahvaliti za pomoč.

»Občani občine Hajdina, prosim vas za pomoč in vabljeni, da se mi pridružite v akciji zbiranja zamaškov. Gotovo ni nobenega gospodinjstva, ki mu ne bi ostal ta odpadek. Ne zavržite ga v smeti, kajti nekomu, ki je pomoči potreben, lahko pomaga, vas pa to materialno nič ne obremeni. Z zbiranjem plastičnih zamaškov pa prispevamo tudi k čistejšemu okolju in lepši prihodnosti za vse nas,« je še dodal Ignac.

Besedilo in foto: TM

Za vse dodatne informacije in dogovor o odvozu zamaškov je Ignac Habjanič na voljo na tel. številki: 040 246 664.

Pletarji na RTV Slovenija

V petek, 13. junija, se je povabilu Marije Merljak, priznane slovenske prehranske strokovnjakinje, odzvalo tudi TD Mitra Hajdina s sekcijo Hajdoški pletarji, ki so skupaj v oddaji Dobro jutro predstavili eno od tradicionalnih domačih obrti skupaj z bogato kulinariko naše občine.

Pletarski izdelki hajdoških mojstrov so pri obiskovalcih vzbudili veliko zanimanja.

Za tokratno bogato, pestro, zanimivo in poučno predstavitev so poleg občine poskrbeli aktivni člani Turističnega društva, mojstri hajdoški pletarji Hilda in Anton Žumer ter Marija in Franc Žunkovič s svojimi izdelki, tradicionalne kulinarčne dobrote in okrepčila so prispevali Gostilna Čelan, Gostilna Moškon, Gostilna Rajh, Hotel Roškar in Apartmaji-Artcaffe Vogrinec, vse skupaj pa je na ploščadi pred Maxi-marketom sredi Ljubljane povezala v celoto članica TD Mitra Hajdina Magda Intihar.

MI

Tradicionalne jedi, ki se več kot prilagajajo v pletene izdelke.

Kako nastajajo košare, košarice, pletenke, pladnji v oddaji Dobro jutro, Slovenija ...

Foto: LK